

๒๕๕๑.๑๐๒๕๕

๐๕๕๕๕

๕.๕

การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

ปริชญานีพนธ์

ของ

กุลลาบ ร่มศรี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา

มกราคม ๕๕๕๕

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การวัดผลการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(รศ.ล้วน สายยศ)

.....กรรมการ
(รศ.ชูศรี วงศ์รัตนะ)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รศ.ล้วน สายยศ)

.....กรรมการ
(รศ.ชูศรี วงศ์รัตนะ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ยุพา มานะจิตต์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 21 เดือน มกราคม พ.ศ. 2537

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือ ให้อธิบายแนะ เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ล้วน สายยศ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์ และ อาจารย์ ยุพา มานะจิตต์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ ศลโกสุม รองศาสตราจารย์วิทยา วิชาลาภรณ์ อาจารย์สุวรรณา พลเยี่ยม อาจารย์ปิยนันท์ แยมนวล และอาจารย์สุนทร จุฑาพันธุ์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ และคณะครูของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณสมกิจ กิจพูนวงศ์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ผลในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ คุณสังวาลย์ ก่อศิลป์ ที่ได้อุทิศเวลาให้ความช่วยเหลือในการเรียบเรียงแบบทดสอบให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทั้งหมดที่ได้อบรม สั่งสอน ให้ความเมตตา และให้กำลังใจสนับสนุนการศึกษาดลอดมา พระคุณนี้หาที่เปรียบไม่ได้

กุหลาบ รัมศรี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
จุดมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้.....	3
ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้.....	4
ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้.....	4
คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ความหมายของความอ่อนนุ่มต่อมตน.....	8
ลักษณะของความอ่อนนุ่มต่อมตน.....	9
ทฤษฎีสนับสนุนพื้นฐานการเกิดจริยธรรม.....	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	30
ประชากร.....	30
กลุ่มตัวอย่าง.....	30
วิธีดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนนุ่มต่อมตน.....	32
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	35
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
วิธีจัดกระทำข้อมูล.....	38
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (ต่อ)	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
ตอนที่ 1 การประเมินคุณภาพขั้นต้นของแบบทดสอบ.....	44
ตอนที่ 2 การทดลองสอบครั้งที่ 1.....	44
ตอนที่ 3 การทดลองสอบครั้งที่ 2.....	55
ตอนที่ 4 การทดลองสอบครั้งที่ 3.....	65
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	94
จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	94
กลุ่มตัวอย่าง.....	94
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	94
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	95
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	95
อภิปรายผล.....	98
ข้อเสนอแนะ.....	104
บรรณานุกรม.....	106
ภาคผนวก.....	111
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	164
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	165

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก.....	16
2 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง.....	31
3 ค่าสถิติพื้นฐานและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ จากการทดสอบ ครั้งที่ 1.....	45
4 ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ วัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนน้อม จากการทดสอบครั้งที่ 1...	46
5 ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ วัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านวาจาอ่อนหวาน จากการทดสอบครั้งที่ 1..	49
6 ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ วัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านใจอ่อนโยน จากการทดสอบครั้งที่ 1.....	52
7 ค่าสถิติพื้นฐานและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ จากการทดสอบ ครั้งที่ 2.....	55
8 ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ วัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนน้อม จากการทดสอบครั้งที่ 2...	56
9 ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ วัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านวาจาอ่อนหวาน จากการทดสอบครั้งที่ 2..	59
10 ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ วัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านใจอ่อนโยน จากการทดสอบครั้งที่ 2.....	61
11 ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน แยกเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ จากการสอบครั้งที่ 2.....	63
12 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน แยกเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ จากการสอบครั้งที่ 2.....	64

13	ค่าสถิติพื้นฐานและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ จากการทดสอบ ครั้งที่ 3.....	66
14	ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ วัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนน้อม จากการทดสอบครั้งที่ 3...	67
15	ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ วัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านวาจาอ่อนหวาน จากการทดสอบครั้งที่ 3...	70
16	ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ วัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านใจอ่อนโยน จากการทดสอบครั้งที่ 3.....	72
17	ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน แยกเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ	74
18	ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน แยกเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ	75
19	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน แต่ละด้าน และรวมทั้งฉบับ	77
20	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน สำหรับนักเรียนชาย.....	79
21	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน สำหรับนักเรียนหญิง.....	82
22	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน รวมทั้งสองเพศ.....	85
23	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน รวมทั้งฉบับ แยกเป็นเพศชาย และเพศหญิง.....	88

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงลำดับขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ.....	32

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

คุณลักษณะประจำตัวของคนไทยโดยทั่วไปประการหนึ่ง ที่ถูกกล่าวขวัญกันว่าเป็นเอกลักษณ์ของชาวไทยทั้งชาติ เป็นที่ประทับใจแก่ผู้ที่พบเห็น และมีผลทำให้ประเทศไทยรอดพ้นจากการตกเป็นอาณานิคมของชาติมาจนถึงปัจจุบันคือ "ความอ่อนน้อม" ความอ่อนน้อมของคนไทยสามารถแก้ปัญหาหรือข้อขัดแย้งต่าง ๆ ในด้านการเมืองระหว่างประเทศหลายครั้งหลายหนแต่ประเทศไทยก็สามารถแก้ไขปัญหามาให้ลุล่วงไปด้วยดี และนอกจากจะช่วยให้ชาติบ้านเมืองปลอดภัยแล้ว ยังช่วยให้สังคมไทยมีความสงบร่มเย็น ไม่ใคร่มีความขัดแย้งรุนแรงมากมายดังที่ปรากฏอยู่ในหลาย ๆ ประเทศ ดังคำกล่าวที่ว่า เพื่อที่จะจรรโลงประเทศให้อยู่รอดเราจะต้องรู้จัก "รู้ตามลม" เหมือนต้นอ้อ เมื่อโดนพายุใหญ่ก็ไม่หักล้ม เพราะรู้จักรู้ตามแรงลม ต้นไม้ใหญ่บางต้นไม่รู้จักรู้ตามแรงลมก็อาจถูกพายุถอนรากถอน หรือหักกิ่งก้านได้ (สนธิ สมักรการ. 2534 : 32)

ในสภาวะปัจจุบันวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามีบทบาทต่อการดำรงชีวิตของชาวไทยมากขึ้น คนไทยจำนวนไม่น้อยหันไปดำเนินชีวิตแบบตะวันตกซึ่งเป็นไปต่างคนต่างอยู่ทำให้การมีน้ำใจ หรือความเอื้อเฟื้อเกื้อกูลกันลดลง ความมีสัมมาคารวะต่อบิดามารดา และผู้อาวุโสเปลี่ยนไปในทางที่เสื่อมถดถอยมากขึ้นซึ่งบางครั้งเป็นไปในทางที่ก้าวร้าว (ลัดดาวัลย์ พรศรีสมุทร และ วิลาศลักษณ์ ชั่ววัลลี. 2524 : 1-2) ความก้าวร้าวเป็นลักษณะหนึ่งที่ตรงข้ามกับความอ่อนน้อมเมื่อใดก็ตามที่เราขาดความอ่อนน้อม ความก้าวร้าวก็จะเกิดขึ้นทันที ความก้าวร้าวเป็นตัวก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งเป็นตัวเพิ่มพูนและทวีความรุนแรงของปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วยิ่งขึ้น ในสังคมไทยยุคใหม่นี้เริ่มจะได้พบเห็นลักษณะของความก้าวร้าวเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ในขณะที่ความอ่อนน้อมถ่อมตนลดน้อยลงทุกที ๆ ซึ่งตรงกับ อานนท์ อาภาภิรมณ์ (2519 : 89) ที่ได้กล่าวถึงเด็กวัยรุ่นสมัยนี้พอสมควรได้

ว่าเด็กสมัยนี้ต่างกับเด็กสมัยก่อนในด้านศีลธรรม และวัฒนธรรม มีความประพฤติไม่เหมาะสม ขาดความเคารพผู้ใหญ่ สาเหตุที่ทำให้สังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะนี้เนื่องจากคนในสังคมมีความชื่นชมและยินดีที่จะรับเอาเทคโนโลยีและวัฒนธรรมของประเทศตะวันตกเข้ามา เพื่อแสดงถึงความทันสมัยและระดับการศึกษาของตน อันเป็นผลทำให้คนในสังคมมีความนิยมหลงใหลในวัฒนธรรมมากขึ้นเป็นลำดับ แต่ในขณะที่เดียวกันคุณธรรมในตัวบุคคลได้เสื่อมทรามลงอย่างน่าวิตก จะเห็นได้จากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอยู่ทุกวัน เช่น ปัญหาความขัดแย้ง ปัญหาการปรับตัว ปัญหาการดำรงชีวิต และปัญหาอื่น ๆ อีกมาก แต่ปัญหาที่เห็นเด่นชัดคือ ปัญหาเยาวชนวัยรุ่นในสมัยนี้มีพฤติกรรมที่เริ่มเอียงไปในทางที่ขัดต่อสังคม เช่น ตกเป็นทาสของการชกน้าไปในทางที่ผิด หลงใหลในวัฒนธรรมต่างประเทศอย่างไม่มีเหตุผล ประพฤติผิดประเพณีและศีลธรรมอันดีงามของประเทศชาติ มีความกระด้างกระเดื่องต่อ ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และกฎหมายบ้านเมือง และก่อให้เกิดความวิตกกังวลต่อ ปิตามารดา ครู อาจารย์ที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วยังจัดเป็นปัญหาสังคมที่มีผลกระทบกระเทือนต่อวัฒนธรรมประเพณี เอกลักษณ์ตลอดจนค่านิยมของสังคมไทย (เลขา ปิยะอัจฉริยะ. 2522 : 5)

เหตุการณ์เช่นนี้ถือเป็นกลางบอกเหตุว่า ถึงเวลาแล้วที่ทุก ๆ ฝ่ายควรจะหันหน้าเข้าร่วมมือกันอย่างจริงจังเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง เช่นในปัจจุบันนี้ หนทางในการแก้ปัญหาก็คือพยายามให้คนมองเห็นคุณค่า และทัศนคติที่ดีต่อการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลอื่น ร้อนอ่อนผ่อนปรนเข้าหากัน การเคารพซึ่งกันและกัน มีความเมตตา กรุณา มีความเห็นอกเห็นใจกัน ซึ่งทั้งหมดนี้คือ ความอ่อนน้อมถ่อมตน พฤติกรรมเหล่านี้ก่อให้เกิดสันติสุขในสังคม วิธีการที่จะทำให้คนมองเห็นคุณค่าและทัศนคติที่ดีนั้นก็คือการปลูกฝังศีลธรรมจรรยา หรือจริยธรรม (คว้น ขาวหนู. 2516 : 11) มีจริยธรรมหลายประการที่ควรจะได้รับการปลูกฝังให้เกิดค่านิยมสำหรับคนไทย เช่น ความกตัญญู ความเมตตา กรุณา ความยุติธรรม ความรักชาติ ความอ่อนน้อมถ่อมตน ฯลฯ โดยเฉพาะความอ่อนน้อมถ่อมตนเป็นคุณธรรมที่ใช้เป็นสิ่งผูกมิตรให้ยืนนาน ก่อให้เกิดการนับถือซึ่งกันและกัน เป็นหนทางที่จะนำไปสู่ความเจริญทั้งหลาย เช่นทำให้ต่างฝ่ายต่างชื่นบานมีใจผูกพันรักรักใคร่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เกิดความสามัคคี ไม่เป็นที่รังเกียจ

ของสังคมใด ๆ และเป็นหนทางในการสร้างความสมัครสมานสามัคคีระหว่างคนในประเทศให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (เอื้อ บุษประเทศ หงสกุล.2515 : 66-68)

จากการที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า จริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนมีความสำคัญต่อคนในสังคมมาก ดังนั้นทุกสถาบันในสังคมตั้งแต่ ครอบครัว โรงเรียน ศาสนา รัฐ ควรที่จะถ่ายทอดและปลูกฝังจริยธรรมนี้ แต่การที่จะทราบระดับจริยธรรมในแต่ละด้านของนักเรียนได้นั้น ต้องสร้างเครื่องมือที่มีคุณภาพ เพื่อให้ผลที่ได้รับมีความเชื่อถือได้ กรมศาสนาได้กำหนดแนวทางการจัดจริยศึกษาสำหรับโรงเรียนขึ้นทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาและเทียบเท่า โดยกล่าวไว้ในข้อ 9 ว่า "จัดทำมีการประเมินผลและวัดผลการจัดและการสอนจริยศึกษาทุกระยะ และนำผลการประเมินและการวัดผลมาปรับปรุงการจัดและการสอนจริยศึกษาในโรงเรียน ให้นักเรียนได้มีคุณสมบัติสมบูรณ์ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาในแผนการศึกษาแห่งชาติ " (ชาเลื่อง วุฒิจันทร์.2524 : 90)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้ครู บิคา มารดา ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องได้ใช้ประโยชน์จากแบบทดสอบวัดความอ่อนน้อมถ่อมตนที่สร้างขึ้น โดยการนำผลการสอบวัดไปใช้เป็นแนวทางในการปลูกฝัง และพัฒนาจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนแก่ผู้เรียนได้ถูกต้อง อันจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติในภายหน้า

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ที่สร้างขึ้น
3. เพื่อหาเกณฑ์ปกติ (Norms) สำหรับตีความหมายคะแนนจากผลการสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนของนักเรียนชาย นักเรียนหญิง และนักเรียนทั้งหมด

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

จากผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ทำให้ได้แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อม ถ่อมตนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ครูแนะแนว ผู้บริหารการศึกษา ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง ที่จะได้นำผลการสอบวัดค่าไปใช้เป็นแนวทาง ในการปลูกฝังและพัฒนาจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนได้ถูกต้อง นอกจากนี้ยังเป็นแนวทาง ในการสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2536 ของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 2,818 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2536 ของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการ สุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำนวน 1,013 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. จริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน หมายถึง การประพฤติที่ดี มีความสุภาพเรียบร้อย มีความเจียมตัว เจียมวาจา เจียมใจ มีกิริยานอบน้อม พุดจาพุ่มนวล จิตใจอ่อนโยน รู้จักที่ต่ำที่สูง และมีสัมมาคารวะต่อบุคคลทั่วไป ซึ่งแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นในลักษณะ 3 ประการดังนี้

1.1 กิริยาอ่อนน้อม หมายถึง การประพฤติดของบุคคลที่มีลักษณะที่ไม่ลดตัวจนเกินควร และไม่ถือตัวจนเกินงาม มีกิริยาอันเป็นที่รัก อ่อนละมุนและไม่ว่าต่อคนทั่วไปทั้งผู้ใหญ่น้อย และผู้เสมอกัน รู้ที่ต่ำที่สูง ไม่ตั่นตนเสมอท่าน มีคุณสมบัติผู้ดี สำหรับแสดงแก่คนทั้งหลายโดยเสมอหน้ากัน ไม่เลือกว่าเขาจะมีฐานะสูงกว่าหรือต่ำกว่าตน

ตัวอย่างพฤติกรรม

1.1.1 มีสัมมาคารวะ

1.1.2 ไม่แสดงอาการเห็นแก่ตัว

1.1.3 รู้จักที่สูงที่ต่ำ

1.1.4 ไม่ทำกิริยาเย่อหยิ่งจองหอง

1.1.5 มีมารยาทเรียบร้อย

1.2 วาจาอ่อนหวาน หมายถึง การประพฤติดของบุคคลที่มีลักษณะของการพูดจาไพเราะ ชูตติม ออกมาจากใจที่ใสสะอาด นุ่มนวล ไม่แข็งกระด้าง ไม่พูดรื้อวดยกตน ไม่พูดกล่าวโทษลบหลู่ทับถมคนอื่น เมื่อตนทำพลาดพลั้งสิ่งใดต่อใครย่อมออกวาจาขอโทษเสมอ เมื่อผู้ใดแสดงคุณต่อตนอย่างไรก็ออกวาจาขอบคุณเขาเสมอ ไม่พูดเยาะเย้ยถากถางผู้ทำผิดพลาด ไม่ใช้วาจาข่มขู่ผู้อื่น เห็นในครหาดีก็ชมเชยสรรเสริญจากใจจริง

ตัวอย่างพฤติกรรม

1.2.1 ไม่พูดรื้อวดยกตน

1.2.2 ไม่พูดจาหยาบค้าย

1.2.3 รู้จักใช้คำพูด ขอบใจ ขอบคุณ ขอโทษ และใช้คำพูดให้ถูกกาลเทศะ

1.2.4 ไม่กล่าวร้ายติเตียน เสียดสีส่วงเกินผู้อื่น

1.2.5 ไม่ใช้วาจาข่มขู่ผู้อื่น

1.3 ใจอ่อนโยน หมายถึง การประพจน์ของบุคคลที่มีลักษณะของใจที่อบอุ่นละมุนและ
มอมถ่อมตัวมีใจอ่อนละไมแต่ไม่ใช่อ่อนแอ มีใจเข้มแข็งแต่ไม่แข็งกระด้าง ไม่นิยมवादกำลังความ
สามารถ แต่พยายามฝึกตนให้มีความสามารถ ไม่ถือความคิดของตัวเองเป็นใหญ่ มีใจเปิดกว้างยอมรับ
ความคิดเห็นของคนอื่น เมื่อใครเขาไม่เห็นพ้องกับตน ก็ไม่ด่วนโกรธ

ตัวอย่างพฤติกรรม

1.3.1 รู้จักข่มใจไม่บันดาลโทสะ

1.3.2 มีใจเปิดกว้างยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น

1.3.3 รู้จักคิดเกรงใจผู้อื่น

1.3.4 ไม่เป็นคนหน้าไหว้หลังหลอก

2. แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้าง
ขึ้นเพื่อวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบทดสอบ
วัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนชนิดสถานการณ์

3. คุณภาพของแบบทดสอบ หมายถึง คุณภาพของแบบทดสอบด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3.1 อำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (Discrimination) หมายถึง คุณสมบัติของ
ข้อสอบที่สามารถจำแนกหรือแยกผู้ตอบออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ กัน ในเรื่องความอ่อนน้อมถ่อมตนซึ่ง
หาโดยใช้ t -test

3.2 ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ หมายถึง คุณสมบัติของ
แบบทดสอบที่สามารถวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนของนักเรียนได้คงที่แน่นอน ซึ่งคำนวณ
โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)

3.3 ความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบ หมายถึง คุณสมบัติของ
แบบทดสอบที่สามารถวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนได้ตรงตามที่นิยามไว้ ในการศึกษา
ครั้งนี้หาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบโดยวิธีต่อไปนี้

3.3.1 ความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) หมายถึง คุณสมบัตินี้ของแบบทดสอบที่สามารถวัดจรรยาบรรณด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนได้ตรงในแต่ละด้าน ซึ่งหาได้โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

3.3.2 ความเที่ยงตรงเชิงสภาพ (Concurrent Validity) หมายถึง คุณสมบัตินี้ของแบบทดสอบที่สามารถวัดจรรยาบรรณด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนได้ตรงตามสภาพที่เป็นจริงของผู้ตอบ หาได้โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบไปหาความสัมพันธ์กับคะแนนที่ได้จากการสังเกตของครูประจำชั้นร่วมกับนักเรียนอีก 5 คน

3.3.3 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) หมายถึง คุณสมบัตินี้ของแบบทดสอบที่สามารถวัดจรรยาบรรณด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนได้ตรงตามลักษณะ (Traits) โครงสร้างของความอ่อนน้อมถ่อมตนนั้นหาได้โดยวิธีกลุ่มที่รู้จัก (Known Group-Technique) แล้วใช้ t-test ในการตรวจสอบ

4. เกณฑ์ปกติ (Norms) หมายถึง ข้อเท็จจริงทางสถิติที่บรรยายการแจกแจงของคะแนนตัวแปรประชากรที่นิยามไว้ดีแล้ว ซึ่งได้จากการสอบของแบบทดสอบวัดจรรยาบรรณด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน และคะแนนตัวแปรนี้แสดงเป็นคะแนนมาตรฐานที่ปกติ (Normalized T-score)

5. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีวุฒิปรินญาโทหรือปรินญาเอกการวัดผลการศึกษา หรือด้านจิตวิทยา อาจารย์ภาษาไทยและอาจารย์ที่สอนวิชาพุทธศาสนา ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 5 ท่าน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องขอเสนอดังนี้

1. ความหมายของความอ่อนน้อมถ่อมตน
2. ลักษณะของความอ่อนน้อมถ่อมตน
3. ทฤษฎีที่สนับสนุนพื้นฐานการเกิดจริยธรรม
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน
  - 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบชนิดสถานการณ์

ความหมายของความอ่อนน้อมถ่อมตน

สมเด็จพระมหาธีรวงศ์ (2526 : 52)ให้ความหมายว่า ความอ่อนน้อมถ่อมตนมาจาก ภาษบาลีสว่า "นิวาริต" แปลว่าไม่พองลม เบาลมออกแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับ วสิน อินทสระ (2527 : 70) หลวงพ่อเลื้อ (2530 : 80) พระสมชาย ฐานวุฑโฒ (2531 : 39) และ เสฐียร พันธงยี (2531 : 150) ว่าเอามาจะออก มีความสงบเสงี่ยม เจียมตัว ไม่แบ่ง ไม่ทะนงตัว ไม่มีความมานะถือดี ไม่อวดดีถือดี ไม่ยโสโอหัง ไม่ดูถูกเหยียด หยามเิกร ไม่กระด้างไม่หยิ่งจองหอง มีกิริยาอ่อนน้อม พุคจานุ่มนวล จิตใจอ่อนโยน

เอื้อ บุษประเกศ หงสกุล (2515 : 66 - 68) ได้ให้ความหมายของความ อ่อนน้อมถ่อมตนว่า หมายถึง การแสดงความเรียบร้อย และมีสัมมาคารวะต่อบุคคลทั่วไปทั้ง ทางกาย วาจา ใจ ตามแบบวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และสังคมทั่วไปตามความ เหมาะสม

แปลก สนธิรักษ์ (2516 : 110) ได้กล่าวถึงความอ่อนน้อมถ่อมตนว่า เป็นลักษณะที่ผู้น้อยแสดงต่อผู้ใหญ่ หรือผู้ที่อยู่ในฐานะควรยกย่อง

วิทย์ วิศทเวทย์ (2531 : 108) ให้ความหมายของความอ่อนน้อมถ่อมตน หมายถึง ความสุภาพเรียบร้อยอ่อนโยน ไม่กระด้าง ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามผู้อื่น

จากการวิเคราะห์ความหมายของความอ่อนน้อมถ่อมตน ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าความอ่อนน้อมถ่อมตน หมายถึง ความประพฤติเรียบร้อย มีกิริยานอบน้อม พุดจาพุ่มนวล จิตใจอ่อนโยน รู้จักที่ต่ำที่สูง ไม่ยกตนข่มท่าน รู้ว่าสิ่งใดควรทำ และรู้จักมีสัมมาคารวะ

ลักษณะของความอ่อนน้อมถ่อมตน

สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า (2526:55-69) ได้อธิบายลักษณะของผู้ที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตนไว้ 3 ลักษณะดังนี้

1. กิริยาอ่อนน้อม ผู้แสดงกิริยาอ่อนน้อมออกมา ไม่ลดตัวจนเกินควรและไม่ถือตัวจนเกินงาม มีความอ่อนละมุนละไมแก่คนทั่วไป ทั้งผู้ใหญ่ผู้เสมอกันและผู้น้อย ปราศจากมานะทิฐิเหตุให้ถือตนแข็งขันเย่อหยิ่ง กิริยาอ่อนน้อมย่อมเป็นประตูดอกของความเจริญ เป็นเครื่องหมายของผู้ดี เมื่อมีใครคนใดสองความว่า คนนั้นเป็นผู้ดี ถ้าไม่มีใครคนใดก็แสดงว่าคนนั้นหมดสง่าราศรี ผู้ดีมีคุณสมบัติของผู้ดีสำหรับแสดงแก่คนทั้งปวง โดยเสมอหน้ากันไม่ว่าเขาจะมีฐานะสูงกว่า เสมอกันและต่ำกว่า สิ่งเหล่านี้คือการแสดงออกทางกายดังนี้

1.1 รักษาความเรียบร้อย เช่นไม่ใช้กิริยาขำกรายบุคคล ไม่อาจเอื้อมในที่ต่ำสูง ไม่ล่วงเกินถูกต้องผู้อื่นซึ่งไม่ใช่หยอกกันฐานเพื่อน ไม่เสียดสีกระทบกระทั่งกายบุคคล ไม่ส่งของให้ผู้อื่นด้วยกิริยาเลือกใส่ผลักโยน ไม่ผ่านหน้าหรือบังตาผู้อื่นเมื่อเขาอยู่สิ่งใดอยู่ ไม่เอิกอิ่งเมื่อเวลาผู้อื่นทำกิจไม่อื้ออึงเวลาประชุมสลับดับรับฟัง ไม่แสดงกิริยาดีดั่งหรืออึกที่กานบ้านแขก

1.2 ไม่ทำอุจาดลามก เช่นใช้เสื้อผ้าเครื่องแต่งตัวสะอาด และแต่งกายเรียบร้อย เสนอไม่แต่งตัวในที่แจ้ง ไม่จิ้มควักลิ้นแคะแกะเการ่างกายในที่ชุมชน ไม่หาเวรอาให้ปรากฏในที่ชุมชน ไม่จามด้วยเสียงดังและโดยไม่ป้องกัน ไม่ขว้างขวักด้วยเสียงดังหรืออาให้เปราะเปื้อนให้เป็นที่รังเกียจ ไม่ลูกลั่นเลอะเทอะมอมมามานการบริโภคน้ำไม่ถูกต้องหรือหยิบสิ่งที่ผู้อื่นจะบริโภคด้วยมือตน ไม่ล่วงล้ำข้ามหยิบของบริโภคผ่านหน้าผู้อื่น ซึ่งควรขอโทษและขอให้เขาส่งให้ ไม่ละลวย ละล้งเอาของใช้ผู้อื่นมาใช้ในการบริโภค

1.3 มีกิริยาเป็นที่รัก เช่นไม่ฝ่าฝืนเวลานิยม คือไม่ยืนเมื่อเขานั่งกับพื้น และไม่นั่งกับพื้นเมื่อเขายืนเดินกัน ไม่นั่งนานเกินสมควรในบ้านของผู้อื่น ไม่ทำกิริยารื่นเริงเมื่อเขามีทุกข์ ไม่ทำกิริยาสรกเศร้าเหี่ยวแห้งในที่ประชุมรื่นเริง เมื่อตนเป็นเจ้าของบ้านย่อมต้อนรับและเชิญแขกไม่เพิกเฉย ไม่ทำกิริยามินต์กับแขก ไม่ทำแขกต้องคอยนานเมื่อเขามาหา ไม่จ้องนาฬิกาเมื่อแขกยังนั่งอยู่ไม่ใช้กิริยาบูยาบ้ หรือกระซิบกระซาบกับผู้อื่นในเวลาเมื่อตนอยู่เฉพาะหน้าผู้หนึ่ง ไม่ใช้กิริยากรรเอียงหรือดูคั่นผู้คนต่อหน้าแขก ไม่จ้องดูบุคคลโดยเพ่งพิศเหลือเกิน รับส่งแขกไปมาในที่สมควร

1.4 ไม่เห็นแก่แต่ตัวฝ่ายเดียว เช่น ไม่หักหาความสบายตัวก่อนผู้ใหญ่หรือผู้หญิง ไม่เลือกสนแย่งชิงที่นั่งหรือที่อุ้งนาค ไม่เที่ยวแย่งผู้หนึ่งจากผู้หนึ่งในเวลาสนทนา เป็นผู้ใหญ่จะไปมาลุกนั่งไว้ช่องให้ผู้ผู้น้อยมีโอกาสนั่ง ในการเลี้ยงดูย่อมแผ่แผ่เชื้อเชิญแก่คนข้างเคียงก่อนตนในที่บริโภคย่อมหยิบยกยื่นสิ่งของแก่ผู้อื่นต่อ ๆ ไป ไม่มุ่งแต่กิจส่วนตัว ไม่แสดงความไม่เพียงพอในสิ่งที่เขาหยิบยกให้ ไม่นิ่งนอนใจให้เขาออกทรัพย์แทนส่วนตนเสมอ

1.5 รักษาความสุจริตซื่อตรง เช่น ไม่ละลวยละล้งเข้าห้องเรือนแขกก่อนเจ้าของบ้านเชื้อเชิญ ไม่ลลอลดสอดสายโดยเพ่งเล็งไปตามห้องเรือนแขก ไม่เที่ยวฉวยร่อนหยิบนี้ของผู้อื่นจนเหลือเกินราวกับว่าจะค้นหาสิ่งใด ไม่เที่ยวขอหรือหยิบฉวยดูจดหมายของผู้อื่นที่เจ้าของไม่ประสงค์จะให้ดู ไม่เที่ยวขอหรือหยิบฉวยดูสมุดพก หรือสมุดจรรยาของผู้อื่น ซึ่งตนไม่มีธุระเกี่ยวข้องเป็นหน้าที่ไม่เที่ยวนั่งที่โต๊ะเขียนหนังสือของผู้อื่นไม่เที่ยวเปิดหนังสือตามโต๊ะ

เขียนหนังสือของผู้อื่น ไม่แทรกเข้าหามุขผู้อื่นที่เขาไม่ได้เชื้อเชิญ ไม่ลอบแอบฟังคนพูด ไม่ลอบแอบดูควารลับ ถ้าเห็นเขาจะพูดความลับกันก็หลบตาหรือสลับตัว ถ้าจะเข้าห้องเรือนผู้ใดก็เคาะประตูหรือกล่าวให้เขารู้ตัวก่อน

1.6 ไม่ประพฤติชั่ว เช่น ไม่พาลเที่ยวเกะกะระรัวและกระทำคน ไม่ชมเชยผู้อื่นกว่าไม่ทำห้ผู้อื่นเดือดร้อนและเจ็บอายเพื่อความสนุกสนานของตน ไม่หาประโยชน์ด้วยการทำห้ผู้อื่นเดือดร้อน ไม่เสพสุราจนเมเมาและติด ไม่มั่วสุมกับสิ่งที่เลวทราม เช่น กัญชา ยาฝิ่น เฮโรอีน ไม่หมกมุ่นในการพนันไม่ถือเอาเป็นของตนในสิ่งที่เจ้าของไม่อนุญาต

2. วาจาอ่อนหวาน คำพูดไพเราะตุดตี่ม ออกมาจากใจ สะอาดดูจ่น้ำใสสะอาดคนทำตามได้ไม่มีโทษ เราใจผู้ฟังให้ควรถือเป็นแบบอย่าง และคำพูดหวานหูบำรุงกำลังใจผู้ฟังให้ชื่นบาน ดูจ่น้ำหวานดูกำลังใจของผู้ดื่ม เป็นมหาเสน่ห์มหาานิยมแก่ผู้พูดให้เป็นทีรักใคร่นับถือของผู้ฟัง นี้อือวาจาอ่อนหวาน วาจาอ่อนหวานนี้ตรงข้ามกับวาจาที่หยาบคาย ซึ่งวาจาหยาบคายมีอยู่ 2 อย่าง คือ คำหยาบคายและคำหยาบโธณ คำพูดที่กวนมรโหห้ผู้ดื่กว่าเจ็บแสบระคายเคือง เช่นด่าแข่งค่อนขอคเห็บแถมกล้าแข็งบาดหูเผ็ดร้อน หรือเจ็บช้ำน้ำใจ เสียศีลหรือกระทบกระเทกยั่วความโกรธก่อให้เกิดยุ่งใจ นี้อือคำหยาบคาย คำพูดยั่วให้มอหองมาง ทำห้ผู้ดื่กว่าเก้อเงินกระดากอาย เห็นเป็นทีนำอัยยศอดสูซึ่งผู้พูดไม่ได้นึกถึงอกเขาอกเรา พูดไปเพื่อความขบขัน และตลกคะนองของตนเอง นี้อือคำหยาบโธณ วาจาอ่อนหวานนอกจากเป็นข้าศึกแก่วาจาหยาบคายแล้วยังเป็นประโยชน์แก่จิตใจ ทำห้ผู้พูดจิตใจอ่อนโยนรักระเปียบ ชื่อว่าให้คุดแก่ผู้พูด ำห้ประโยชน์แก่ผู้ฟัง เมื่อคนผู้ใดพูดจาอ่อนหวานเป็นปกติก็สื่อความว่าผู้นั้นเป็นผู้ดี ถ้าคนใดไม่พูดจาอ่อนหวานก็แสดงว่าคนนั้นหมดสง่าราศรี สิ่งเหล่านี้คือการแสดงออกทางถ้อยคำดังนี้

2.1 รักษาความเรียบร้อยทางวาจา เช่น ไม่สอสดวนวาจาหรือแย่งชิงพูด ไม่พูดด้วยเสียงดังเกินควร ไม่ใช้เสียงหวาดหรือพูดจากระชกกระชาก ไม่ใช้วาจาหักหาญถึงคิน ไม่ใช้ถ้อยคำหยาบคายและหยาบโธณ ไม่กล่าวถึงสิ่งรศรครกพิงรังเกียจในท่ามกลางชุมชน ไม่กล่าวถึงสิ่ง ควรปิดบังในท่ามกลางชุมชน

2.2 เจียมวาจา เช่น ไม่พูดจาล้อเลียนหลอกลวงผู้ใหญ่ ไม่กล่าวร้ายถึงญาติมิตรที่รัก ใฝ่ครั้นบถของผู้ฟังแก่ผู้ฟัง เมื่อจะขอทาสว่างเกินแก่ผู้ใด ย่อมขออนุญาตตัวเขาก่อน เมื่อตนทำพลาดพลั้งสิ่งใดแก่ผู้ใดย่อมออกวาจาขอโทษอยู่เสมอ เมื่อผู้ใดแสดงคุณต่อตนอย่างไรก็ออกวาจาขอบคุณเขา ไม่เยาะเย้ยถากถางผู้ทำผิดพลาด ไม่ใช้วาจาข่มขู่

2.3 มีวาจาเป็นที่รัก เช่น ไม่เที่ยวติเตียนสิ่งของที่เขาดังแต่ไว้ในบ้านที่ตนไปสู่มิพูดสรรเสริญรูปกายบุคคลแก่ตัวเขาเอง ไม่พูดให้เพื่อนเก้อกระดากอาย ไม่พูดเปรียบเปรยเคาะและสตรีกกลางชุมชน ไม่ก่อนและติรูปกายบุคคล ไม่ถึงถึงการร้ายโดยพรั่งพร้อมให้เขาตกใจ ไม่ถึงถึงสิ่งน่าอายน่ากระดากโดยเปิดเผย ไม่เอาสิ่งที่จะอายจะกระดากมาเล่าให้แขกฟัง ไม่เอาเรื่องที่เขายินยอมรับมาพูดให้อับอายหรือเจ็บใจ ไม่พูดถึงการอับมงคลในเวลามงคล

2.4 ไม่ใช้วาจาที่เห็นแก่ตัวฝ่ายเดียว เช่น ไม่ขอแยกผู้หนึ่งจากผู้ใดเพื่อจะพาไปพูดจาความลับกัน ไม่สนทนาแต่เรื่องตนฝ่ายเดียวจนคนอื่นไม่มีช่องจะพูดเรื่องอื่นได้ ไม่นำธุระตนเข้าพูดแทรกในเวลารุกระอื่นของเขาให้ขุ่นมุ่น ไม่พูดติเตียนของที่เขาหยิบยกให้ว่าไม่ดีหรือไม่พอ ไม่ตำหนิราคาของที่เขาหยิบยกให้แก่ตน ไม่แสดงราคาของที่จะหยิบยกให้แก่ผู้ใดให้ปรากฏ ไม่ใช้ถ้อยคำล้อวตคนและลบหลู่ผู้อื่น

2.5 รักษาวาจาสุจริตซื่อตรง เช่น ไม่ซอกแซกใตถามธุระส่วนตัว หรือการในบ้านของเขาที่ไม่ได้เกี่ยวข้องแก่ตน ไม่เอาการในบ้านของผู้ใดมาแสดงที่แจ้ง ไม่เก็บเอาความลับของผู้หนึ่งมาเที่ยวพูดแก่ผู้อื่น ไม่พูดสับลึงกลิ้งกลอกตลบทะลาง ไม่ใช้ถ้อยคำขุสา

2.6 ไม่ประพฤติก้าวทางวาจา เช่น ไม่พาลพ้อใจทะเลาะวิวาท ไม่พ้อใจนินทาว่าร้ายกันและกันไม่พ้อใจพูดส่อเสียดยุยง ไม่เป็นคนสอพลอประจบประแจง ไม่แข่งขันทำให้ร้ายผู้ใดพูดสิ่งใดย่อมทำให้เป็นที่เชื่อถือได้

3. ใจอ่อนโยน คือ ใจนอบน้อมละมุนละม่อม ถ่อมตัว สงบเสงี่ยม สุภาพเรียบร้อย มีเมตตากรุณาปราณี ใจอบอ้อมอารี เป็นใจเข้มแข็งแต่ไม่แข็งกระด้าง เป็นใจอ่อนละไมเหมือนต้นไม้มิมีผลดกมิมีช่ออ่อนแอ ประมาณคำตัวแต่น้อย ไม่อวดศักดิ์อวดความสามารถให้เกินตัว คือไม่นิยม

อวดกำลังอวดอำนาจวาสนา อวดสมบัติ อวดความสามารถ แต่นิยมความมีกำลังและใช้กำลังในทางที่ถูกต้อง สิ่งเหล่านี้คือการแสดงออกทางใจดังนี้

3.1 ไม่ปล่อยใจให้พุ่งชนหยิ่งยโส ไม่บันดาลโทษให้เสียเกียรติ พึงใจในการรักษาความสะอาด เคารพยำเกรงพ่อแม่และครูอาจารย์ นับถืออ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่ มีความอ่อนหวานต่อผู้น้อย ย่อมรู้จักเกรงใจคน

3.2 มีอัธยาศัยกว้างขวางเข้าไหนเข้าได้ มีความเข้าใจรอบรู้หาความรู้เท่าถึงการณ์ มีใจจงอาจกล้าหาญ รักษาความสัตย์ในเวลา ไม่เป็นคนเกียจคร้าน ไม่เพเลิดเพล็นจนละเลยให้การเสีย รักษาความเป็นระเบียบ อยู่ในบังคับบัญชาเมื่อปฏิบัติหน้าที่ มีมานะอดทนในการทำงานไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก เป็นคนทำอะไรทำจริง ไม่เป็นคนถึงคั่นนที่คิด อยากได้ดีในการงานที่ทำอยู่เสมอ

3.3 ไม่มีใจหุดเหี้ยมเกรี้ยวรวดเร็วแก่ผู้น้อย เอาใจรอบอ้อมอารีแก่ผู้อื่นเอาใจช่วยคนเคราะห์ร้าย ไม่ซ้ำเติมคนเสียที่ ไม่อาฆาตจองเวรใคร ไม่มีใจมักได้เที่ยวขอของเขารับไม่ตั้งใจอยากได้ของรักเพื่อน ไม่พึงใจการหยิบยืมข้าวของทองเงินของกัน ไม่หวังแต่จะพึ่งอาศัยผู้อื่นรู้คุณผู้อื่นที่ได้ทานแล้วแก่ตน ไม่มีใจริษยา

3.4 ไม่เป็นคนต่อหน้าอย่างลับหลังอย่างหนึ่ง เป็นผู้รักษาความไว้วางใจของผู้อื่น ไม่แสวงผลประโยชน์ในทางที่ผิดธรรม เป็นผู้ตั้งอยู่ในความเที่ยงตรง ไม่บอกร้ายผู้อื่นไม่คิดทำลายผู้อื่นเพื่อประโยชน์ตน มีความเหนียวรั้งใจตนเอง เป็นผู้มีความละเอียดแก่เบา

พระสมชาย ฐานวุฑฺโฒ (2531:45) ได้อธิบายลักษณะผู้ที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตนไว้ 3 ลักษณะดังนี้

1. มีกิริยาอ่อนน้อม คือ ไม่ลดตัวจนเกินควรและไม่ถือตัวจนเกินงาม มีกิริยาอันเป็นที่รัก อ่อนละมุนละไมแก่คนทั่วไปทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อยและผู้เสมอกัน รู้ที่ต่ำที่สูง ไม่ดีตนเสมอท่าหน้ามีคุณสมบัติผู้ดีสำหรับแสดงแก่คนทั้งหลายโดยเสมอหน้ากัน ไม่เลือกว่าเขาจะมีฐานะสูงกว่า หรือต่ำกว่าตนสงบเสงี่ยมแต่ก็มีความองอาจผึ่งผายในตัว

2. มีวาจาอ่อนหวาน คือ มีคำพูดที่ไพเราะดูดี ออกมาจากใจที่สะอาดนุ่มนวล ไม่แข็งกระด้าง ไม่พูดโอ้อวดยกตน และไม่พูดกล่าวโทษลบหลู่ทับถมคนอื่น เมื่อตนทำพลาดพลั้ง สิ่งใดต่อใครย่อมออกวาจาขอโทษเสมอ เมื่อผู้ใดแสดงคุณต่อตนอย่างไร ก็ออกวาจาขอบคุณเขาเสมอ ไม่พูดเยาะเย้ยถากถางผู้ทำผิดพลาด ไม่ซ้ำวาทะข่มขู่ผู้อื่น เห็นใครทำดีก็ชมเชยสรรเสริญจากใจจริง

3. มีใจอ่อนโยน คือ มีใจนอบน้อม ละมุนละม่อม ถ่อมตัว มีใจอ่อนละไมแต่ไม่ใช่อ่อนแอ มีใจเข้มแข็งแต่ไม่แข็งกระด้าง ไม่นิยมอวดกำลังความสามารถ แต่พยายามฝึกตนให้เป็นคนมีความสามารถไม่ถือความคิดของตัวเองเป็นใหญ่ มีใจเปิดกว้างยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น รู้จักลดหย่อนผ่อนผันแก่กัน เมื่อใครเขาไม่เห็นพ้องกับตน ก็ไม่ด่วนโกรธ

หลวงพ่อดำ (2530:73) ได้อธิบายลักษณะของผู้ที่อ่อนน้อมถ่อมตนไว้ 3 ลักษณะดังนี้

1. มีกิริยาอ่อนน้อม ไม่ลดตัวจนเกินควร และไม่ถือตัวจนเกินงาม มีกิริยาอันเป็นที่รักน่ายกย่องที่หมายถึง อ่อนละมุนละไมต่อบุคคลทั่วไป รู้จักที่ต่ำที่สูง ไม่ตีตนเสมอท่าน ลักษณะนี้เป็นคุณสมบัติของผู้ดี

2. มีวาจาอ่อนหวาน มีคำพูดไพเราะ ไม่หยาบคาย ไม่ส่อเสียด ไม่เพ้อเจ้อ พูดออกมาจากใจที่สุจริตสะอาด มีวาจานุ่มนวล ไม่แข็งกระด้าง แล้วการพูดออกไปไม่พูดออกตัว ยกตัวแล้วก็ไม่พูดกล่าวคำที่ลบหลู่ หรือไม่พูดทับถมคนอื่น แล้วก็ไม่เยาะเย้ยผู้ที่พลาดพลั้งด้วย

3. มีใจอ่อนโยน คือ มีใจนอบน้อม ละมุนละม่อมถ่อมตน มีใจอ่อนแต่ไม่ใช่อ่อนแอ มีใจเข้มแข็ง แต่ไม่ได้แข็งกระด้างนั่นเอง ไม่นิยมอวดความสามารถของตนเอง แต่พยายามฝึกตนเองให้มีความสามารถ

จากการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความอ่อนน้อมถ่อมตน ซึ่งประกอบด้วยความหมายและขอบข่ายของความอ่อนน้อมถ่อมตน ผู้วิจัยได้สรุปและได้กำหนดขอบข่ายที่จะวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน 3 ด้าน คือ ด้านกิริยาอ่อนน้อม ด้านวาจาอ่อนหวาน และ ด้านจิตใจอ่อนโยน

ทฤษฎีที่สนับสนุนพื้นฐานการเกิดจริยธรรม

นักทฤษฎีทั้งหลายยอมรับว่า จริยธรรมของมนุษย์นั้นพัฒนาขึ้นตามลำดับอย่างเห็นได้ชัดจากวัยทารกไปจนถึงวัยรุ่นผู้ใหญ่ แม้มนุษย์จะมีการพัฒนาจริยธรรมที่แตกต่างกัน แต่นักทฤษฎียังเชื่อว่าการพัฒนานี้ในบุคคลต่าง ๆ กันมีลำดับขั้นตอนแบบอย่างที่สำคัญคล้ายคลึงกัน ซึ่งในที่นี่จะกล่าวถึงเพียงบางทฤษฎีเท่านั้น ดังต่อไปนี้

ทฤษฎีการพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์

เพียเจต์ เป็นผู้ริเริ่มการพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็ก และมีความคิดว่าการพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับความฉลาดที่จะรับรู้เกณฑ์และลักษณะต่าง ๆ ทางสังคม ดังนั้นการพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลนั้น ๆ และได้แบ่งขั้นของมนุษย์ออกเป็น 3 ขั้น (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจจนิก. 2520 : 40 - 41) คือ

1. ขั้นก่อนจริยธรรม (Sensorimotor Operation) พัฒนาการในขั้นนี้เริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 2 ขวบ เด็กในวัยนี้ยังไม่มีความสามารถที่จะรับรู้สิ่งแวดล้อมอย่างละเอียดแต่มีความต้องการทางร่างกาย ซึ่งต้องการที่จะได้รับการตอบสนอง โดยไม่คำนึงถึงกาลเทศะ เมื่อเด็กเริ่มมีความสามารถในการพูดก็จะเริ่มรู้สภาพแวดล้อมและบทบาทของตนเองต่อบุคคลอื่น

2. ขั้นยึดคำสั่ง (Concrete Operational Thinking) พัฒนาการขั้นนี้อยู่ในช่วง 2-6 ปี เด็กจะมีความเกรงกลัวผู้ใหญ่ และเห็นว่าคำสั่งผู้ใหญ่เป็นสิ่งที่เขาต้องทำตาม

3. ขั้นยึดหลักแห่งตน (Late Concrete Operational Thinking) พัฒนาการขั้นนี้อยู่ในช่วงอายุ 8-10 ปี เพียเจต์เชื่อว่าเกิดจากการพัฒนาการทางสติปัญญาและจากประสบการณ์การมีบทบาทในกลุ่มเพื่อนด้วยกัน ความเกรงอำนาจภายนอกจะเป็นหลักภายในจิตใจของเด็กเกี่ยวกับความยุติธรรมที่หมายถึง การแลกเปลี่ยนกันและความเท่าเทียมกันของบุคคลในช่วงอายุ 8-10 ปี เด็กที่อยู่ในสังคมปกติจะบรรลุถึงขั้นที่ 3 แต่ก็มีเด็กบางคนพัฒนาช้า

กว่านี้ หรือบางครั้งพัฒนาการจะหยุดชะงักขั้นที่ 2 เนื่องจากมีการบีบบังคับของผู้เลี้ยงดู หรือเกิดจากการขาดประสบการณ์ในกลุ่มเพื่อนได้

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

โคลเบอร์ก (Kohlberg. 1976 : 32) ได้ศึกษาพัฒนาการทางจริยธรรมตามแนวของ เพียเจต์และพบว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้นมิได้บรรลุจุดสมบูรณ์เมื่อบุคคลอายุได้ 10 ปี แต่จะพัฒนาได้อีกหลายขั้นจากอายุ 11-25 ปี และเขาถือว่าการพัฒนาการทางจริยธรรมนั้นจะต้องใช้การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอย่างเดียวกันเท่านั้น

โคลเบอร์ก ได้แบ่งระดับจริยธรรมออกเป็น 3 ระดับซึ่งทั้ง 3 ระดับนั้นจัดเป็นขั้นการพัฒนาการทางจริยธรรมได้ 6 ขั้น ดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 เหตุผลเชิงจริยธรรมหกขั้น ซึ่งแบ่งเป็นสามระดับ ในทางทฤษฎีการพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก

ขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ระดับจริยธรรม
ขั้นที่ 1 หลักการหลบหลีกการลงโทษ (Obedient and Punishment Orientation) 2-7ปี ขั้นที่ 2 หลักการแสวงหารางวัล (Naively egoistic Orientation) 7- 10 ปี	1.ระดับก่อนเกณฑ์(Preconventional Level) 2-10 ปี ในขั้นนี้เด็กจะเลือกกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง การกระทำขั้นแรกจะมุ่งหลบหลีกมิให้ตนเองถูกลงโทษทางกาย จะยอมทำตามคำสั่งผู้ใหญ่ เพราะเป็นผู้มีอำนาจเหนือตน ขั้นที่สองคือการแสวงหารางวัล เด็กจะเลือกทำในสิ่งที่ตนเองพอใจ ชอบแลกเปลี่ยนสิ่งของซึ่งกันและกัน โดยนำมาให้เสียเปรียบกันด้วย

ตาราง 1 (ต่อ)

ขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ระดับจริยธรรม
ขั้นที่ 3 หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ (Good-boy Orientation) 10-13 ปี	2.ระดับตามกฎหมาย(Conventation Level) 10- 16 ปี เป็นระดับที่เด็กทำตามสังคม ประเพณี กฎหมาย ศาสนา โดยจะควบคุม ความประพฤติจากการติชมของสังคม แต่ก็ มีความสามารถในการเอาใจเขามาใส่ใจเรา สามารถที่จะแสดงบทบาททางสังคมได้ ใน ขั้นที่สามบุคคลยังไม่เป็นตัวของตัวเองชอบ คล้อยตามการชักจูงของผู้อื่นโดยเฉพาะเพื่อน
ขั้นที่ 4 หลักการทำตามหน้าที่ของสังคม (Authority and Social Order Maintaining Orientation) 13-16 ปี	ส่วนในขั้นที่สี่บุคคลรู้ในบทบาทหน้าที่ของตน ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม จึงถือว่า ตนมีหน้าที่ทำตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สังคมของ ตนกำหนดหรือคาดหวัง
ขั้นที่ 5 หลักการทำตามความสัตย์ (Contractual Legatistic Orientation) 16 ปีขึ้นไป	3.ระดับเหนือกฎหมาย(Post Conventional Level) 16 ปีขึ้นไป เด็กจะมีจริยธรรมใน ขั้นสูงสุด คือมีการกระทำที่แยกออกจาก กฎเกณฑ์และความคาดหวังของผู้อื่นในการ ตัดสินใจขัดแย้งต่าง ๆ จะต้องนำมา วิเคราะห์ด้วยตนเองก่อนแล้วจึงตัดสินใจ โดยคำนึงถึงความสำคัญและประโยชน์สูงสุด

ตาราง 1 (ต่อ)

ขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ระดับจริยธรรม
ขั้นที่ 6 หลักการยึดอุดมคติสากล (Conscience Orientation) วัยผู้ใหญ่	ของสังคม ขั้นที่ห้าคือ การเห็นความสำคัญของคนหมู่มาก ไม่หาหนทางให้ขัดต่อสิทธิผู้อื่น สามารถควบคุมบังคับใจตนเองได้ ขั้นที่หกแสดงทั้งการมีความรู้สึกละอายใจเนื่องจากกฎเกณฑ์ในสังคมของตนเองและมีความยึดหยุ่นทางจริยธรรม เพื่อจุดหมายอันเปลี่ยนแปลงอันเป็นอุดมคติที่ยิ่งใหญ่

(ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2524:30)

นอกจาก เพียเจต์ และโคลเบอร์กแล้ว เพค (Peck. 1960 : 98 - 250) ได้แบ่งขั้นการพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กไว้เป็นขั้น ๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ไม่มีจริยธรรมอะไรเลย ขาดความรู้ความเข้าใจว่าสิ่งใดก็ตามที่ตนเองกระทำลงไปนั้นจะมีผลดีหรือผลเสียต่อบุคคลอื่นอย่างไร ผู้ที่มีจริยธรรมขั้นนี้ได้แก่เด็กทารก ในหมู่นักเรียนอาจมีอยู่แต่ร้อยละ

ขั้นที่ 2 เป็นการกระทำเพื่อตนเอง สนใจในเรื่องของตนเองว่าตนเองสนใจในเรื่องอะไรบ้าง แล้วทำตามอารมณ์หรือความพอใจของตนเองแต่เพียงฝ่ายเดียวตัวเองชอบอะไรก็ทำสิ่งนั้นทั้ง ๆ ที่รู้ว่าสิ่งที่ตนพอใจที่จะทำนั้นไม่เป็นที่พอใจของบุคคลอื่น

ขั้นที่ 3 เป็นการกระทำตามเพื่อนฝูง หรือทำตามแบบแผนที่หมู่คณะเขาปฏิบัติกันอยู่ เพื่อนทำอะไรก็ทำตามเขาไปโดยไม่ไตร่ตรองว่าสิ่งที่ทำนั้นเป็นสิ่งดีหรือสิ่งเลว หรือเป็นผลเสียต่อบุคคลอื่นอย่างไร

ขั้นที่ 4 เป็นการกระทำตามระเบียบ แต่ขาดความเข้าใจเนื่องเหตุผลว่าทำไมต้องทำสิ่งนั้น

ขั้นที่ 5 เป็นการกระทำมีเหตุผลและสติสัมปชัญญะ ขั้นนี้เป็นขั้นสูงสุด เป็นการปฏิบัติที่ผลดีที่สุดต่อทุก ๆ คนถึงแม้ว่าบางครั้งจะจำเป็นต้องละเมิดระเบียบแบบแผนหรือคิดแยกไปจากหลักการปฏิบัติตนของหมู่คณะไปบ้างก็ตาม

คณะกรรมการโครงการศึกษาจริยธรรมไทย ได้สรุปค่านิยมจริยธรรมตามแนวปรัชญาและวัฒนธรรมไทยออกเป็น 4 ระดับใหญ่ ๆ เรียงจากต่ำไปสูง (สงบ ลักษณะ . 2524: 33) คือ

ระดับที่ 1 การกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใดเพื่อประโยชน์ตนเองหรือเพื่ออัตรา

ระดับที่ 2 การกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใดเพื่อประโยชน์ผู้อื่นในสังคมแคบ ๆ เช่น ญาติ พี่น้องและเพื่อนสนิท

ระดับที่ 3 การกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใดเพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนใหญ เช่นชุมชน ประเทศชาติ หรือมนุษยชาติ

ระดับที่ 4 การกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใดเพื่อถูกต้องดีงามอัน เป็นอุดมคติหรืออุดมการณ์ ในจิตใจที่เรียกว่าทำความดี เพราะอยากทำหรือทำความดีเพื่อความดี (สงบ ลักษณะ . 2524 : 33)

สำหรับการเกิดจริยธรรมนั้นสามารถแบ่งออกได้ 4 ขั้นสรุปได้ดังนี้ (เอกสารประกอบการเรียน มสธ. หน่วยที่ 11 หน้า 8-9)

1. การเลียนแบบ การเลียนแบบเป็นกระบวนการจิตใต้สำนึกซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาการของเด็ก โดยเด็กอาจจะเลียนแบบพฤติกรรมของผู้ใหญ่ที่แวดล้อมตนอยู่แล้ว นามารับเข้ากับตนเองเหมือนกับการเรียนรู้ภาษาพูดของเด็ก การเลียนแบบจริยธรรมจึงเกิดขึ้นได้ทั้งจาก

ครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน และชุมชน แต่มีบ่อยครั้งที่เด็กเลียนแบบในสิ่งที่ผู้ใหญ่ไม่ตั้งใจจะสอน ดังนั้นผู้ใหญ่ก็ควรจะมีจริยธรรมสูงเมื่อใกล้ชิดกับเด็ก

2. การแนะนำสั่งสอน ผู้ใหญ่จะให้คำแนะนำสั่งสอนทั้งโดยตรงและทางอ้อมแก่เด็ก การรับการแนะนำสั่งสอนมีความสำคัญต่อการพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กเช่นกัน เพราะในขณะที่การเลียนแบบเป็นการดูดซึมการกระทำนั้น การแนะนำสั่งสอนก็เป็นการดูดซึมทางอารมณ์ และเจตคติของบุคคลอื่น วิธีการแนะนำสั่งสอนนี้เข้ากับเด็กได้ดีกว่าผู้ใหญ่ เพราะเมื่อเด็กเติบโตขึ้นจนมีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะใช้เหตุผลและการวิเคราะห์แล้ว เด็กก็อาจจะไม่เชื่อคำแนะนำนั้นแต่การที่เด็กสามารถคิดวิเคราะห์จนเกิดจริยธรรมด้วยตนเองนี่ถือว่าเป็นอุดมการณ์ทางจริยธรรมขั้นสูงที่สุด

3. การลอกแบบ ในการลอกแบบเด็กจะรับเอาพฤติกรรมของผู้ใหญ่ในการแนะนำสั่งสอนเด็กจะรับเจตคติอารมณ์ของผู้ใหญ่ไว้เป็นของตนเอง โดยอาศัยความรักและความชื่นชมในผู้ใหญ่คนนั้น เช่น การชื่นชมวีรบุรุษ เป็นต้น การลอกแบบทางจริยธรรม จึงอาจจะทำให้เด็กเกิดการลอกแบบจริยธรรมทั้งที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ทั้งสองทาง

4. การสร้างจริยธรรมด้วยตนเอง เมื่อเด็กได้ผ่านขั้นตอนการลอกแบบมาแล้วเด็กจะสร้างจริยธรรมของตนเองโดยสร้างมาจากการปรับตัวในสภาพธรรมชาติ (Natural Self) กับตนเองในสภาพที่มีจริยธรรม (Moral Self) เข้าด้วยกัน

จากที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า การเกิดจริยธรรมในตัวบุคคลนั้นได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก ดังนั้น การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน สิ่งที่ผู้วิจัยใช้เป็นเงื่อนไขหรือสถานการณ์นั้นจึงเป็นสิ่งที่อยู่ใกล้กับตัวเด็กหรือกำลังประสบอยู่ในชีวิตประจำวัน ส่วนระดับจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนยึดตามทฤษฎีพุทธปรัชญาของเฟียเจต์ โคลเบอร์ก และของเพล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความอ่อนนุ่มต่อมตน

สำเนียง เพชรจอม ได้ทำการทดสอบเรื่องความสุภาพอ่อนนุ่มแก่เด็กนักเรียนที่มีระดับการพัฒนาการทางสติปัญญาแตกต่างกัน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องความสุภาพอ่อนนุ่ม และ แบบทดสอบวัดทัศนคติเรื่องความสุภาพอ่อนนุ่ม ดังตัวอย่าง

(0) ค.ช.ชาวกำลังจะขึ้นไปพบครูคนหนึ่งซึ่งสั่งให้รีบไปหา ขณะนั้นครูก็กำลังเดินลงบันไดพอดี ถ้านักเรียนเป็น ค.ช.ชาวจะปฏิบัติเช่นไร

- ก. เดินสวนขึ้นไป
- ข. หยุดทักความเคารพ
- ค. กล่าวขอโทษครูเสียก่อนแล้ววิ่งขึ้นไป
- ง. หยุดรอให้ครูผ่านแล้วทักความเคารพ

เกณฑ์การให้คะแนน ให้คะแนนตามระดับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความสุภาพอ่อนนุ่มให้คะแนนขั้นต่ำ 1 คะแนน จนถึงขั้นสูงสุดให้ 4 คะแนน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีกลุ่มสัมพันธ์มีทัศนคติต่อความสุภาพอ่อนนุ่มแตกต่างกันกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (สำเนียง เพชรจอม 2525:75)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบชนิดสถานการณ์

นักจิตวิทยาและนักวัดผลการศึกษาลายท่านเชื่อว่าลักษณะที่แท้จริงของบุคคลนั้นซ่อนเร้นอยู่ในจิตใจ การถามลักษณะที่แท้จริงของบุคคลโดยถามโดยตรงนั้นผู้ตอบอาจตอบได้โดยเสแสร้งหรืออาศัยประสบการณ์ของตนเอง ดังนั้นการที่จะถามลักษณะที่แท้จริงของบุคคล ควรมีเงื่อนไขหรือสถานการณ์มาก่อนแล้วให้ผู้ตอบว่าถ้าเขาอยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ จะมีความรู้สึกเคยปฏิบัติหรือปฏิบัติ

อย่างไร งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างข้อสอบชนิดสถานการณ์นี้ใช้อย่างกว้างขวางในการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ คุณธรรม และจริยธรรม ดังตัวอย่างแบบทดสอบ

อัลพอร์ท และอัลพอร์ท (Allport and Allport) ได้สร้างแบบทดสอบ The Allport's Ascendancy - Submission Reaction Study ขึ้นใน ค.ศ. 1920 เพื่อใช้วัดการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นการวัดลักษณะเด่น (Ascendancy) และลักษณะด้อย (Sub-mission) แบบทดสอบเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง แบ่งเป็น ฉบับหญิง ฉบับชาย ในแต่ละสถานการณ์จะมีข้อความข้อเดียวบ้าง หลายข้อบ้าง แต่ละข้อมีตัวเลือกไม่เท่ากัน ส่วนใหญ่จะเป็นข้อละ 3 ตัวเลือก ฉบับชายมี 33 สถานการณ์ 41 คำถาม และ 123 ตัวเลือก ฉบับหญิงมี 35 สถานการณ์ 49 คำถาม 140 ตัวเลือก ดังตัวอย่าง

1. ในงานเลี้ยงรับรอง หรืองานเลี้ยงน้ำชา ท่านคิดว่าท่านควรพบปะบุคคลสำคัญของงานอย่างไร

- ก. พบน้อย ๆ.....
- ข. บางครั้งบางโอกาส.....
- ค. ไม่ต้องพบเลย.....

2. ท่านคิดว่าเป็นเรื่องหนักใจมากในการที่หาวิธีเข้าพบบุคคลสำคัญของงาน

- ก. ทุกครั้งที่ไปร่วมงาน.....
- ข. นาน ๆ ครั้ง.....
- ค. ไม่เคยหนักใจเลย.....

การหาค่าความเที่ยงตรง โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบ กับคะแนนที่ได้จากการประเมินตนเอง และผู้ใกล้ชิดประเมิน แต่ไม่ได้แสดงค่าไว้ ส่วนค่าความเชื่อมั่นหา 2 วิธี คือ การสอบซ้ำระหว่างข้อสอบชุดแรก กับข้อสอบชุดที่ปรับปรุงแล้วกับกลุ่มตัวอย่างเดิม และหาแบบแบ่งครึ่งแบบทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่น .74 ขึ้นไป (เจดศักดิ์ วัฒนาสินธุ์. 2520 : 90-91; อ้างอิงมาจาก Allport and Allport.n.d.)

วุฒิรินทร์ เพิ่มกว่าเก่า ได้สร้างแบบทดสอบวัดคุณธรรมด้านอริยมรรคองค์แปด ด้านปัญญา ในรูปของสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมย่อยทั้งสองด้าน คือ ด้านสัมมาทิฐิ และด้านสัมมาสังกัปปะด้านละ 35 สถานการณ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(0) ครูลัดดาเป็นครูที่นักเรียนรักและเชื่อใจมาก วันหนึ่งครูลัดดาบอกกับจักรว่า "เมื่อคืนเห็นผีกระสือที่ข้างบ้าน" ถ้าท่านเป็นจักรจะเชื่อที่ครูลัดดาพูดหรือไม่

ก. เชื่อครูลัดดาบอกเพราะครูลัดดาเป็นครูน่าเชื่อถือ

ข. ค้าบอกของครูลัดดาไม่น่าเชื่อถือ เพราะไม่มีพยานหลักฐาน

ค. ไม่เชื่อที่ครูลัดดาบอกว่าเป็นจริง เพราะผีกระสือไม่น่าจะมีตัวตนจริง

การให้คะแนนให้ 2 คะแนนสำหรับแบบทดสอบที่แสดงถึงการมีความคิดเห็นนั้นถูกต้องที่สุด 1 ให้ 1 คะแนนสำหรับคำตอบที่แสดงถึงการมีความคิดเห็นนั้นถูกต้องปานกลาง 1 ให้ 0 คะแนนสำหรับแบบทดสอบที่แสดงการมีความคิดเห็นนั้นไม่ถูกต้อง

คุณภาพของแบบทดสอบหาได้จากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 552 คนได้ค่าความเชื่อมั่นโดยวิธี Alpha Coefficient เท่ากับ .875 และ .884 ตามลำดับ หากความเที่ยงตรงตามสภาพปัจจุบัน โดยนำคะแนนผลการทดสอบไปหาความสัมพันธ์กับคะแนนจากการสังเกตของครูร่วมกับนักเรียน 5 คน โดยใช้สูตร Pearson Product Moment Correlation Coefficient ปรากฏว่ามีความเที่ยงตรงตามสภาพปัจจุบันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01(วุฒิรินทร์ เพิ่มกว่าเก่า. 2530 : 54 - 56)

มลิวัลย์ บารุงการ ได้สร้างแบบทดสอบวัดคุณธรรม 4 ประการ จำนวนด้านละ 20 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นโดยวิธี Alpha Coefficient ตั้งแต่ .628 ถึง .782 หากค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้จักแล้ว(Known Group Technique) ปรากฏว่ามีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบทดสอบแต่ละด้านกับทั้งฉบับอยู่ระหว่าง .744 ถึง .762 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (มลิวัลย์ บารุงการ. 2531 : 56 - 57)

มอร์ริส (Morris) ได้สร้างแบบทดสอบ Morris Trait Index L. ขึ้นแต่ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ เป็นแบบทดสอบวัดความเป็นผู้นำสำหรับคนทั่วไปมีทั้งหมด 5 ตอน

ตอนที่ 1 ถึง 4 เป็นแบบข้อความมีทั้งหมด 5 ข้อ

ตอนที่ 5 เป็นสถานการณ์มี 7 ข้อ ข้อละ 6 ตัวเลือก ดังตัวอย่าง

คำชี้แจง ในแต่ละสถานการณ์จาก 7 สถานการณ์ต่อไปนี้ จงขีดเครื่องหมาย X ลงใน

( ) โดยเลือก 1 ตัวเลือกจากที่ให้มีมา 6 ตัวเลือก ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

(0) โดยไม่ได้คาดฝันมาก่อน อาจารย์ใหญ่ก็มาบอกให้ครูคนหนึ่งว่าให้ช่วยทำงานให้ท่านตอนโรงเรียนเลิกแล้ว ถ้าท่านเป็นครูคนนั้นท่านจะทำอย่างไร

1. ( ) พูดว่า "ดีมากเพราะผมจะทำอยู่แล้ว"
2. ( ) ปฏิเสธบอกว่าจะต้องรีบกลับบ้าน
3. ( ) ยอมทำงานแต่รู้สึกว่าจะไม่ได้รับความยุติธรรม
4. ( ) คิดว่าต้องหาข้อแก้ตัวแน่
5. ( ) อธิบายให้ท่านทราบว่ามีงานพิเศษที่จะต้องทำ จะมาช่วยในวันต่อไป

6. ( ) ยินดีทำงานเพื่อพิสูจน์ว่าเป็นครูของเรา

การหาความเชื่อมั่นโดยวิธีสอบซ้ำได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .64 (เชดสกีดี โธวาลินธุ์.

2520 : 110 - 113; อ้างอิงมาจาก Morris. n.d.)

นิศา ด้านวิริยะกุล ได้สร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เมื่อปี พ.ศ. 2527 รูปแบบของแบบทดสอบมี 2 รูปแบบ ดังนี้

1. แบบข้อความมี 46 ข้อ
2. แบบสถานการณ์ จำนวน 22 ข้อ ดังตัวอย่าง

(0) เมื่อครูมอบหมายให้ทำรายงาน ลัดดาจะคิดว่าหาความรู้ให้มากเท่าที่จะทำได้ เพื่อประกอบการเขียนรายงาน ถ้าเป็นนักเรียนจะทำเหมือนลัดดาหรือไม่

ก. ทำ

ข. ไม่ทำ

ค. ไม่แน่ใจ

การให้คะแนนเรียงตามลำดับ 3, 1, 2 แบบทดสอบนี้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 1 จำนวน 671 คน หาความเชื่อมั่นโดยวิธีแบ่งครึ่งแบบทดสอบ ได้ค่าความเชื่อมั่นแต่ละตอนและรวมทั้งฉบับมีค่าตั้งแต่ .6605 ถึง .6625 หาความเที่ยงตรงตามสภาพปัจจุบัน ได้เท่ากับ .685 (นิสา ด้านวิริยกุล. 2527 : 47 - 51)

เบญจรัตน์ จารุรัตน์จามร สร้างแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐาน เรื่องการพึ่งตนเองขึ้นเมื่อปี 2527 โดยจัดรูปแบบออกเป็น 2 ชุดคือ

ชุดที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดความรู้สึกค่านิยมพื้นฐานเรื่องการพึ่งตนเอง จำนวน 40 ข้อ

ชุดที่ 2 เป็นแบบทดสอบประเมินพฤติกรรมค่านิยมพื้นฐาน เรื่องการพึ่งตนเอง โดยกำหนดเป็นสถานการณ์จำนวน 30 ข้อ การให้คะแนนเป็น 0 , 1 ดังตัวอย่าง

เรื่องที่ 1 ในขณะที่มีการเรียนวิชาสังคม จิตราต้องการทบทวนวิชาวิทยาศาสตร์อีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะสอบในชั่วโมงต่อไป จิตราจึงนำหนังสือ วิทยาศาสตร์ขึ้นมาอ่านโดยไม่ให้ครูเห็น

คำถาม

คำตอบ

1. จิตราสมควรอ่านหนังสือวิทยาศาสตร์ขณะนั้นหรือไม่ ก. สมควร ข. ไม่สมควร

2. ถ้านักเรียนเป็นจิตรา นักเรียนจะทำอย่างไร ก. ทำเช่น ข. ไม่อ่านหนังสือ

เดียวกับ วิทยาศาสตร์

จิตรา ขึ้นมาอ่าน

การหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 440 คนความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยเทคนิคกลุ่มที่รู้จักแล้ว ได้ค่าตั้งแต่ 6.17 ถึง 9.37 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกค่า ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบหาโดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟาได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .888 และ .873 ตามลำดับ (เบญจรัตน์ จารุรัตน์จามร. 2527 : 62 - 63)

วัฒนา สิ่งสัมฤทธิ์ ได้สร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ เมื่อปี พ.ศ. 2527 ลักษณะของแบบทดสอบแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อความ จำนวน 62 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นสถานการณ์ จำนวน 33 ข้อ โดยแยกออกเป็นด้าน ๆ ได้แก่

1. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่การทำงาน
2. ความรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง
3. ความรับผิดชอบต่อตนเอง
4. ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

ตัวอย่างแบบทดสอบตอนที่ 2

(0) บรูมไม่ชอบออกกําลังกายและไม่เคยเล่นกีฬาเลย เขาเป็นหัดบ้อย ๆ เมื่อมีเพื่อนคนหนึ่งแนะนำว่า การออกกําลังกายจะช่วยทำให้ดีขึ้น เขาจึงออกวิ่งทุก ๆ เช้า ถ้านักเรียนเป็นบรูมจะทำเช่นนั้นหรือไม่

- ก. ทำ
- ข. ไม่ทำ
- ค. ไม่แน่ใจ

การให้คะแนนทั้งสองตอนให้ 3,1,และ 2 ตามลำดับ สำหรับข้อความทางบวก และให้ 1, 3,และ 2 ตามลำดับสำหรับข้อความทางลบ การหาคุณภาพของแบบทดสอบหาได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 478 คน หาความเชื่อมั่น โดยวิธีแบ่งครึ่งแบบทดสอบ (Split- Half Method) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9334 หากความเที่ยงตรงตามโครงสร้างตามเทคนิคกลุ่มที่รู้จักแล้ว (Known - Group Technique) ได้ค่าความเที่ยงตรง

ของแบบทดสอบแต่ละด้านและรวมทุกด้าน ตั้งแต่ 4.1574 - 5.7209 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า และความเที่ยงตรงตามสภาพ โดยหาจากสหสัมพันธ์แบบจัดอันดับ (Rank Correlation) ได้ความเที่ยงตรงตามสภาพแต่ละด้านและรวมทุกด้านอยู่ในช่วง .507 ถึง .603 (วัฒนา สิ่งสัมพันธ์. 2527 : 41 - 43)

สนวน ลิททวลิต ได้สร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความเมตตากรุณาขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2527 ลักษณะของแบบทดสอบมี 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อความจำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นชนิดสถานการณ์ จำนวน 30 สถานการณ์ ดังตัวอย่าง

สถานการณ์ที่ 1 นกสีสวยตัวหนึ่งหลงเข้าไปอยู่ในหอพักพยาบาล ที่มีหน้าต่างเป็นกระจก ปิดอยู่จนพยายามบินออกจากห้องแต่บินไม่ได้ และชนกระจกทุกครั้งที่ยืน สุนีสาและสุพรเป็นนักศึกษา พยาบาล ซึ่งเห็นเหตุการณ์อยู่ สุนีสาเห็นนกตัวนั้นก็อยากได้เพื่อจะนำไปเลี้ยงที่บ้าน จึงขอร้องให้ สุพรช่วยจับ

1. สุพรควรจะทำอย่างไร

ก. ช่วยสุนีสาจับนก

ข. ขอให้สุนีสาปล่อยนก

2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่สุนีสาจะน่านกไปเลี้ยง

ก. เห็นด้วย

ข. ไม่เห็นด้วย

3. ถ้าสุนีสายืนยันที่จะน่านกไปเลี้ยง สุพรควรจะทำอย่างไร

ก. ตามใจสุนีสาเพื่อไม่ให้ขัดใจกัน

ข. พยายามพูดหวานล่อมาให้เหตุผลที่ดีกับสุนีสาอีกครั้ง

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่สุพรตามาจนุสนาเพื่อไม่ให้ชัดเจน

ก. เห็นด้วย

ข. ไม่เห็นด้วย

การให้คะแนนทั้งสองตอนเป็น 0,1 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบหาโดยวิธี Kuder Richardson (KR-20) จากกลุ่มตัวอย่าง 880 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์เท่ากับ .74 และ .81 ตามลำดับหาความเที่ยงตรงตามสภาพ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอันดับของผลการสอบกับอันดับที่อาจารย์ และกลุ่มเพื่อน เป็นผู้จัดได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .487 ถึง .709 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างหาได้จากเทคนิคกลุ่มที่รู้จักแล้ว ได้ค่าเท่ากับ 5.80 ถึง 7.34 ตามลำดับ และมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ทั้งสองค่า (สนวน ลิททอลิต. 2528 : 61)

ทวิศักดิ์ จงประดับเกียรติ ได้สร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความกตัญญูทเวที่ เมื่อ พ.ศ.2532 ลักษณะข้อสอบแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อความ จำนวน 75 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นสถานการณ์ จำนวน 75 ข้อ โดยแยกเป็นด้าน ๆ ได้แก่

1. ความกตัญญูทเวที่ต่อบุคคล
2. ความกตัญญูทเวที่ต่อสัตว์
3. ความกตัญญูทเวที่ต่อสถาบันและสิ่งแวดล้อม

ตัวอย่างแบบทดสอบตอนที่ 2

(0) ในวันหยุดอุษาและเพื่อน ๆ นัดกันไปเที่ยววันหยุดเสมอ วันหนึ่งแม่ของอุษาป่วย แต่มีพ่อของอุษาดูแลแล้ว ถ้านักเรียนเป็นอุษานักเรียนจะไปเที่ยวหรือไม่

- ก. ไม่ไปเพราะลูกที่ต้องคอยดูแลแม่เวลาที่เจ็บป่วย
- ข. ไม่ไปเพราะกลัวพ่อคู้ที่ไม่อยู่ดูแลแม่
- ค. ไปเพราะแม่คงไม่เป็นอะไรมาก

การให้คะแนน 2, 1, และ 0 ตามลำดับความมีกตัญญูสูง ปานกลาง และ ต่ำ แบบทดสอบนี้ทดลองกับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 662 คน หาความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา ได้ความเชื่อมั่นของแต่ละตอน และรวมทั้งฉบับ เท่ากับ .8585 , .8689 และ .8781 ตามลำดับ หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยเทคนิคกลุ่มที่รู้ชุดแล้วได้ค่าความเที่ยงตรงแต่ละตอน และรวมทั้งฉบับมีค่าตั้งแต่ 16.0330 - 21.3660 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หาความเที่ยงตรงเชิงสภาพปัจจุบัน โดยนำคะแนนผลการตอบแบบทดสอบไปหาคะแนนจากการสังเกตของครูร่วมกับนักเรียน 5 คนโดยใช้สูตรเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าตั้งแต่ .6597 - .6582 (ทวิภาคี จงระดับเกียรติ. 2533 : 123 - 126)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความอ่อนน้อมถ่อมตนนั้น จะเห็นได้ว่า มีงานวิจัยที่ศึกษาว่าบุคคลใดมีความรู้สึกต่อความอ่อนน้อม มากน้อยเพียงใด แต่ยังไม่มีการสร้างเครื่องมือ วัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนที่มีคุณภาพได้มาตรฐานไว้ และการสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมในส่วนนี้ส่วนใหญ่ใช้รูปแบบการวัดชนิดสถานการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนโดยที่มีรูปแบบของแบบทดสอบชนิดสถานการณ์ การมีแบบทดสอบวัดความอ่อนน้อมถ่อมตนที่มีคุณภาพจะเป็นแนวทางให้ครู ผู้ปกครองนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ใช้ประโยชน์จากแบบทดสอบ ในการที่จะนำผลการสอบวัดไปเป็นแนวทางในการปลูกฝังและพัฒนาจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนให้กับนักเรียนได้ถูกต้องต่อไป

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัด ชัยภูมิ จำนวน 18 โรงเรียน มีห้องเรียน 70 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 2,818 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีขนาดของโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) คือ ขนาดใหญ่ และ ขนาดกลาง และมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ซึ่งมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 ประมาณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยความเชื่อมั่น 95 % ($\alpha = .05$) เมื่อเทียบจากตารางของกลุ่มตัวอย่างที่ควรเลือกจากประชากรแล้ว ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 353 คน (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 260; อ้างอิงมาจาก Yamane 1967 : 886 - 887)

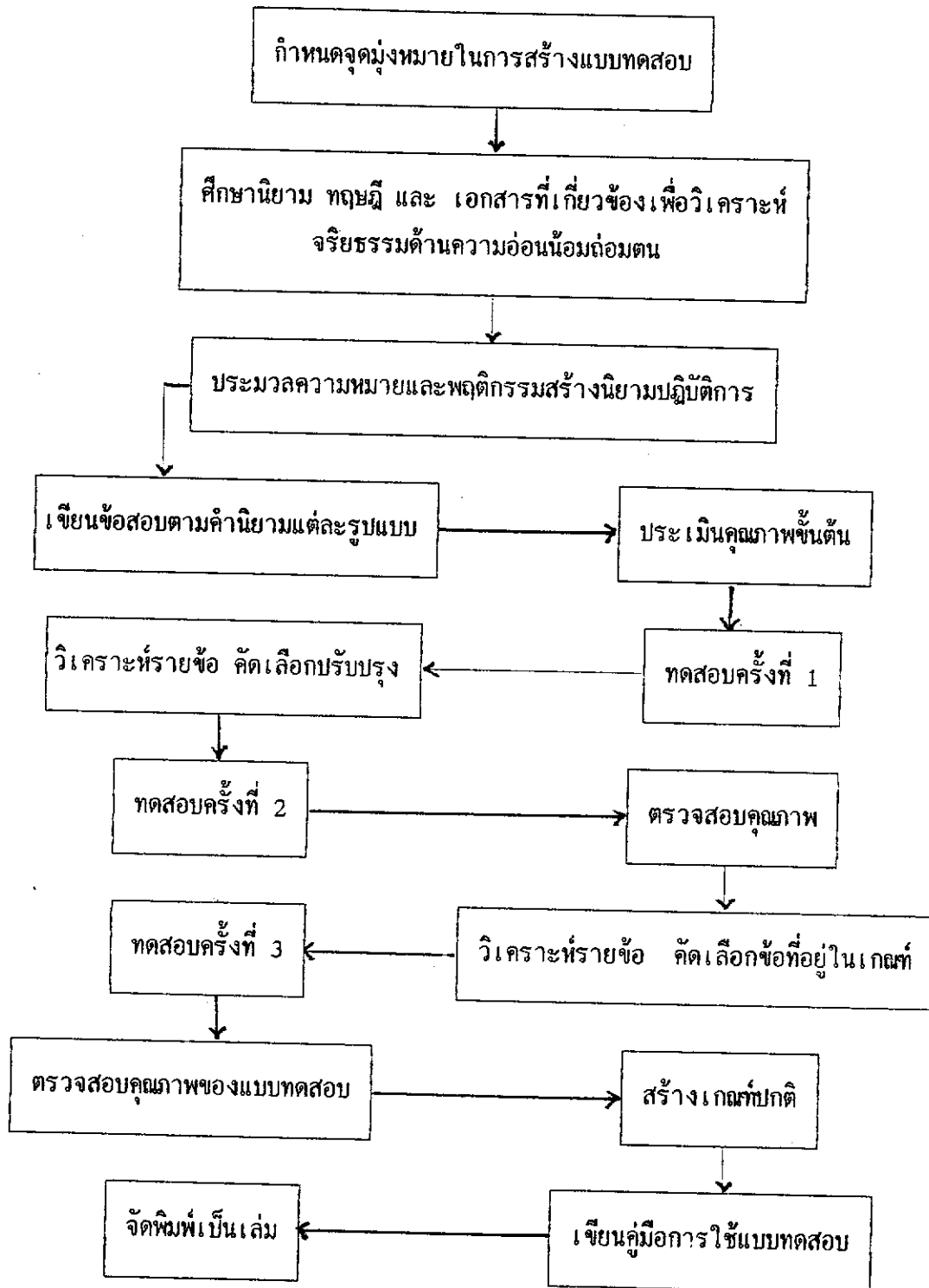
ขั้นที่ 2 สุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดกลาง มาประมาณ 60 % โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายจากแต่ละขนาดของโรงเรียน ได้โรงเรียนขนาดใหญ่ 4 โรงเรียน และขนาดกลาง 6 โรงเรียน

ขั้นที่ 3 สุ่มห้องเรียน จากโรงเรียนที่สุ่มมาในขั้นที่ 2 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้จำนวนนักเรียนประมาณ 1,013 คน ดังรายละเอียดในตารางดังนี้

ตาราง 2 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบ

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
ขนาดใหญ่			
โรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล			154
โรงเรียนสตรีชัยภูมิ			143
โรงเรียนภูเขียว	33	86	37
โรงเรียนแก้งคร้อวิทยา			128
ขนาดกลาง			
โรงเรียนเกษตรสมบูรณ์วิทยาคม			51
โรงเรียนคอนสวรรค์วิทยา	67		
โรงเรียนบ้านแท่นวิทยา			80
โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา			50
โรงเรียนกวางโจนศึกษา		74	
โรงเรียนบ้านค่ายวิทยา		80	
รวม	100	240	673

วิธีการสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน

ภาพประกอบ 1 แสดงลำดับขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบ

การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้น (ภาพประกอบ 1) ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ

1.1 เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1.2 เพื่อหาคุณภาพแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนที่สร้างขึ้น

1.3 เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) สำหรับตีความหมายของคะแนนจากผล

การสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน

2. วางแผนการสร้างแบบทดสอบ

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์หาความหมาย และขอบข่ายของจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน

2.2 รวบรวมความหมาย ขอบข่าย และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน

2.3 สร้างนิยามปฏิบัติการของจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน โดยยึดความหมาย ขอบข่าย และพฤติกรรมที่ประมวลได้ในข้อ 2.2

3. สร้างแบบทดสอบ ตามนิยามของจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน ชนิดสถานการณ์

แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนชนิดสถานการณ์ จะเป็นสถานการณ์ที่ผูกเรื่องราวสั้น ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนพิจารณาว่านักเรียนมีความรู้สึกเคยปฏิบัติหรือปฏิบัติอย่างไรเมื่อเกิดสถานการณ์ขึ้นกับนักเรียน โดยมีตัวเลือก 3 ตัวเลือกต่อหนึ่งสถานการณ์

ลักษณะการให้คะแนน แต่ละข้อมีน้ำหนักการให้คะแนน 0 , 1 และ 2 โดยยึดหลักดังนี้

ให้ 0 คะแนน สำหรับคำตอบที่แสดงถึงการมีจริยธรรมในระดับต่ำหรือไม่มีเลย

ให้ 1 คะแนน สำหรับคำตอบที่แสดงถึงการมีจริยธรรมในระดับปานกลาง

ให้ 2 คะแนน สำหรับคำตอบที่แสดงถึงการมีจริยธรรมในระดับสูง

4. ประเมินคุณภาพขั้นต้นของแบบทดสอบโดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดผลการศึกษา และด้านจิตวิทยาตรวจสอบ (Face Validity)

5. ทดสอบครั้งที่ 1 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปสอบกับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน เพื่อหาคุณภาพต่อไปนี้ คือ

5.1 หาจุดบกพร่องหรือจุดอ่อนของแบบทดสอบ เช่นการใช้ภาษาในข้อคำถาม การดำเนินการสอบ เวลาในการสอบ ความเหมาะสมของรูปแบบการสอบ เป็นต้น

5.2 หาอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยใช้ $t - test$ เพื่อคัดข้อสอบที่ดี คือมีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปตามเกณฑ์ของ เอ็ดเวิร์ด (Edwards. 1957 : 153) แล้วปรับปรุงข้อคำถามที่ไม่ดี

6. ทดสอบครั้งที่ 2 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วจากการสอบครั้งที่ 1 ไปทดสอบกับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 240 คน เพื่อหาคุณภาพต่อไปนี้ คือ

6.1 หาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าของสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient)

6.2 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพโดยหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการตอบแบบทดสอบของนักเรียน กับคะแนนที่ได้จากแบบประเมินพฤติกรรม โดยการสังเกตของอาจารย์ที่ปรึกษาพร้อมกับเพื่อนนักเรียนด้วยกัน จำนวน 5 คน และมีความเห็นสอดคล้องกัน 80 เปอร์เซ็นต์

6.3 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธีเทคนิคกลุ่มที่รู้จัก (Known - Group Technique) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน โดยใช้ $t - test$ สำหรับกลุ่มที่รู้จักทั้งสองกลุ่ม หาโดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาและเพื่อนนักเรียนชั้นเรียนเดียวกันเป็นผู้พิจารณาคัดเลือก โดยการเสนอชื่อผู้ที่มีจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนมาก กับผู้ที่มีจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนน้อย อย่างละ 10 คน และมีเห็นความสอดคล้องกัน 80 เปอร์เซ็นต์

6.4 วิเคราะห์ข้อสอบรายข้อจากการทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายข้อ โดยใช้ t - test แล้วคัดเลือกข้อที่ดี คือค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป

7. ทดสอบครั้งที่ 3 นำนแบบทดสอบที่คัดเลือกได้จากการทดสอบครั้งที่ 2 ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 673 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบต่อไปนี้เป็น

7.1 หาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าของสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient)

7.2 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพโดยหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการตอบแบบทดสอบของนักเรียน กับคะแนนที่ได้จากแบบประเมินพฤติกรรม โดยการสังเกตของอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมกับเพื่อนนักเรียนด้วยกัน จำนวน 5 คน และมีความเห็นสอดคล้องกัน 80 เปอร์เซ็นต์

7.3 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธีเทคนิคกลุ่มที่รู้จัก (Known - Group Technique) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน โดยใช้ t - test สำหรับกลุ่มที่รู้จักทั้งสองกลุ่ม หาโดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาและเพื่อนนักเรียนในชั้นเรียนเดียวกันเป็นผู้พิจารณาคัดเลือก โดยการเสนอชื่อผู้ที่มีจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนมาก กับผู้ที่มีจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนน้อย อย่างละ 10 คน และมีเห็นความสอดคล้องกัน 80 เปอร์เซ็นต์

8. สร้างเกณฑ์ปกติ นำคะแนนจากการสอบกับกลุ่มตัวอย่างในครั้งที่ 3 ไปคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) แล้วเทียบค่าทีปกติ (T- Score)

9. เขียนคู่มือการใช้แบบทดสอบ และจัดทำเป็นรูปเล่ม ให้ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นชนิดสถานการณ์

แบบทดสอบจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ชนิดสถานการณ์ที่ผูกเรื่องราวสั้น ๆ
 เพื่อให้ให้นักเรียนพิจารณาว่า นักเรียนมีความรู้สึกหรือเคยปฏิบัติอย่างไร เมื่อเกิดสถานการณ์ขึ้นกับ
 นักเรียน ในแต่ละข้อมีตัวให้เลือกตอบ 3 ตัวเลือก ต่อหนึ่งสถานการณ์ (1 ข้อ)

ตัวอย่างแบบทดสอบจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านกิริยาอ่อนน้อม

สถานการณ์ที่ (0) ขณะที่สมจิตกำลังหิ้วของอยู่บังเอิญได้พบอาจารย์กำลังเดินมา

สมจิตไม่สะดวกที่จะยกมือไหว้ จึงแก้ง่ามหลบตาเป็นมองไม่เห็น

ก. ยืนเฉย ๆ รอให้อาจารย์หันมามองจึงยกมือไหว้ (1)

ข. ทำเช่นเดียวกับสมจิตเพราะครูคงจะมองไม่เห็น (0)

ค. วางของลงก่อนแล้วเดินเข้าไปไหว้อาจารย์ (2)

ตัวอย่างแบบทดสอบจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านวาจาอ่อนหวาน

สถานการณ์ที่ (0) ลัดดาได้นำเรื่องของสมพรไปบอกอาจารย์ประจำวิชาภาษาไทย

ให้ทราบ ว่า สมพรไม่ยอมร่วมทำรายงานกลุ่มที่อาจารย์มอบหมาย

ไว้ แล้วสมพรมารู้ภายหลังว่าลัดดาบอกเรื่องของตนให้อาจารย์

ทราบถ้านักเรียนเป็นสมพรนักเรียนจะปฏิบัติอย่างไร

ก. เฉย ๆ ไม่พูดกับลัดดา (1)

ข. พูดคุยกับลัดดาตามปกติ (2)

ค. กล่าวประชดประชันลัดดาว่าต้องการเอาหน้า (0)

ตัวอย่างแบบทดสอบจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านใจอ่อนโยน

สถานการณ์ที่ (0) หลังเลิกเรียนชัยพรเดินกลับบ้านพร้อมเพื่อน ๆ ระหว่างทางมีกลุ่ม

นักเรียนอีกโรงเรียนหนึ่งพูดจายั่วแหย่เป็นอย่างมาก ถ้านักเรียน

เป็นชัยพรจะปฏิบัติอย่างไร

แบบทดสอบจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ชนิดสถานการณ์ที่ผูกเรื่องราวสั้น ๆ
 เพื่อให้ให้นักเรียนพิจารณาว่า นักเรียนมีความรู้สึกหรือเคยปฏิบัติอย่างไร เมื่อเกิดสถานการณ์ขึ้นกับ
 นักเรียน ในแต่ละข้อมีตัวให้เลือกตอบ 3 ตัวเลือก ต่อหนึ่งสถานการณ์ (1 ข้อ)

ตัวอย่างแบบทดสอบจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านกิริยาอ่อนน้อม

สถานการณ์ที่ (0) ขณะที่สมจิตกำลังหัวของอยู่บังเอิญได้พบอาจารย์กำลังเดินมา

สมจิตไม่สะดวกที่จะยกมือไหว้ จึงแก้งกมลททเป็นมองไม่เห็น

ก. ยืนเฉย ๆ รอให้อาจารย์หันมามองจึงยกมือไหว้ (1)

ข. ททเช่นเดียวกับสมจิตเพราะครูคงจะมองไม่เห็น (0)

ค. วางของลงก่อนแล้วเดินเข้าไปไหว้อาจารย์ (2)

ตัวอย่างแบบทดสอบจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านวาจาอ่อนหวาน

สถานการณ์ที่ (0) ลัดดาได้น้าเรื่องของสมพรไปบอกอาจารย์ประจำวิชาภาษาไทย

ให้ทราบทท สมพรไม่ยอมร่วมทำรายงานกลุ่มที่อาจารย์มอบหมาย

ให้ แล้วสมพรมารู้ภายหลังททลัดดาบอกเรื่องของตนให้อาจารย์

ทราบถ้านักเรียนเป็นสมพรนักเรียนจะปฏิบัติททอย่างไร

ก. เฉย ๆ ไม่พูดกับลัดดา (1)

ข. พูดคุยกับลัดดาตามปกติ (2)

ค. กล่าวประชดประชันลัดดาททต้องการเอาหน้า (0)

ตัวอย่างแบบทดสอบจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านใจอ่อนโยน

สถานการณ์ที่ (0) หลังเลิกเรียนชัยพรเดินกลับบ้านพร้อมเพื่อน ๆ ระหว่างทางมีกลุ่ม

นักเรียนอีกโรงเรียนหนึ่งพูดจายั่วแรมโหเป็นอย่งมาก ถ้านักเรียน

เป็นชัยพรจะปฏิบัติททอย่างไร

ก. ไม่สนใจคำพูดยั่วโมโหนั้น (2)

ข. พาเพื่อน ๆ เข้าชกต่อย (0)

ค. หลีกเลี่ยงการวิวาทถ้ำเถียงไม่ได้ค่อยคิดใหม่ (1)

การให้คะแนน แต่ละข้อมีน้ำหนักการให้คะแนน 0, 1, และ 2 ดังนี้

ให้ 0 คะแนนสำหรับคำตอบที่แสดงถึงการมีจริยธรรมระดับต่ำหรือไม่มีเลย

ให้ 1 คะแนนสำหรับคำตอบที่แสดงถึงการมีจริยธรรมระดับปานกลาง

ให้ 2 คะแนนสำหรับคำตอบที่แสดงถึงการมีจริยธรรมระดับสูง

วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนเพื่อกำหนดวันและเวลาดำเนินการสอบ
2. เตรียมแบบทดสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบในแต่ละครั้ง วางแผนในการดำเนินการสอบและผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบเอง
3. อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์ และผลที่จะได้รับจากการทำแบบทดสอบ
4. อธิบายให้นักเรียนเข้าสอบทุกคนเข้าใจวิธีทำแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน และวิธีการตอบเสียก่อนที่จะให้ทุกคนเริ่มต้นทำ
5. นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียน ดังนี้
  - 5.1 นำแบบทดสอบไปสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อปรับปรุงข้อสอบและคัดเลือกข้อสอบ

5.2 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่ดี และหาคุณภาพ

5.3 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วจากการทดสอบครั้งที่ 2 ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างครั้งที่ 3 เพื่อหาคุณภาพและเกณฑ์ปกติ

วิธีจัดกระทำข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

2. วิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้ t - test แบบเทคนิค 25 เปอร์เซนต์ ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (สวน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2524 : 187; อ้างอิงมาจาก Edwards. 1975 : 152 -154)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2 + S_L^2}{n}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
	S^2_H	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
	S^2_L	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
	n	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบทดสอบในแต่ละกลุ่ม

3. หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) (ส่วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2524 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n - 1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	s_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือวัด

4. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างหาโดยวิธี Known-Group Technique ในการเปรียบเทียบใช้ t-test (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2525 : 119)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ
	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	s_1^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	s_2^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ 2

5. หาค่าคะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score) โดยนำค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ ไปเปิดตาราง สำหรับเปลี่ยนเป็นคะแนนที่ปกติ (Garrett.1967 : 67)

6. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบทั้งสองฉบับ และหาค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2524 : 70)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{\{N \sum X^2 - (\sum X)^2\} \{N \sum Y^2 - (\sum Y)^2\}}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X กับตัวแปร Y

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน X

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนน Y

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่

N แทน จำนวนคน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนด
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
S	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน ค่าความแปรปรวน
CV	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย
SE_{meas}	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution
r_{tt}	แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
T	แทน คะแนนที่ปกติ (Normalized T - Score)
X_1	แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนน้อม
X_2	แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านวาจาอ่อนหวาน
X_3	แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านใจอ่อนโยน
X_4	แทน คะแนนรวมจากแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนทั้ง 3 ฉบับ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินคุณภาพของแบบทดสอบเบื้องต้น

1.1 รายละเอียดเบื้องต้นของแบบทดสอบ

1.2 ความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity)

ตอนที่ 2 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 1

2.1 รายละเอียดของแบบทดสอบ

2.2 การวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ

2.3 การปรับปรุงและคัดเลือกข้อสอบเพื่อนำไปทดลองสอบครั้งที่ 2

ตอนที่ 3 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 2

3.1 รายละเอียดของแบบทดสอบ

3.2 การวิเคราะห์รายข้อ

3.3 ความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity)

3.4 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

ตอนที่ 4 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 3

4.1 รายละเอียดของแบบทดสอบ

4.2 การวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ

4.3 ความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity)

4.4 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

4.5 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบแต่ละด้าน

4.6 คะแนนเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การประเมินคุณภาพของแบบทดสอบเบื้องต้น

1.1 รายละเอียดเบื้องต้นของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบชนิดสถานการณ์ ซึ่งแบ่งออกเป็นฉบับย่อย ๆ 3 ฉบับ คือ

1.1.1 แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนน้อม

1.1.2 แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านวาจาอ่อนหวาน

1.1.3 แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านใจอ่อนโยน

1.2 ความเที่ยงตรงเชิงพินิจ

ในการประเมินคุณภาพของแบบทดสอบเบื้องต้นนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล จิตวิทยา และครูผู้สอนวิชาพุทธศาสนา จำนวน 5 ท่านเป็นผู้พิจารณาข้อสอบเป็นรายชื่อ พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขข้อสอบในด้านภาษา เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้า แบบทดสอบที่ตรวจสอบในเบื้องต้น มีจำนวน 114 ข้อ จากผลการพิจารณาแบบทดสอบของผู้เชี่ยวชาญปรากฏว่า แบบทดสอบพอจะวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนตามนิยามที่กำหนดได้ โดยมีข้อความเห็นว่าใช้ได้สอดคล้องกันเป็นรายชื่อตั้งแต่ 60 เปอร์เซนต์ขึ้นไป ได้ข้อสอบที่ผ่านการพิจารณาขั้นต้น จำนวน 108 ข้อ

ตอนที่ 2 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 1

2.1 รายละเอียดของแบบทดสอบ

รายละเอียดของแบบทดสอบประกอบด้วยจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สอบ จำนวนข้อของแบบทดสอบ เวลาที่ใช้ในการสอบ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย และความเชื่อมั่น ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสถิติพื้นฐานและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ จากการทดสอบครั้งที่ 1

แบบทดสอบ	N	n	เวลา(นาที)	$\bar{X}$	S	CV	r_{tt}
X ₁	100	35	25	58.630	7.103	12.114	.824**
X ₂	100	36	25	54.400	10.807	19.866	.891**
X ₃	100	37	25	55.900	12.028	21.517	.900**
X ₄	100	108	75	169.160	15.258	15.258	.943**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน จำนวน 108 ข้อ ใช้เวลาสอบ 75 นาที มีค่าเฉลี่ยรายด้านตั้งแต่ 54.400 ถึง 58.630 ทั้งฉบับ 169.810 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายด้านตั้งแต่ 7.103 ถึง 12.028 ทั้งฉบับ 15.810 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายรายด้านตั้งแต่ 12.114 ถึง 21.517 ทั้งฉบับ 15.258 โดยแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านใจอ่อนโยน มีค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายสูงสุด แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนน้อมมีค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายต่ำสุด และมีความเชื่อมั่นรายด้านตั้งแต่ .824 ถึง .900 ทั้งฉบับ .943 โดยแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านใจอ่อนโยนมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนน้อมมีค่าความเชื่อมั่นต่ำสุด

2.2 การวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ

ผู้วิจัยได้นำผลการทดลองสอบครั้งที่ 1 ของแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ ซึ่งมีกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ กลุ่มละ 25 คน และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้ t - test ได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4 , 5 และ 6

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านกริยาอ่อนน้อม จากการทดลองสอบครั้งที่ 1

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	X	S ²	X	S ²		
1	2.00	0.00	1.60	0.25	4.00	คัดเลือกไว้
2	1.12	1.03	0.88	1.03	0.88	ตัดออก
3	2.00	0.00	1.76	0.27	2.33	ตัดออก
4	1.80	0.25	1.60	0.33	1.30	ตัดออก
5	1.72	0.21	1.36	0.32	2.57	คัดเลือกไว้
6	2.00	0.00	1.80	0.25	2.00	คัดเลือกไว้
7	1.92	0.08	1.56	0.59	2.94	คัดเลือกไว้
8	2.00	0.00	1.76	0.27	2.33	คัดเลือกไว้
9	2.00	0.00	1.96	0.04	1.00	ตัดออก
10	1.80	0.33	1.20	0.91	2.72	คัดเลือกไว้
11	1.96	0.04	1.64	0.49	2.21	ตัดออก

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	s^2	$\bar{X}$	s^2		
12	1.76	0.35	0.76	0.69	5.00	คัดเลือกว่า
14	2.00	0.00	1.68	0.47	2.46	คัดเลือกว่า
15	1.92	0.07	1.20	0.75	4.00	คัดเลือกว่า
16	1.92	0.16	1.52	0.59	2.35	คัดเลือกว่า
17	2.00	0.00	1.68	0.47	2.46	คัดเลือกว่า
18	1.44	0.25	1.24	0.27	1.38	ตัดออก
19	1.04	0.12	1.04	0.45	0.00	ตัดออก
20	1.92	0.07	1.24	0.52	4.35	คัดเลือกว่า
21	2.00	0.00	1.04	0.70	5.38	คัดเลือกว่า
22	1.80	0.25	0.88	0.52	5.41	คัดเลือกว่า
23	2.00	0.00	1.28	0.71	4.50	คัดเลือกว่า
24	1.88	0.19	1.80	0.33	0.57	ตัดออก
25	1.92	0.07	1.64	0.40	2.45	คัดเลือกว่า
26	1.80	0.16	1.44	0.67	2.80	คัดเลือกว่า
27	1.92	0.07	1.68	0.39	1.84	ตัดออก
28	1.92	0.07	1.56	0.50	2.40	คัดเลือกว่า
29	1.96	0.04	1.24	0.77	4.00	คัดเลือกว่า
30	1.12	0.36	0.80	0.41	1.88	ตัดออก
31	2.00	0.00	1.20	0.75	4.70	คัดเลือกว่า

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	x	s ²	x	s ²		
32	2.00	0.00	1.52	0.59	3.20	คัดเลือกว่า
33	1.96	0.04	1.68	0.31	2.54	คัดเลือกว่า
34	2.00	0.00	1.52	0.67	3.00	คัดเลือกว่า
35	2.00	0.00	1.24	0.69	4.75	คัดเลือกว่า

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อม ถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนน้อม จำนวน 35 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.00 ถึง 5.41 มีข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกไม่ถึงเกณฑ์คือ $t < 1.75$ ตามเกณฑ์ของเอดเวิร์ด (Edwards, 1957 : 153) จำนวน 6 ข้อ คือข้อ 2, 4, 9, 18, 19, และ 24 และคัดเลือข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 2.35 ถึง 5.41 ไว้จำนวน 25 ข้อ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดจริยธรรมความ
อ่อนน้อมต่อคนค้ำนาจากอ่อนหวาน

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
1	1.76	0.19	1.28	0.54	2.82	ตัดออก
2	1.96	0.04	1.20	1.00	3.86	คัดเลือกว่า
3	1.52	0.67	0.64	0.74	3.82	ตัดออก
4	1.96	0.04	1.28	0.54	4.53	ตัดออก
5	1.96	0.04	1.28	0.62	4.25	ตัดออก
6	2.00	0.00	1.16	0.80	4.94	คัดเลือกว่า
7	1.72	0.29	0.96	0.70	4.00	คัดเลือกว่า
8	1.92	0.07	1.04	0.87	4.63	คัดเลือกว่า
9	1.84	0.14	0.80	0.50	6.50	คัดเลือกว่า
10	1.88	0.11	1.20	0.41	4.85	คัดเลือกว่า
11	1.76	0.19	0.92	0.57	4.94	คัดเลือกว่า
12	1.84	0.30	1.08	0.91	3.45	คัดเลือกว่า
13	1.84	0.14	1.12	0.77	3.78	คัดเลือกว่า
14	1.88	0.19	0.64	0.74	3.52	ตัดออก
15	2.00	0.00	1.24	0.60	5.06	คัดเลือกว่า
16	1.92	0.07	0.96	0.70	5.64	คัดเลือกว่า

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	s^2	$\bar{X}$	s^2		
17	1.76	0.19	0.72	0.54	6.11	คัดเลือกว่า
18	1.96	0.04	1.08	0.66	5.50	คัดเลือกว่า
19	1.68	0.31	1.12	0.61	3.94	คัดเลือกว่า
20	1.96	0.04	1.28	0.79	3.77	คัดเลือกว่า
21	1.88	0.11	1.08	0.82	4.21	คัดเลือกว่า
22	2.00	0.00	0.92	0.74	6.94	คัดเลือกว่า
23	1.44	0.25	0.88	0.52	3.29	คัดออก
24	2.00	0.00	1.08	0.74	5.41	คัดเลือกว่า
25	1.64	0.24	1.24	0.52	2.35	คัดออก
26	1.92	0.16	0.96	0.54	6.00	คัดเลือกว่า
27	1.96	0.04	1.00	0.83	2.33	คัดออก
28	1.64	0.24	1.12	0.77	3.60	คัดเลือกว่า
29	1.76	0.19	1.36	0.49	3.50	คัดเลือกว่า
30	1.68	0.31	1.16	0.55	3.80	คัดเลือกว่า
31	1.36	0.32	0.88	0.36	3.00	คัดออก
32	1.52	0.26	1.16	0.39	3.25	คัดเลือกว่า

- ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	x	s ²	x	s ²		
33	1.56	0.34	0.92	0.66	3.20	ตัดออก
34	1.88	0.19	1.20	0.58	4.00	คัดเลือกไว้
35	1.96	0.04	1.48	0.67	3.60	คัดเลือกไว้
36	1.64	0.24	1.32	0.31	2.28	ตัดออก

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านวาจาอ่อนหวาน จำนวน 36 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.25 ถึง 6.11 ทุกข้อมีค่าอำนาจจำแนกสูงกว่าเกณฑ์คือ $t > 1.75$ ตามเกณฑ์ของเอดเวิร์ด (Edwards, 1957 : 153) และคัดเลือกข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 3.25 ถึง 6.94 ไว้จำนวน 25 ข้อ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดจริยธรรมความ
อ่อนน้อมถ่อมตนด้านใจอ่อนโยน จากการทดลองสอบครั้งที่ 1

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
1	1.88	0.11	1.12	0.69	4.47	คัดเลือกว่า
2	1.72	0.21	1.14	0.50	2.00	ตัดออก
3	1.88	0.11	1.08	0.66	4.70	คัดเลือกว่า
4	1.28	0.37	1.04	0.45	1.33	ตัดออก
5	1.96	0.07	1.32	0.72	3.76	ตัดออก
6	1.88	0.19	1.16	0.80	3.78	ตัดออก
7	1.84	0.14	1.16	0.64	4.00	ตัดออก
8	2.00	0.00	1.60	0.41	3.33	ตัดออก
9	1.56	0.34	1.16	0.55	2.20	ตัดออก
10	1.60	0.25	1.08	0.49	3.05	ตัดออก
11	1.88	0.11	1.08	0.70	4.44	คัดเลือกว่า
12	1.96	0.07	0.88	0.52	7.20	คัดเลือกว่า
13	1.96	0.04	1.04	0.45	6.57	คัดเลือกว่า
14	1.72	0.29	1.48	0.34	1.05	ตัดออก
15	1.84	0.30	1.08	0.74	3.80	คัดเลือกว่า
16	1.96	0.04	1.20	0.50	5.42	คัดเลือกว่า

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
17	1.72	0.46	1.04	0.07	3.23	คัดเลือกว่า
18	1.92	0.16	1.00	0.75	6.13	คัดเลือกว่า
19	2.00	0.00	1.04	0.87	5.33	คัดเลือกว่า
20	1.96	0.04	1.12	0.44	6.46	คัดเลือกว่า
21	1.28	0.21	0.84	0.55	2.58	ตัดออก
22	1.96	0.07	0.96	0.87	5.26	คัดเลือกว่า
23	1.76	0.19	1.00	0.75	4.00	คัดเลือกว่า
24	2.00	0.00	0.76	0.77	7.29	คัดเลือกว่า
25	1.76	0.19	0.80	0.58	5.64	คัดเลือกว่า
26	1.32	0.81	0.48	0.51	3.81	ตัดออก
27	2.00	0.00	0.96	0.79	6.11	คัดเลือกว่า
28	2.00	0.00	1.20	0.75	4.70	คัดเลือกว่า
29	1.68	0.22	0.96	0.62	4.00	คัดเลือกว่า
30	1.96	0.04	0.80	0.60	7.25	คัดเลือกว่า
31	1.64	0.40	1.48	0.76	0.76	ตัดออก
32	1.96	0.04	1.00	0.58	6.40	คัดเลือกว่า
33	1.96	0.07	0.88	0.86	5.68	คัดเลือกว่า

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	x	s ²	x	s ²		
34	2.00	0.00	1.20	0.75	4.70	คัดเลือกรั่ว
35	1.76	0.19	1.20	0.66	3.91	คัดเลือกรั่ว
36	2.00	0.00	1.00	0.50	7.14	คัดเลือกรั่ว
37	1.96	0.07	0.80	0.58	7.25	คัดเลือกรั่ว

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อม ถ่อมตนด้านใจอ่อนโยน จำนวน 37 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.76 ถึง 7.29 มีข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่าเกณฑ์คือ $t < 1.75$ ตามเกณฑ์ของเอดเวิร์ด (Edwards. 1957 : 153) จำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 4, 14, และ 31 และคัดเลือกรั่วข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 3.23 ถึง 7.29 รั่วจำนวน 25 ข้อ

2.3 การปรับปรุงและคัดเลือกเพื่อนำไปทดลองสอบครั้งที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลองสอบครั้งที่ 1 ทำให้เห็นว่าแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับ ที่สร้างขึ้นมานั้น ข้อสอบบางข้อยังมีค่าอำนาจจำแนก (ค่า t) ไม่ถึงเกณฑ์ ดังนั้นการคัดเลือกข้อสอบเพื่อรวบรวมเป็นฉบับใหม่สำหรับนำไปทดลองสอบครั้งที่ 2 ผู้วิจัยจึงคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกไม่ถึงเกณฑ์ออก หลังจากตัดข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกไม่ถึงเกณฑ์ออกแล้ว แบบทดสอบยังมีจำนวนข้อมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงมา ด้านละ 25 ข้อ รวมทั้งฉบับจำนวน 75 ข้อ ดังนี้

แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมต่อมตนด้าน กิริยาอ่อนน้อม จำนวน 25 ข้อ
 แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมต่อมตนด้าน วาจาอ่อนหวาน จำนวน 25 ข้อ
 แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมต่อมตนด้าน ใจอ่อนโยน จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 3 การทดลองสอบครั้งที่ 2

3.1 รายละเอียดของแบบทดสอบ

รายละเอียดของแบบทดสอบทดสอบประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สอบ จำนวนข้อของ
 แบบทดสอบ เวลาที่ใช้ในการสอบ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์
 ของการกระจาย และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ค่าสถิติพื้นฐาน และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ จากการทดสอบครั้งที่ 2

แบบทดสอบ	N	n	เวลา(นาที)	$\bar{X}$	S	CV	r_{tt}
X ₁	240	25	15	42.729	7.233	16.928	.879**
X ₂	240	25	15	38.388	9.126	23.773	.891**
X ₃	240	25	15	36.329	10.386	28.589	.878**
X ₄	240	75	45	118.781	22.457	18.906	.945**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน จำนวน 75 ข้อ ใช้เวลา 45 นาที มีค่าเฉลี่ยรายด้านตั้งแต่ 36.329 ถึง 42.729 ทั้งฉบับ 118.781 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายด้านตั้งแต่ 16.928 ถึง 28.589 ทั้งฉบับ 18.906 โดยแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านใจอ่อนโยน มีค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายสูงสุด แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนน้อมมีค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายต่ำสุด และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านตั้งแต่ .878 ถึง .891 ทั้งฉบับ .945 โดยแบบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านวาจาอ่อนหวานมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านใจอ่อนโยนมีค่าความเชื่อมั่นต่ำสุด

3.2 การวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ

ผู้วิจัยได้นำผลการทดลองสอบครั้งที่ 2 ของแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ ซึ่งมีกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ กลุ่มละ 60 คน และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้ t - test ได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 8, 9, และ 10

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดจริยธรรม

ความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนน้อม จากการทดลองสอบครั้งที่ 2

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
1	1.98	0.01	1.68	0.42	3.75
2	1.65	0.23	1.33	0.42	3.20

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
3	1.96	0.03	1.71	0.37	3.12
4	2.00	0.00	1.73	0.30	3.85
5	1.85	0.19	1.46	0.55	3.54
6	1.88	0.37	1.48	0.66	3.07
7	1.88	0.13	1.03	0.84	7.08
8	1.55	0.25	1.06	0.30	5.44
9	2.00	0.00	1.61	0.51	4.33
10	1.85	0.16	1.38	0.64	4.27
11	1.86	0.21	1.48	0.59	3.45
12	1.96	0.06	1.60	0.51	4.00
13	1.90	0.12	1.43	0.52	4.70
14	1.95	0.08	1.35	0.67	5.45
15	2.00	0.00	1.26	0.70	7.40
16	1.90	0.09	1.50	0.55	4.00
17	1.93	0.06	1.31	0.69	5.63
18	1.95	0.04	1.26	0.70	6.27
19	2.00	0.00	1.43	0.58	6.33
20	1.95	0.08	1.46	0.49	5.44

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
21	1.86	0.15	1.45	0.55	4.10
22	2.00	0.00	1.28	0.81	6.54
23	1.90	0.09	1.55	0.45	3.88
24	1.98	0.01	1.36	0.06	6.20
25	1.95	0.04	1.40	0.65	5.50

จากตาราง 8 ผลวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อม
 ถ่อมตนด้านกริยาอ่อนน้อม จำนวน 25 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.07 ถึง 7.40 ทุกข้อ
 มีค่าอำนาจจำแนกสูงกว่าเกณฑ์คือ $t > 1.75$ ตามเกณฑ์ของเอดเวิร์ด (Edwards.
 1957 : 153) ข้อ 15 มีค่าอำนาจจำแนกสูงสุด ข้อ 6 มีค่าอำนาจจำแนกต่ำสุด

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดจริยธรรมความ
อ่อนน้อมถ่อมตนด้านวาจาอ่อนหวาน จากการทดลองสอบครั้งที่ 2

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
1	2.00	0.00	1.38	0.64	6.02
2	1.93	0.06	1.00	0.91	7.34
3	1.80	0.19	1.13	0.52	6.15
4	1.80	0.19	1.03	0.67	5.58
5	1.88	0.10	1.13	0.65	6.72
6	1.87	0.11	1.03	0.50	8.28
7	1.90	0.09	0.85	0.67	9.38
8	1.92	0.15	0.96	0.77	7.77
9	1.83	0.18	1.11	0.61	6.34
10	2.00	0.00	0.75	0.52	13.44
11	1.90	0.09	1.08	0.75	6.95
12	1.88	0.10	1.18	0.66	6.78
13	1.98	0.01	1.11	0.74	7.83
14	1.95	0.04	0.91	0.62	10.00
15	1.96	0.03	1.15	0.67	7.50
16	1.83	0.21	1.12	0.65	6.03

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{x}$	S^2	$\bar{x}$	S^2	
17	1.98	0.01	1.17	0.72	7.40
18	1.73	0.23	1.07	0.74	5.25
19	1.98	0.01	0.93	0.64	10.07
20	1.85	0.16	1.33	0.69	6.03
21	1.90	0.09	1.13	0.73	6.61
22	1.85	0.19	0.97	0.74	7.13
23	1.62	0.24	0.88	0.40	7.04
24	1.98	0.01	1.18	0.49	8.75
25	1.95	0.04	1.03	0.71	8.26

จากตาราง 9 ผลวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อม ถ่อมตนด้านวาจาอ่อนหวาน จำนวน 25 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 5.25 ถึง 13.44 ทุกข้อมีค่าอำนาจจำแนกสูงกว่าเกณฑ์คือ $t > 1.75$ ตามเกณฑ์ของเอดเวิร์ด (Edwards. 1957 : 153) ข้อ 10 มีค่าอำนาจจำแนกสูงสุด ข้อ 18 มีค่าอำนาจจำแนกต่ำสุด

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดจริยธรรมความ
อ่อนน้อมถ่อมตนด้านใจอ่อนโยน จากการทดลองสอบครั้งที่ 2

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
1	1.98	0.01	1.03	0.78	8.31
2	1.96	0.03	0.93	0.67	9.69
3	1.83	0.18	0.88	0.75	8.06
4	1.97	0.07	1.08	0.65	8.10
5	2.00	0.00	0.88	0.68	10.54
6	2.00	0.00	1.22	0.51	8.54
7	1.96	0.03	1.10	0.60	8.43
8	1.87	0.19	0.97	0.74	7.25
9	1.93	0.13	0.88	0.75	8.68
10	1.98	0.01	0.93	0.65	10.87
11	1.95	0.04	1.07	0.71	8.19
12	1.96	0.03	0.97	0.74	8.93
13	1.68	0.25	0.78	0.61	7.50
14	2.00	0.00	0.88	0.41	13.62
15	1.75	0.23	0.73	0.67	8.33
16	2.00	0.00	1.16	0.55	8.77

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{X}$	S ²	$\bar{X}$	S ²	
17	1.90	0.16	0.92	0.79	7.87
18	1.75	0.26	0.82	0.66	7.59
19	1.87	0.15	0.70	0.65	10.14
20	1.87	0.12	0.90	0.67	8.47
21	1.95	0.04	0.67	0.67	11.88
22	1.95	0.08	1.05	0.76	7.20
23	1.83	0.14	0.82	0.56	9.40
24	2.00	0.00	0.97	0.58	10.66
25	1.88	0.10	0.93	0.67	8.41

จากตาราง 10 ผลวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อม
 ถ่อมตนด้านใจอ่อนโยน จำนวน 25 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 7.20 ถึง 13.62 ทุกข้อ
 มีค่าอำนาจจำแนกสูงกว่าเกณฑ์คือ $t > 1.75$ ตามเกณฑ์ของเอดเวิร์ด (Edwards,
 1957 : 153) ข้อ 14 มีค่าอำนาจจำแนกสูงสุด ข้อ 22 มีค่าอำนาจจำแนกต่ำสุด

3.3 ความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้นำผลการสอบในแต่ละด้านและรวมทุกด้านของแบบทดสอบ มาหาความสัมพันธ์กับคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเกี่ยวกับความอ่อนน้อมถ่อมตน

คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเกี่ยวกับความอ่อนน้อมถ่อมตน หาได้จาก การสังเกตของอาจารย์ที่ปรึกษา และเพื่อนร่วมชั้น จำนวน 5 คน โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรม แล้วหาคะแนนเฉลี่ยของคะแนนจากการสังเกต จึงนำไปหาความสัมพันธ์กับคะแนนผลการสอบ โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient) ดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 ค่าความเที่ยงตามสภาพของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน แยกเป็น รายด้าน และรวมทั้งฉบับ

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄
ความเที่ยงตรง ตามสภาพ	0.690**	0.689**	0.669**	0.891**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงสภาพสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ไม่ว่าจะวิเคราะห์เป็นรายด้าน หรือวิเคราะห์รวมทั้งฉบับ โดยแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงสภาพตั้งแต่ 0.669 ถึง 0.690 รวมทั้งฉบับ 0.891

3.4 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนผลการสอบในแต่ละด้าน และรวมทั้งฉบับ ของแบบทดสอบมาตรฐานตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยใช้วิธีการเทคนิคกลุ่มที่รู้จัก (Known Group - Technique) โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่มีจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนมาก กับกลุ่มที่มีจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนน้อยในแต่ละด้าน และรวมทั้งฉบับ โดยใช้ $t - test$ ดังแสดงในตาราง 12

ตาราง 12 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน แยกเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ

แบบทดสอบ	กลุ่มที่รู้จัก	N	X	S ²	t
X ₁	มาก	35	43.685	11.519	5.971**
	น้อย	35	36.942	33.114	
X ₂	มาก	35	34.743	25.491	3.371**
	น้อย	35	30.186	35.491	
X ₃	มาก	35	36.429	27.798	7.941**
	น้อย	35	26.286	29.311	

ตาราง 12 (ต่อ)

แบบทดสอบ	กลุ่มที่รู้จัก	N	X	S ²	t
X ₄	มาก	35	114.837		10.146**
	น้อย	35	93.771	95.358	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ไม่ว่าจะวิเคราะห์เป็นรายด้าน หรือวิเคราะห์รวมทั้งฉบับ โดยมีค่าตั้งแต่ 3.371 ถึง 7.941 รวมทั้งฉบับ 10.146 แบบทดสอบความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านใจอ่อนโยน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงสุดและแบบทดสอบความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านวาจาอ่อนหวาน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างต่ำสุด

ตอนที่ 4 การทดลองแบบทดสอบ ครั้งที่ 3

4.1 รายละเอียดของแบบทดสอบ

รายละเอียดของแบบทดสอบทดสอบประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สอบ จำนวนข้อของแบบทดสอบ เวลาที่ใช้ในการสอบ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ดังแสดงในตาราง 13

ตาราง 13 ค่าสถิติพื้นฐาน และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ แต่ละรายด้าน และรวมทั้งฉบับ
จากการทดสอบครั้งที่ 3

แบบทดสอบ	N	n	เวลา (นาที)	X	S	CV	r_{tt}	SE_{meas}
X ₁	673	25	15	42.539	5.003	11.761	.758**	+2.461
X ₂	673	25	15	41.169	6.963	16.913	.851**	+2.687
X ₃	673	25	15	42.409	6.648	15.676	.852**	+2.557
X ₄	673	75	45	126.117	15.794	12.523	.917**	+4.550

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน จำนวน 75 ข้อ ใช้เวลา 45 นาที มีค่าเฉลี่ยรายด้านตั้งแต่ 41.169 ถึง 42.539 ทั้งฉบับ 126.117 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายได้ตั้งแต่ 5.003 ถึง 6.963 ทั้งฉบับ 15.794 โดยแบบทดสอบจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านวาจาอ่อนหวาน มีค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายสูงสุด แบบทดสอบจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนน้อมมีค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายต่ำสุด และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านตั้งแต่ .758 ถึง .852 ทั้งฉบับ .917 โดยแบบจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านใจอ่อนโยนมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนน้อมมีค่าความเชื่อมั่นต่ำสุด และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดรายด้านตั้งแต่ 2.461 ถึง 2.687 ทั้งฉบับ 4.550 โดยแบบทดสอบวัดจริยธรรม

ความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านวาจาอ่อนหวานมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดสูงสุด และแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านใจรียาอ่อนน้อมมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดต่ำสุด

4.2 การวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ

ผู้วิจัยได้นำผลการทดลองสอบครั้งที่ 3 ของแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ ซึ่งมีกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ กลุ่มละ 168 คน และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้ t - test ได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 14, 15, และ 16

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนน้อม จากการทดลองสอบครั้งที่ 3

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
1	1.98	0.03	1.69	0.39	5.80
2	1.73	0.20	1.32	0.29	7.61
3	2.00	0.00	1.84	0.22	4.45
4	2.00	0.00	1.71	0.38	6.17
5	1.97	0.03	1.69	0.38	5.65
6	1.97	0.05	1.40	0.67	8.59

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
7	1.84	0.18	0.73	0.67	15.64
8	1.43	0.32	0.73	0.41	10.64
9	1.99	0.01	1.74	0.38	5.19
10	1.93	0.06	1.12	0.78	11.43
11	1.87	0.17	1.33	0.71	7.45
12	2.00	0.00	1.69	0.44	5.93
13	1.99	0.01	1.63	0.31	8.42
14	1.93	0.07	0.98	0.66	14.35
15	1.99	0.01	1.32	0.64	10.97
16	1.95	0.05	1.58	0.40	7.27
17	1.95	0.05	1.54	0.39	8.03
18	1.99	0.01	1.78	0.23	5.69
19	1.99	0.01	1.55	0.44	8.38
20	2.00	0.00	1.33	0.86	9.33
21	1.99	0.01	1.26	0.77	10.89
22	2.00	0.00	1.48	0.50	9.47

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
23	1.95	0.06	1.60	0.44	6.42
24	1.97	0.03	1.56	0.33	8.86
25	1.00	0.00	0.92	0.08	3.89

จากตาราง 14 ผลวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อม
 ถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนน้อม จำนวน 25 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.89 ถึง 15.64 ทุกข้อ
 มีค่าอำนาจจำแนกสูงกว่าเกณฑ์คือ $t > 1.75$ ตามเกณฑ์ของเอดเวิร์ด (Edwards,
 1957 : 153) ข้อ 7 มีค่าอำนาจจำแนกสูงสุด ข้อ 25 มีค่าอำนาจจำแนกต่ำสุด

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดจริยธรรมความ
อ่อนน้อมถ่อมตนด้านวาจาอ่อนหวานของ การสอบครั้งที่ 3

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
1	2.00	0.00	1.81	0.29	4.61
2	1.99	0.01	1.11	0.92	11.93
3	1.88	0.12	1.08	0.57	12.49
4	1.88	0.11	0.92	0.79	13.05
5	1.96	0.04	1.13	0.56	13.87
6	1.93	0.09	1.23	0.44	12.53
7	1.88	0.11	1.59	0.30	5.79
8	1.98	0.03	0.79	0.85	16.47
9	1.85	0.16	0.89	0.77	12.88
10	1.99	0.02	0.94	0.84	14.62
11	1.96	0.03	1.39	0.49	10.21
12	1.93	0.09	1.12	0.44	14.39
13	1.99	0.01	1.26	0.66	11.74
14	1.92	0.07	1.15	0.36	15.56
15	1.99	0.01	1.67	0.44	6.36
16	1.96	0.04	1.48	0.56	7.95

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
17	1.99	0.01	1.56	0.57	7.41
18	1.93	0.07	1.51	0.49	7.23
19	1.98	0.01	1.27	0.56	12.25
20	1.85	0.14	0.89	0.50	15.49
21	1.92	0.07	1.51	0.42	7.56
22	1.89	0.10	1.27	0.53	10.25
23	1.67	0.22	0.97	0.27	13.00
24	1.94	0.05	1.24	0.47	12.55
25	1.99	0.01	1.45	0.57	9.08

จากตาราง 15 ผลวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อม
 ถ่อมตนด้านวาจาอ่อนน้อม จำนวน 25 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 4.60 ถึง 15.56 ทุกข้อ
 มีค่าอำนาจจำแนกสูงกว่าเกณฑ์คือ $t > 1.75$ ตามเกณฑ์ของเอดเวิร์ด (Edwards.
 1957 : 153) ข้อ 14 มีค่าอำนาจจำแนกสูงสุด ข้อ 1 มีค่าอำนาจจำแนกต่ำสุด

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดจริยธรรมความ
อ่อนน้อมถ่อมตนด้านใจอ่อนโยน จากการทดลองสอบครั้งที่ 3

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{x}$	S^2	$\bar{x}$	S^2	
1	1.98	0.02	1.32	0.60	10.73
2	1.98	0.02	1.30	0.52	11.78
3	1.76	0.19	1.20	0.49	8.76
4	1.99	0.01	1.14	0.69	13.11
5	2.00	0.00	1.74	0.29	6.06
6	1.99	0.01	1.55	0.48	8.22
7	1.97	0.03	1.26	0.44	13.47
8	1.98	0.02	1.42	0.58	9.23
9	1.99	0.01	1.42	0.59	9.68
10	1.99	0.01	1.47	0.62	8.57
11	1.95	0.05	1.27	0.39	13.10
12	1.99	0.02	1.55	0.52	7.71
13	1.95	0.05	1.07	0.77	12.62
14	1.99	0.01	1.49	0.53	8.98
15	1.56	0.26	1.02	0.72	7.08
16	1.99	0.01	1.29	0.77	10.43

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
17	2.00	0.00	1.32	0.74	10.28
18	1.65	0.23	1.00	0.53	9.67
19	1.99	0.01	1.05	0.57	15.94
20	1.98	0.02	1.20	0.69	11.88
21	1.99	0.01	1.27	0.74	10.68
22	3.00	0.00	1.39	0.63	9.98
23	1.92	0.07	1.20	0.44	13.08
24	1.99	0.01	1.36	0.67	10.01
25	1.95	0.05	1.31	0.56	10.69

จากตาราง 16 ผลวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อม
 ถ่อมตนด้านวาจาอ่อนน้อม จำนวน 25 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 6.06 ถึง 15.94 ทุกข้อ
 มีค่าอำนาจจำแนกสูงกว่าเกณฑ์คือ $t > 1.75$ ตามเกณฑ์ของเอดเวิร์ด (Edwards,
 1957 : 153) ข้อ 19 มีค่าอำนาจจำแนกสูงสุด ข้อ 5 มีค่าอำนาจจำแนกต่ำสุด

4.3 ความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้นำผลการสอบในแต่ละด้านและรวมทุกด้านของแบบทดสอบ มาหาความสัมพันธ์กับคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเกี่ยวกับความอ่อนน้อมถ่อมตน

คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเกี่ยวกับความอ่อนน้อมถ่อมตน หาได้จาก การสังเกตของอาจารย์ที่ปรึกษา และเพื่อนร่วมชั้น จำนวน 5 คน โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรม แล้วหาคะแนนเฉลี่ยของคะแนนจากการสังเกต จึงนำมาหาความสัมพันธ์กับคะแนนผลการสอบ โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient) ดังแสดงในตาราง 17

ตาราง 17 ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน แยกเป็น รายด้าน และรวมทั้งฉบับ

แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้าน	ความเที่ยงตรงตามสภาพ
กิริยาอ่อนน้อม	.671**
วาจาอ่อนหวาน	.833**
ใจอ่อนโยน	.481**
รวมทั้งฉบับ	.817**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงสภาพสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ไม่ว่าจะวิเคราะห์เป็นรายด้าน หรือวิเคราะห์รวมทั้งฉบับ โดยแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงสภาพตั้งแต่ .481 ถึง .833 รวมทั้งฉบับ .817

4.4 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนผลการสอบในแต่ละด้าน และรวมทั้งฉบับ ของแบบทดสอบมาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยใช้วิธีการเทคนิคกลุ่มที่รู้จัก (Known Group - Technique) โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่มีจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนมาก กับกลุ่มที่มีจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนน้อยในแต่ละด้าน และรวมทั้งฉบับ โดยใช้ t - test ดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน แยกเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ

แบบทดสอบ	กลุ่มที่รู้จัก	N	$\bar{X}$	S^2	t
X ₁	มาก	64	45.431	4.982	10.532**
	น้อย	64	36.609	39.924	
X ₂	มาก	64	44.781	5.348	13.508**
	น้อย	64	32.172	50.430	
X ₃	มาก	64	46.297	6.276	13.478**
	น้อย	64	34.640	41.596	

ตาราง 18 (ต่อ)

แบบทดสอบ	กลุ่มที่รู้จัก	N	$\bar{X}$	S^2	t
X ₄	มาก	64	136.688	15.710	19.147**
	น้อย	64	103.281	179.126	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ไม่ว่าจะวิเคราะห์เป็นรายด้าน หรือวิเคราะห์รวมทั้งฉบับ โดยมีค่าตั้งแต่ 10.532 ถึง 13.508 รวมทั้งฉบับ 19.1473 แบบทดสอบความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านใจอ่อนโยน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงสุด และแบบทดสอบความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนน้อม มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างต่ำสุด

4.5 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบในแต่ละด้าน

คะแนนจากแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนทั้ง 3 ด้าน และรวมทั้งฉบับ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในจากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 673 คน ดังแสดงในตาราง 19

ตาราง 19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน
แต่ละด้าน และรวมทั้งฉบับ

แบบทดสอบ	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄
X ₁	1.000	.626**	.510**	.808**
X ₂		1.000	.588**	.885**
X ₃			1.000	.841**
X ₄				1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนแต่ละด้าน มีความสัมพันธ์กันทางบวกทุกคู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ .510 ถึง .626 แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนน้อม กับด้านวาจาอ่อนหวาน มีความสัมพันธ์กันสูงสุดและแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนหวาน กับด้านใจอ่อนโยน มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด ส่วนแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนแต่ละด้านกับแบบทดสอบทั้งฉบับมีความสัมพันธ์กันทางบวกทุกคู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าตั้งแต่ .808 ถึง .885แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านวาจาอ่อนหวาน กับแบบทดสอบทั้งฉบับ มีความสัมพันธ์กันสูงสุด และแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนหวาน กับแบบทดสอบทั้งฉบับมีความสัมพันธ์กันต่ำสุด

4.5 คะแนนเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบแต่ละด้าน และรวมทั้ง

ฉบับ ซึ่งพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้ (ชวาล แพรัตกุล 2520 : 53)

4.5.1 การคิดคะแนนผลการสอบในแต่ละด้าน เมื่อสามารถวัดได้ว่านักเรียนคนใดได้คะแนนที่ปกติเท่าใดแล้ว ให้ตัดสินตามเกณฑ์ดังนี้

ตั้งแต่ T65 และสูงกว่า	แปลว่า	มีจริยธรรมด้านนั้นสูงมาก
ตั้งแต่ T55 - T65	แปลว่า	มีจริยธรรมด้านนั้นสูง
ตั้งแต่ T45 - T55	แปลว่า	มีจริยธรรมด้านนั้นพอใช้
เฉพาะ T50	แปลว่า	มีจริยธรรมด้านนั้นในระดับปานกลางของกลุ่ม
ตั้งแต่ T35 - T45	แปลว่า	มีจริยธรรมด้านนั้นต่ำ
ตั้งแต่ T35 และต่ำกว่า	แปลว่า	มีจริยธรรมด้านนั้นต่ำมาก

ถ้าผู้ใดสอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T35, T45, T55, และ T65 แล้วให้เลื่อนผู้สอบนั้นไปอยู่ในกลุ่มสูงถัดไปเสมอ

4.5.2 การคิดคะแนนผลการสอบรวมทุกด้าน โดยการรวมคะแนนดิบทุกด้านแล้วไปเทียบเป็นคะแนนที่ปกติจากตารางที่ให้ไว้ ส่วนเกณฑ์การตัดสินใช้เกณฑ์เดียวกับข้อ 1

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน มาสร้างเป็นเกณฑ์ท้องถิ่น (Local Norms) โดยสร้างเป็นเกณฑ์ปกติในรูปของคะแนนที่ปกติ (Normalized - T - Score) ของรายด้าน แยกเป็นเพศชาย เพศหญิง รวมทั้งสองเพศ และรวมทั้งสามด้าน โดยแยกเป็นเพศชาย เพศหญิง ดังตาราง 20, 21, 22 และ 23 ตามลำดับ

ตาราง 20 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนแต่ละด้าน สำหรับ
นักเรียนชาย

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	X ₁	X ₂	X ₃
50	78	71	73
49	73	65	66
48	65	61	61
47	60	58	57
46	56	56	54
45	57	54	53
44	51	52	51
43	49	50	50
42	47	49	49
41	45	48	48
40	44	47	46
39	43	46	46
38	42	45	45
37	41	45	44
36	40	44	44
35	39	43	43
34	38	42	42

ตาราง 20 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	X_1	X_2	X_3
33	38	42	40
32	36	41	39
31	35	40	38
30	33	38	37
29	33	37	37
28	31	36	37
27	30	34	36
26	29	34	36
25	29	33	34
24	28	33	33
23	28	32	31
22	27	32	27
21	25	31	25
20	24	29	24
19	23	28	21
18	22	27	-
17	21	26	-

ตาราง 20 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	X ₁	X ₂	X ₃
16	-	26	-
15	-	25	-
14	-	23	-
13	-	21	-
$\bar{X}$	41.827	40.257	40.759
r _{tt}	.758	.851	.852
S	5.878	7.806	7.566
N	249	249	249

จากตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัด
 จริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน สำหรับนักเรียนชายในรูปคะแนนที่ปกติมีค่าดังนี้ ด้านกิริยา
 อ่อนน้อม ตั้งแต่ T21 ถึง T78 ด้านวาจาอ่อนหวาน ตั้งแต่ T21 ถึง T71 ด้านใจ
 อ่อนโยน ตั้งแต่ T21 ถึง T73

ตาราง 21 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนแต่ละด้าน สำหรับ
นักเรียนหญิง

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	X ₁	X ₂	X ₃
50	75	69	71
49	71	64	64
48	64	60	58
47	60	58	55
46	56	56	52
45	53	53	49
44	50	51	47
43	48	50	46
42	46	48	45
41	44	47	44
40	42	46	43
39	41	44	42
38	39	43	41
37	37	42	40
36	36	40	38
35	34	39	37
34	32	38	36

ตาราง 21 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	X ₁	X ₂	X ₃
33	31	37	35
32	30	36	34
31	29	35	33
30	28	34	32
29	26	34	31
28	25	33	31
27	23	31	30
26	23	30	29
25	21	30	29
24	20	29	27
23	20	28	25
22	-	27	24
21	-	25	23
20	-	25	22

ตาราง 21 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	X_1	X_2	X_3
19	-	24	21
18	-	22	20
17	-	22	-
$\bar{X}$	42.958	41.705	43.377
S	4.363	6.365	5.840
r_{tt}	.758	.851	.852
N	424	424	424

จากตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัด
 จริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน สำหรับนักเรียนหญิงในรูปคะแนนที่ปกติมีค่าดังนี้ ด้านกิริยา
 อ่อนน้อม ตั้งแต่ T20 ถึง T75 ด้านวาจาอ่อนหวาน ตั้งแต่ T22 ถึง T69 ด้านใจ
 อ่อนрын ตั้งแต่ T20 ถึง T71

ตาราง 22 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนแต่ละด้าน รวมทั้ง
สองเพศ

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	X ₁	X ₂	X ₃
50	74	70	72
49	71	64	64
48	65	61	59
47	60	58	56
46	56	56	53
45	53	54	51
44	50	52	49
43	48	50	47
42	46	49	46
41	45	47	45
40	43	46	44
39	41	45	43
38	40	44	42
37	39	43	42
36	37	42	41
35	36	41	40
34	35	40	38

ตาราง 22 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	X_1	X_2	X_3
33	34	39	38
32	33	38	37
31	32	38	35
30	31	36	35
29	30	35	34
28	28	34	33
27	27	33	33
26	26	32	33
25	26	31	32
24	25	31	30
23	25	30	28
22	23	29	26
21	21	28	24
20	21	27	22
19	20	26	21
18	19	25	18

ตาราง 22 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	X_1	X_2	X_3
17	18	24	-
16	-	23	-
15	-	21	-
14	-	19	-
13	-	18	-
-			
X	42.539	41.169	42.409
S	5.003	6.963	6.648
r_{tt}	.758	.851	.852
N	673	673	673

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัด จริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน รวมทั้งสองเพศในรูปคะแนนที่ปกติมีค่าดังนี้ ด้านกิริยา อ่อนน้อม ตั้งแต่ T18 ถึง T74 ด้านวาจาอ่อนหวาน ตั้งแต่ T18 ถึง T70 ด้านใจ อ่อนโยน ตั้งแต่ T18 ถึง T72

ตาราง 23 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนแต่ละด้าน รวมทั้ง
ทั้งฉบับ แยกเป็นเพศชาย เพศหญิง และรวมทั้งสองเพศ

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	ชาย	หญิง	รวม
150	82	83	85
149	77	80	82
148	77	75	76
147	77	71	72
146	71	68	69
145	67	66	67
144	66	64	64
143	65	62	63
142	63	61	62
141	62	59	60
140	61	58	59
139	59	57	58
138	58	56	57
137	57	55	56
136	56	55	55
135	55	53	54
134	54	52	53

ตาราง 23 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	ชาย	หญิง	รวม
133	53	51	52
132	53	51	51
131	52	50	51
130	51	49	50
129	51	48	49
128	51	48	49
127	50	47	48
126	49	46	47
125	49	46	47
124	49	45	46
123	48	45	46
122	47	44	45
121	47	44	45
120	46	44	45
119	46	43	44
118	46	42	43
117	45	42	43

ตาราง 23 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	ชาย	หญิง	รวม
116	45	41	43
115	44	41	42
114	43	40	42
113	43	40	41
112	43	39	41
111	42	39	40
110	42	38	40
109	42	38	39
108	41	37	39
107	41	37	39
106	40	37	38
105	40	36	38
104	39	36	37
103	39	35	37
102	39	34	36
101	38	34	36

ตาราง 23 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	ชาย	หญิง	รวม
100	38	34	36
99	38	33	35
98	38	33	35
97	38	32	35
96	37	31	34
95	36	30	33
94	36	30	33
93	36	29	33
92	36	29	32
91	36	28	32
90	35	28	32
89	35	27	32
88	35	26	31
87	35	25	31
86	35	25	31
85	35	24	31
84	34	24	30

ตาราง 23 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	ชาย	หญิง	รวม
83	34	20	29
82	33	-	28
81	32	-	28
80	31	-	27
79	31	-	27
78	30	-	27
77	30	-	26
76	30	-	26
75	29	-	25
74	29	-	25
73	28	-	24
72	28	-	24
71	28	-	24
70	27	-	24
69	27	-	23
68	27	-	23
67	26	-	23

ตาราง 23 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	ชาย	หญิง	รวม
66	25	-	21
65	24	-	20
64	22	-	19
63	21	-	18
X	122.843	128.040	126.117
S	18.102	13.933	15.794
N	249	424	673

จากตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัด
 จริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน รวมทั้งฉบับในรูปคะแนนที่ปกติ แยกเป็นเพศชาย เพศหญิง
 และรวมทั้งสองเพศ มีผลดังนี้ นักเรียนชายตั้งแต่ T21 ถึง T82 นักเรียนหญิงตั้งแต่ T20
 ถึง T83 และรวมทั้งสองเพศตั้งแต่ T18 ถึง T85

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ที่สร้างขึ้น
3. เพื่อหาเกณฑ์ปกติ (Norms) สำหรับตีความหมายคะแนนจากผลการสอบวัด
จริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนของนักเรียนชาย นักเรียนหญิง และนักเรียนทั้งหมด

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียน
ที่ 1 ปีการศึกษา 2536 ของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 1,013 คน
ใช้ในการทดลองครั้งที่ 1 จำนวน 100 คน ครั้งที่ 2 จำนวน 240 คน และใช้ในการทดลองครั้ง
ที่ 3 จำนวน 673 คนซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อน
น้อมถ่อมตนชนิดสถานการณ์ ที่วัดความคิดเห็น ความรู้สึก และพฤติกรรม จำนวน 75 ข้อ ซึ่ง
ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

วิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนเพื่อกำหนดวัน และเวลาดำเนินการสอบ
2. เตรียมแบบทดสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบในแต่ละครั้ง วางแผนในการดำเนินการสอบและผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบเอง
3. อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์ และผลที่จะได้รับการทำแบบทดสอบ
4. อธิบายให้นักเรียนเข้าสอบทุกคนเข้าใจวิธีทำแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน และวิธีการตอบเสียก่อนที่จะให้ทุกคนเริ่มต้นทำ
5. นำผลการสอบมาวิเคราะห์เป็นรายชื่อ และทั้งฉบับ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ครั้งดังนี้
  - 5.1 นำแบบทดสอบไปสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อปรับปรุงข้อสอบและคัดเลือกข้อสอบ
  - 5.2 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 240 คน เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่ดี และหาคุณภาพ
  - 5.3 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วจากการทดสอบครั้งที่ 2 ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างครั้งที่ 3 จำนวน 673 คน เพื่อหาคุณภาพและเกณฑ์ปกติ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 1 สรุปได้ดังนี้

แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน จำนวน 108 ข้อ ด้านกิริยาอ่อนน้อม จำนวน 35 ข้อ ด้านวาจาอ่อนหวาน จำนวน 36 ข้อ และด้านใจอ่อนโยน จำนวน 37 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.00 ถึง 7.29 ไม่ผ่านเกณฑ์ 9 ข้อ ซึ่งแยกออกเป็นรายด้านดังนี้คือ แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านกิริยาอ่อนน้อม มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.00 ถึง 5.41 ไม่ผ่านเกณฑ์ 6 ข้อ แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านวาจาอ่อนหวาน มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.25 ถึง 6.11 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ และแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านใจอ่อนโยน มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.76 ถึง 7.29 ไม่ผ่านเกณฑ์ 3 ข้อ

2. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 2 สรุปได้ดังนี้

แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน จำนวน 75 ข้อ ด้านละ 25 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.07 ถึง 13.62 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ซึ่งแยกออกเป็นรายด้านดังนี้คือ แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านกิริยาอ่อนน้อม มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.07 ถึง 7.40 แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านวาจาอ่อนหวานมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 5.25 ถึง 13.44 และแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านใจอ่อนโยน มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 7.20 ถึง 13.62

3. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 3 สรุปได้ดังนี้

แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน จำนวน 75 ข้อ ด้านละ 25 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.94 ถึง 15.94 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ซึ่งแยกออกเป็นรายด้านดังนี้คือ แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านกิริยาอ่อนน้อม มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.94 ถึง 15.64 แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านวาจาอ่อนหวาน มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 4.61 ถึง 15.56 และแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านใจอ่อนโยน มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 6.06 ถึง 15.94

4. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากการทดสอบครั้งที่ 3 ได้ คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้ แบบทดสอบวัดจริยธรรมความ อ่อนน้อมถ่อมตน ด้านกิริยาอ่อนน้อม ด้านวาจาอ่อนหวาน ด้านใจอ่อนโยน และรวมทั้งฉบับ มีค่า .758 , .851 , .853 และ .917 ตามลำดับ

5. ความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบ หาค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของ แบบทดสอบเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการสอบครั้งที่ 3 กับคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาและเพื่อน ๆ ร่วมชั้นเรียน เป็นผู้สังเกต โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ผลปรากฏว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงสภาพของแบบทดสอบวัด จริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านกิริยาอ่อนน้อม ด้านวาจาอ่อนหวาน ด้านใจอ่อนโยน และ รวมทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ .671, .833, .481 และ .817 ตามลำดับและมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า

6. ค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของ แบบทดสอบเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ โดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้คำตอบอยู่แล้ว (Known Group - Technique) ผลปรากฏว่า ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดจริยธรรมความ อ่อนน้อมถ่อมตน ด้านกิริยาอ่อนน้อม ด้านวาจาอ่อนหวาน ด้านใจอ่อนโยน และรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 10.52, 13.508, 13.478 และ 19.147 ตามลำดับ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า

7. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบ ในแต่ละด้านของแบบทดสอบวัด จริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนแต่ละฉบับ มีค่าเป็นบวกทุกข้อ โดยแบบทดสอบวัดจริยธรรม ด้านความอ่อนน้อมถ่อมตอมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .510 ถึง .626 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบแต่ละด้านกับแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่าเป็น บวกทุกค่า โดยมีค่าตั้งแต่ .808 ถึง .885 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. เกณฑ์ปกติ ของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ผู้วิจัยได้สร้าง เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบแต่ละด้าน และรวมทั้งฉบับ ในรูปคะแนนที่ปกติ (Normalized T - Score) โดยแยกเป็นเพศชาย เพศหญิง และรวมทั้งฉบับ ผลปรากฏดังนี้ แบบทดสอบ ด้านกิริยาอ่อนน้อมของนักเรียนชาย มีช่วงคะแนนที่ตั้งแต่ T21 ถึง T78 ของนักเรียนหญิง ตั้งแต่ T20 ถึง T75 และรวมทั้งสองเพศตั้งแต่ T18 ถึง T74 แบบทดสอบ ด้านวาจาอ่อนหวาน ของนักเรียนชาย มีช่วงคะแนนที่ตั้งแต่ T21 ถึง T71 ของนักเรียนหญิงตั้งแต่ T22 ถึง T69 รวมทั้งสองเพศตั้งแต่ T18 ถึง T70 ด้านใจอ่อนโยนของนักเรียนชาย มีช่วงคะแนนที่ตั้งแต่ T21 ถึง T73 ของนักเรียนหญิงตั้งแต่ T20 ถึง T71 รวมทั้งสองเพศ ตั้งแต่ T18 ถึง T72 แบบทดสอบ วัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนรวมทั้งฉบับ มีช่วงคะแนนที่ของนักเรียนชายตั้งแต่ T₂₁ ถึง T82 ของนักเรียนหญิงตั้งแต่ T20 ถึง T83 และรวมทั้งสองเพศตั้งแต่ T18 ถึง T85

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมาย คือ ต้องการสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรม ด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนที่มีคุณภาพ ซึ่งอธิบายไว้ดังนี้คือ

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

จากการทดสอบครั้งที่ 1 แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน จำนวน 108 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.00 ถึง 7.29 ข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนกไม่ถึงเกณฑ์จำนวน 9 ข้อ ทั้งนี้เนื่องจาก ความกำกวมของภาษา ลักษณะของตัวเลือกรบกวนทางดีและไม่ดีเด่นชัดมากเกินไป และในการทดสอบครั้งที่ 1 ใช้เวลาในการสอบนานเกินไปทำให้ผู้สอบเบื่อหน่าย ประกอบกับเป้าหมายของผู้วิจัยต้องการจำนวนข้อสอบ ด้านละ 25 ข้อ ดังนั้นการคัดเลือกและรวบรวมเป็นฉบับใหม่ผู้วิจัยจึงคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงและอยู่ในเกณฑ์ และตัดข้อคำถามที่วัดพฤติกรรมซ้ำกันกันหรือมีความหมายคล้าย ๆ กันออก ได้จำนวนข้อสอบด้านละ 25 ข้อ รวมทั้งฉบับจำนวน 75 ข้อ แล้วนำไปทดสอบครั้งที่ 2

ค่าอำนาจจําแนกจากการทดสอบครั้งที่ 2 แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนจำนวน 75 ข้อ ด้านละ 25 ข้อ มีค่าอำนาจจําแนกตั้งแต่ 3.07 ถึง 13.62 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ทั้งนี้แสดงว่าข้อสอบได้รับการปรับปรุงดีขึ้น และกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากการทดสอบครั้งที่ 1 มีเพียงบางข้อเท่านั้นซึ่งเป็นส่วนน้อยที่มีค่าอำนาจจําแนกต่ำกว่าการทดสอบครั้งที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องจากการเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่างใหม่ ส่วนในการคัดเลือกข้อสอบไปสอบครั้งที่ 3 เนื่องจากข้อสอบทุกข้อมีค่าอำนาจจําแนกสูง และผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายที่ผู้วิจัยต้องการข้อสอบด้านละ 25 ข้อ ผู้วิจัยจึงได้นำข้อสอบชุดเดิมจากการทดสอบในครั้งที่ 2 นำไปทดสอบครั้งที่ 3

ค่าอำนาจจําแนกจากการทดสอบครั้งที่ 3 แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน จำนวน 75 ข้อ มีค่าอำนาจจําแนกตั้งแต่ 3.742 ถึง 15.243 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ของเอ็ดเวิร์ด (Edwards. 1957 : 153) ที่กำหนดค่าอำนาจจําแนก (t) ที่ดีควรมีค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป จึงแสดงให้เห็นว่า ในการทดสอบครั้งที่ 3 นี้ มีค่าอำนาจจําแนกสูงกว่าครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ทั้งนี้เป็นเพราะข้อสอบได้รับการปรับปรุงในครั้งที่ 1 และได้คัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีคุณภาพ และในการทดสอบครั้งที่ 2 ได้ตรวจสอบ ปรับปรุง คุณภาพของแบบทดสอบที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 1 อีกครั้ง เพื่อความมั่นใจว่าคุณภาพของแบบทดสอบที่จะนำไปทดสอบครั้งที่ 3 ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ จึงทำให้ค่าอำนาจจําแนกของข้อสอบดีขึ้น ซึ่งค่าอำนาจจําแนกที่ได้มีค่าใกล้เคียงกับแบบทดสอบวัดคุณธรรมจริยธรรมมือคัมภีร์ด้านปัญญา ซึ่งสร้างโดยวุฒินทร์ เพิ่มกว่าเก่า ซึ่งพบว่ามีค่าอำนาจจําแนกตั้งแต่ 3.743 ถึง 13.779 (วุฒินทร์ เพิ่มกว่าเก่า. 2530 : 99) และมีค่าใกล้เคียงกับแบบทดสอบวัดจริยธรรม ด้านความกตัญญูทเวที ซึ่งสร้างโดยทวีศักดิ์ จงประคับเกียรติ ที่พบว่าค่าอำนาจจําแนกตั้งแต่ 4.9476 ถึง 14.7150 (ทวีศักดิ์ จงประคับเกียรติ. 2533 : 122) จึงกล่าวได้ว่าแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนที่สร้างขึ้นมีค่าอำนาจจําแนกรายข้อเชื่อถือได้

2. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน โดยแยกเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ โดยที่ใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) จากการทดสอบครั้งที่ 1 แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน จำนวน 108 ข้อ บปรากฏว่ามีความเชื่อมั่นเป็นรายด้านตั้งแต่ .824 ถึง .900 รวมทั้งฉบับเท่ากับ .943 การทดสอบครั้งที่ 2 แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน จำนวน 75 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเป็นรายด้านตั้งแต่ .878 ถึง .891 รวมทั้งฉบับเท่ากับ .945 และในการทดสอบครั้งที่ 3 แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน จำนวน 75 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเป็นรายด้านตั้งแต่ .758 ถึง .852 รวมทั้งฉบับเท่ากับ .917 เมื่อพิจารณาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนจากการทดสอบครั้งที่ 3 จะเห็นว่าค่าความเชื่อมั่นจากการทดสอบครั้งที่ 3 ต่ำกว่าครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากความแปรปรวนของคะแนนจากแบบทดสอบลดลง ในขณะที่ความแปรปรวนรายข้อมีค่าใกล้เคียงกัน จึงมีผลทำให้ค่าความเชื่อมั่นต่ำลง (Ebel. 1980 : 82) แต่ถึงอย่างไรก็ตามค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบก็ยังมีค่าสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอาจกล่าวได้ว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นสูงอย่างเชื่อถือได้ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับแบบวัดจริยธรรมด้านความกตัญญูต่อเวทีซึ่งสร้างโดยทวิศักดิ์ จงประดับเกียรติ มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .8585 ถึง .8781 (ทวิศักดิ์ จงประดับเกียรติ. 2533 : 123-126) แบบทดสอบวัดคุณธรรมด้านสังคหวัตถุ 4 ซึ่งสร้างโดยไสว ข้อมงคณอุดม มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .609 ถึง .890 (ไสว ข้อมงคณอุดม. 2528 : 79) แบบทดสอบมาตรฐานต่างประเทศเช่น The defining Issues Test ซึ่งสร้างโดย Rest มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .62 ถึง .81 (Rest. 1974 : 241) California Test of Personality ซึ่งสร้างโดย Thorpe มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .59 ถึง .83 (Thorpe. 1953) และ Edward's Personal Preference Scheduling ซึ่งสร้างโดย Edwardz มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .60 ถึง .87 (Edward. 1957)

3. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้หาความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการทดสอบ กับ คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาและเพื่อนร่วมชั้นเป็นผู้สังเกต โดยแยกเป็นรายด้านและรวมทั้งฉบับ จากการทดสอบครั้งที่ 2 ผลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนน้อม ด้านวาจาอ่อนหวาน ด้านใจอ่อนโยน และรวมทั้งฉบับมีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพเท่ากับ .690, .689, .669 และ .891 ตามลำดับ และจากการทดสอบครั้งที่ 3 แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้านกิริยาอ่อนน้อม ด้านวาจาอ่อนหวาน ด้านใจอ่อนโยน และรวมทั้งฉบับ เท่ากับ .671, .833, .481 และ .817 ตามลำดับ แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนจากการทดสอบครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 มีความเที่ยงตรงตามสภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า แสดงว่าแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถวัดระดับความอ่อนน้อมถ่อมตนของนักเรียนได้ตรงตามสภาพความเป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของครอนบาค (Cronbach, 1960 : 103-104) ที่ว่าแบบทดสอบที่แสดงได้ตรงตามสภาพของผู้เข้าสอบซึ่งสอดคล้องกับการให้คะแนนโดยการสังเกตของผู้เชี่ยวชาญแล้ว แบบทดสอบฉบับนี้ย่อมมีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพสูง เนื่องจากข้อมูลทั้งสองได้มาจากการจัดกระทำในเวลาเดียวกัน จากการศึกษาแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ สร้างโดย วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์ มีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพตั้งแต่ .507 ถึง .613 (วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์, 2527 : 79) แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความกตัญญูทวดที่ สร้างโดย ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ มีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ ตั้งแต่ .6597 ถึง .6582 (ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ, 2533 : 123 - 126) จะเห็นได้ว่าแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพใกล้เคียงกับแบบทดสอบกับบุคคลดังกล่าว จึงกล่าวได้ว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นนี้มีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงตามสภาพอย่างน่าเชื่อถือได้

4. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อม ถ่อมตน โดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้ว (Known Group Technique) ที่ได้จากนักเรียนร่วมชั้นเสนอชื่อว่ามีจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนในแต่ละด้านมากกับมีจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนน้อย และสอดคล้องกับความคิดของอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างที่รู้จัก แล้วนำคะแนนเฉลี่ยมาทดสอบความแตกต่าง โดยใช้ t - test โดยแยกเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ จากการทดสอบครั้งที่ 2 ผลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านกิริยาอ่อนน้อม ด้านวาจาอ่อนหวาน ด้านใจอ่อนโยน และรวมทั้งฉบับ มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเท่ากับ 5.971, 3.371, 7.941, และ 10.146 ตามลำดับ และจากการทดสอบครั้งที่ 3 ผลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านกิริยาอ่อนน้อม ด้านวาจาอ่อนหวาน ด้านใจอ่อนโยน และรวมทั้งฉบับ มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเท่ากับ 10.582, 13.508, 13.478 และ 19.147 ตามลำดับ แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า ซึ่งได้ผลสอดคล้องกับค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐาน เรื่องการพึ่งตนเอง สร้างโดยเบญจรัตน์ จารุรัตน์จามร มีค่าตั้งแต่ 2.33 ถึง 9.44 (เบญจรัตน์ จารุรัตน์จามร. 2527 : 118) แบบทดสอบวัดคุณธรรม 4 ประการ ตามพระบรมราโชวาทของรัชกาลที่ 9 สร้างโดยมลิวลย์ บารุงการ มีค่าตั้งแต่ 5.050 ถึง 11.543 (มลิวลย์ บารุงการ. 2531 : 116) และแบบทดสอบวัดคุณธรรมจริยธรรมเบื้องต้นด้านปัญญา ซึ่งสร้างโดย วุฒิรินทร์ เพิ่มกว่าเก่า ได้ค่าความเที่ยงตรง ตั้งแต่ 4.679 ถึง 8.166 (วุฒิรินทร์ เพิ่มกว่าเก่า. 2530 : 101) จึงกล่าวได้ว่าแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนที่สร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างเชื่อถือได้

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนแต่ละด้านมีค่าตั้งแต่ .510 ถึง .626 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแต่ละด้านกับรวมทั้งฉบับ มีค่าตั้งแต่ .808 ถึง .885 จะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบมีค่าบวกและแสดงความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า ซึ่งสอดคล้องกับแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความกตัญญูทวดที่ สร้างโดย ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ มีค่าตั้งแต่ .4623 ถึง .5383 (ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ. 2533 : 102) และ แบบทดสอบวัดคุณธรรม 4 ประการ ตามพระบรมราชวาทของรัชกาลที่ 9 สร้างโดย มลิวัลย์ บำรุงการ มีค่าตั้งแต่ .321 ถึง .543 (มลิวัลย์ บำรุงการ. 2531 : 92) แสดงว่าถ้านักเรียนมีจริยธรรมด้านหนึ่งมากก็จะมีจริยธรรมในด้านอื่นมากด้วย หรือนักเรียนมีจริยธรรมด้านหนึ่งน้อยก็จะมีจริยธรรมด้านอื่นด้านหนึ่งน้อยด้วย ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบแต่ละด้านกับทั้งฉบับมีค่าเป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสูงนั้น แสดงว่าแบบทดสอบแต่ละด้านของแบบทดสอบวัดองค์ประกอบใหญ่เดียวกัน คือจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน

6. เกณฑ์ปกติ

ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติในรูปคะแนนที่ปกติ (Nomalized T - Score) เพื่อใช้เปรียบเทียบระดับของจริยธรรมของจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน จากคะแนนดิบของแบบทดสอบแต่ละด้าน และรวมทั้งฉบับ

การประเมินผลการสอบ ถ้าต้องการทราบระดับจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนของนักเรียนเป็นรายบุคคลว่าอยู่ในเกณฑ์สูง-ต่ำเพียงใด ให้พิจารณาดังนี้ (ชวาล แพรัตกุล. 2520 : 53)

ตั้งแต่ T65 และสูงกว่า	แปลว่า	มีจริยธรรมด้านนั้นสูงมาก
ตั้งแต่ T55 - T65	แปลว่า	มีจริยธรรมด้านนั้นสูง
ตั้งแต่ T45 - T55	แปลว่า	มีจริยธรรมด้านนั้นพอใช้

เฉพาะ T50	แปลว่า มีจริยธรรมด้านนั้นระดับปานกลางของกลุ่ม
ตั้งแต่ T35 -T45	แปลว่า มีจริยธรรมด้านนั้นต่ำ
ตั้งแต่ T35 และต่ำกว่า	แปลว่า มีจริยธรรมด้านนั้นต่ำมาก

ถ้าผู้ทดสอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T35, T45, T55, และ T65 แล้วให้เลื่อนผู้สอบนั้นไปอยู่ในกลุ่มสูงถัดไปเสมอ

ดังนั้นถ้ามีผู้สอบแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ได้คะแนนดิบรวมทั้งฉบับ 145 คะแนน เพศชายจะตรงกับคะแนนที่ปกติ T67 เพศหญิงจะตรงกับคะแนนที่ T66 จัดว่ามีจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมในระดับสูงมากสำหรับเพศชาย และระดับสูงมากสำหรับเพศหญิง ถ้าได้คะแนนรวมทั้งฉบับ 84 คะแนน เพศชายจะตรงกับคะแนนที่ปกติ T34 เพศหญิงจะตรงกับคะแนนที่ปกติ T24 จัดว่าเป็นผู้มีจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนในระดับต่ำมากสำหรับเพศชาย และระดับต่ำมากสำหรับเพศหญิง

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้แนวความคิดที่จะเสนอแนะดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้ ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดชัยภูมิเท่านั้น ดังนั้นในการนำแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนไปใช้กับนักเรียนระดับอื่น หรือประชากรที่แตกต่างออกไปควรหาเกณฑ์ปกติใหม่สำหรับการแปลผลคะแนนจากการสอบวัด

2. แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านแนะแนว การบริหารการศึกษา และการวิจัย ดังนั้นในการสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนควรใช้ควบคู่กับการสังเกต ตัวนักเรียนด้วย จะช่วยให้สามารถวินิจฉัยหาคะแนนนักเรียนได้ถูกต้อง และเป็นแนวทางการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

3. ควรมีการพัฒนาแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน โดยการสร้างตัวเลือกของแต่ละสถานการณ์สมมุตินั้น ควรได้มาจากแนวคิดของนักเรียนในระดับที่เราต้องการโดยสร้างสถานการณ์สมมุติแล้วนำไปให้นักเรียนตอบก่อน จึงนำแนวตอบของนักเรียนมาสร้างเป็นตัวเลือก เพราะจะทำให้ได้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกับการตัดสินใจการกระทำของนักเรียนมากที่สุด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ค้วน ชาวหนู. หน่วยการสอนสังคมศึกษาเพื่อปลูกฝังค่านิยมสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา
ตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516. อัดสำเนา.
- ชวาล แพร่ตุนกุล. คู่มือดำเนินการสอบแบบทดสอบมาตรฐานความถนัดทางการเรียน ชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2520.
- ฐศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เจริญผล, 2525.
- เชิดศักดิ์ โฉมาสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา
 และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- ชาเลื่อง วุฒิจันทร์. การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียน. กรุงเทพฯ : กรมศาสนา,
 2524.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 2 จิตวิทยาจริยธรรม และจิตวิทยาภาษา.
 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจวบจันทน์. รายงานการวิจัยเรื่องจริยธรรมของ
เยาวชนไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2520.
- นิตา ด่านวิริยะกุล. การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร ระดับชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 1 กรุงเทพมหานคร. ปริณิฎานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- ✓ ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ. การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมเรื่องความกตัญญูทดแทนที่ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปริณิฎานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

- เบญจรัตน์ จารุรัตน์จามร. การสร้างแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐานเรื่องการพึ่งตนเอง สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพิษณุโลก. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- แปลก สนธิรักษ์ และ เปื้อง ฌ.นคร. หนังสือเรียนวิชาศีลธรรมประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย.
 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2516.
- มลิวลัย บำรุงการ. การสร้างแบบทดสอบวัดคุณธรรม 4 ประการ ตามพระบรมราชวาทของ
รัชกาลที่ 9 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- มหาวิรวงศ์, สมเด็จพระ. มงคลยอดชีวิต เล่ม 2. กรุงเทพฯ : อรุณสกลาตพรว, 2526.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ทวีกิจการพิมพ์,
 2524.
- เลขา ปิยะอจริยะ. "หน้าที่ของสังคมยุคใหม่, " วารสารเศรษฐศาสตร์ . 1 : 5-6; มีนาคม -
 เมษายน, 2522.
- ลัดดาวัลย์ พรศรีสมุทร และวิลาสลักขณ์ ชั่ววัลสี. กรอบคร่าวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมจิตใจ
ของไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2524.
- วศิน อินทสระ สุนทร ฌ รังษี และสุวรรณ เพชรนิล. หนังสือเรียนวิชาสังคมศึกษา
(พระพุทธศาสนา). สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพฯ :
 ไทยวัฒนาพานิช, 2527.
- วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์. การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมเรื่องความรับผิดชอบ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

วิทย์ วิศทเวทย์. แผนการสอนตามจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาพุทธศาสนา (ส 0412-ส 0413).

กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2531.

วุฒิรินทร์ เพิ่มกว่าเก่า. การสร้างแบบทดสอบวัดคุณธรรมจริยธรรมมีองค์แปดด้านปัญญา (สัมมาทิฐิและสัมมาสังกัปปะ) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปริณิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

สงบ ลักษณะ. "การศึกษาและพัฒนาจริยธรรมไทย," การวัดผลการศึกษา. 29 -57;

กันยายน - ธันวาคม, 2524.

สนวน ลิทขวลิต. การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความเมตตากรุณาสำหรับนักศึกษา

พยาบาล. ปริณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

สนิท สัมครการ. วิวัฒนาการทางวัฒนธรรมของสังคมไทย. กรุงเทพฯ : โรเอส พรินต์ติ้งส์,

2534.

สมชาย ฐานวุฒโฒ. พระ. มงคลชีวิตฉบับธรรมทายาท เล่ม 2. กรุงเทพฯ : นิวไวด์

การพิมพ์, 2531.

เสฐียร พันธงชัย. หนังสือเรียนสังคมศึกษา(พระพุทธศาสนา)ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.

กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2531.

สำเนียง เพชรจอม. การทดลองการสอนเรื่องสภาพอ่อนนุ่มแก่เด็กมีที่พัฒนาการทาง

สติปัญญาแตกต่างกัน โดยวิธีกลุ่มสัมพันธ์. ปริณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

หลวงพ่อเสื่อ. พุทธวิธีสร้างมงคลชีวิต. กรุงเทพฯ : ดวงดีการพิมพ์, 2530.

อานนท์ อาภาภิรมณ์. วัฒนธรรมและประเพณีไทย. กรุงเทพฯ : แพร่วิทยา, 2519.

เอื้อ นุชปเกศ หงสกุล. แบบเรียนวิชาศีลธรรม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2515.

- Cronbach, Lee J. Essential of Psychological Testing. New York :
Harper and Brothers, 1960.
- Ebel, Robert L. Essentials of Educational Measurement. New York :
Appleton - Century - Croft, Inc., 1957.
- Edwards, Allen L. Technique of Attitude Scale Construction. New York :
Appleton-Century-Crofts, Inc., 1957.
- Garrett, Henry E. Statistic in Psychological and Education. New York :
David McKay Company, Inc., 1967.
- Kohlberg, Lawrence, N. Hann and J. Langer "Family Pattern of the Moral
Reading "Child Development. 47 : 1204 -1205, December, 1976.
- Peck R.H. and R.T. Havinghurst. The Psychology of Character Development.
New York : John Wiley, 1960.
- Rest, James R. Manual for the Defining Issues Test. Unpublished
Manuscript, 1974.
- Thorpe, Louis P. Willis W. Clark and Ernest W. Tiekke. Manual
California Test of Personality. America : McGraw-Hill Inc.,
1953.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คู่มือดำเนินการสอบ

แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน

คู่มือดำเนินการทดสอบ แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน

ความหมายของจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน

จริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน หมายถึง การประพฤติที่ดี มีความสุภาพเรียบร้อย มีความเจียมตัว เจียมวาจา เจียมใจ มีกิริยานอบน้อม พุคจานุ่มนวล จิตใจอ่อนโยนรู้จักที่ต่ำที่สูง และรู้จักมีสัมมาคารวะต่อบุคคลทั่วไป ซึ่งจะมีพฤติกรรมที่แสดงออกมาที่สามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นในลักษณะ 3 ประการดังนี้

1. กิริยาอ่อนน้อม หมายถึง การประพฤติดังกล่าวของบุคคลที่มีลักษณะที่ไม่ลดตัวจนเกินควร และไม่ถือตัวจนเกินงาม มีกิริยาอันเป็นที่รัก อ่อนละมุนละไมต่อคนทั่วไปทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย และผู้เสมอกัน รู้ที่ต่ำที่สูง ไม่ติดนอสม่อทาน มีคุณสมบัติผู้ดี สำหรับแสดงแก่คนทั้งหลายโดยเสมอหน้ากัน ไม่เลือกว่าเขาจะมีฐานะสูงกว่าหรือต่ำกว่าตน
2. วาจาอ่อนหวาน หมายถึง การประพฤติดังกล่าวของบุคคลที่มีลักษณะของการพูดจาไพเราะ ถูกรับฟัง ออกจากใจที่ใสสะอาด นุ่มนวล ไม่แข็งกระด้าง ไม่พูดโอ้อวดยกตน ไม่พูดกล่าวโทษลบหลู่ทับถมคนอื่น เมื่อตนทำพลาดพลั้งสิ่งใดต่อใครย่อมออกวาจาขอโทษเสมอ เมื่อผู้ใดแสดงคุณต่อตนอย่างไรก็ออกวาจาขอบคุณเขาเสมอ ไม่พูดเยาะเย้ยถากถางผู้ทำผิดพลาด ไม่ใช้วาจาข่มขู่ผู้อื่น เห็นใครทำดีก็ชมเชยสรรเสริญจากใจจริง
3. ใจอ่อนโยน หมายถึง การประพฤติดังกล่าวของบุคคลที่มีลักษณะของใจที่นอบน้อมละมุนละม่อม ถ่อมตัวมีใจอ่อนละไมแต่ไม่ใช่อ่อนแอ มีใจเข้มแข็งแต่ไม่แข็งกระด้าง ไม่นิยมवादกำลังความสามารถ แต่พยายามฝึกตนให้มีความสามารถ ไม่ถือความคิดของตัวเองเป็นใหญ่ มีใจเปิดกว้างยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น เมื่อใครเขาไม่เห็นพ้องกับตน ก็ไม่ด่วนโกรธ

ความมุ่งหมาย

แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน สร้างขึ้นเพื่อนำไปใช้ในการทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ครูแนะแนว ผู้บริหารการศึกษา ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง ที่จะได้นำผลการสอบวัดไปใช้เป็นแนวทางในการปลูกฝังและพัฒนาจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนของนักเรียนที่อยู่ในความปกครอง

โครงสร้างของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ชนิดสถานการณ์มีลักษณะ เป็นสถานการณ์ที่ผูกเรื่องราวสั้น ๆ เพื่อให้นักเรียนพิจารณาว่า นักเรียนมีความรู้สึกรู้สึกหรือเคยปฏิบัติอย่างไรเมื่อเกิดสถานการณ์ขึ้นกับนักเรียน ในแต่ละข้อมีตัวให้เลือกตอบ 3 ตัวเลือก ต่อหนึ่งสถานการณ์ (1 ข้อ) และมีสถานการณ์ในแต่ละด้าน ด้านละ 25 ข้อ รวมทั้งฉบับ 75 ข้อ ใช้เวลาสอบ 45 นาที

ตัวอย่าง

- (0) ลัดดาได้นำเรื่องของสมพรไปบอกอาจารย์ประจำวิชาภาษาไทยให้ทราบ ว่าสมพรไม่ยอมร่วมทำรายงานกลุ่มที่อาจารย์มอบหมายให้ แล้วสมพรมารู้ภายหลังว่าลัดดาบอกเรื่องของตนให้อาจารย์ทราบถ้านักเรียนเป็นสมพรนักเรียนจะปฏิบัติอย่างไร

- ก. เฉย ๆ ไม่พูดกับลัดดา
- ข. พูดคุยกับลัดดาตามปกติ
- ค. กล่าวประชดประชันลัดดาว่าต้องการเอาหน้า

การพัฒนาแบบทดสอบ

ในการสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ได้ดำเนินการสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2536 การดำเนินการทดสอบและปรับปรุงได้ทำติดต่อกันสามครั้งคือ

การทดสอบครั้งที่ 1 ทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 100 คน วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ปรากฏว่าได้ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนตั้งแต่ 0.00 ถึง 7.29 คัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูง และถึงเกณฑ์ ($t > 1.75$) ไว้ด้านละ 25 ข้อ รวม 75 ข้อ จากเดิม 108 ข้อ เพื่อให้เหมาะสมกับเวลาสอบ และเป็นไปตามเป้าหมายที่ผู้วิจัยต้องการให้มีจำนวนข้อของแบบทดสอบด้านละ 25 ข้อ ไว้สำหรับนำไปทดสอบในครั้งที่ 2

การทดสอบครั้งที่ 2 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 240 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบ (t) ของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนตั้งแต่ 3.00 ถึง 13.62 ทุกข้อมีค่าอำนาจจำแนกสูงกว่าเกณฑ์ ($t > 1.75$) แล้วนำแบบทดสอบด้านละ 25 ข้อ รวม 75 ข้อ ไปสอบครั้งที่ 3

การทดสอบครั้งที่ 3 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 673 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบ (t) ของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนตั้งแต่ 3.742 ถึง 15.243 และได้ค่าสถิติพื้นฐาน คุณภาพของแบบทดสอบ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ดังตาราง 24

ตาราง 24 ค่าสถิติพื้นฐาน และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) แต่ละรายด้าน และรวมทั้งฉบับ

แบบทดสอบ	N	n	เวลา (นาที)	X	S	CV	r_{tt}	SE_{meas}
X ₁	673	25	15	42.539	5.003	11.761	.758**	±2.461
X ₂	673	25	15	41.169	6.963	16.913	.851**	±2.687
X ₃	673	25	15	42.409	6.648	15.676	.852**	±2.557
X ₄	673	75	45	126.117	15.794	12.523	.917**	±4.550

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบ ในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ได้หาความเที่ยงตรงตามสภาพ โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการสอบ กับคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเกี่ยวกับความอ่อนน้อมถ่อมตน ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาและเพื่อน ๆ ร่วมชั้นเรียนเป็นผู้สังเกต โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson-Product Moment Correlation Coefficient) ผลปรากฏว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงสภาพของแบบทดสอบสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงในตาราง 25

ตาราง 25 ค่าความเที่ยงตามสภาพของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน แยกเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ

แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้าน	ความเที่ยงตรงตามสภาพ
กิริยาอ่อนน้อม	.671**
วาจาอ่อนหวาน	.833**
ใจอ่อนโยน	.481**
รวมทั้งฉบับ	.817**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนในครั้งนี้ ได้หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยใช้วิธีการเทคนิคกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้ว (Known Group Technique) และตรวจสอบค่าสถิติ t -test ปรากฏว่ามีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงในตาราง 26

ตาราง 26 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน
แยกเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ

แบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนด้าน	ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง
กิริยาอ่อนน้อม	10.532**
วาจาอ่อนหวาน	13.508**
ใจอ่อนโยน	13.478**
รวมทั้งฉบับ	19.147**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบในแต่ละด้าน ดังแสดงในตาราง 27

ตาราง 27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน
แต่ละด้าน และรวมทั้งฉบับ

แบบทดสอบ	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄
X ₁	1.000	.626**	.510*	.808**
X ₂		1.000	.588**	.885**
X ₃			1.000	.841**
X ₄				1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

- X_1 แทนคะแนนจากแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านกิริยาอ่อนน้อม
- X_2 แทนคะแนนจากแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านวาจาอ่อนหวาน
- X_3 แทนคะแนนจากแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน ด้านใจอ่อนโยน
- X_4 แทนคะแนนรวมจากแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนทั้งสามฉบับ

วิธีดำเนินการสอบ

วิธีดำเนินการสอบแบ่งเป็นสามระยะคือ การเตรียมตัวก่อนสอบ วิธีปฏิบัติขณะสอบ และเมื่อสอบเสร็จแล้ว มีลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. การเตรียมตัวก่อนสอบ ควรปฏิบัติดังนี้คือ

1.1 กำหนดวัน เวลา และสถานที่สอบล่วงหน้า และแจ้งให้ผู้สอบทราบวัตถุประสงค์ของการสอบ

1.2 เตรียมห้องสอบให้เรียบร้อย และมีผู้ดำเนินการสอบ 1 คน กับผู้ช่วย 1 คน

1.3 เตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอบ ได้แก่แบบทดสอบ กระดาษคำตอบ ให้มีจำนวนมากกว่าผู้เข้าสอบ ประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์

1.4 การเตรียมตัวของผู้ดำเนินการสอบ ผู้ดำเนินการสอบต้องศึกษาคำชี้แจงวิธีทำแบบทดสอบเหล่านี้ล่วงหน้า อย่างน้อยหนึ่งครั้ง เพื่อให้สามารถดำเนินการสอบอย่างคล่องแคล่ว

2. วิธีดำเนินการสอบ ปฏิบัติดังนี้

2.1 พูตรับมโนวาจิตใจผู้สอบ ให้มีความกระตือรือร้นที่จะทำข้อสอบอย่างเต็มกำลังความสามารถ

2.2 การให้คำชี้แจง รายละเอียดของคำชี้แจงจะปรากฏอยู่บนแผ่นหน้าของแบบทดสอบทุกฉบับ ผู้ดำเนินการสอบต้องให้คำชี้แจงจากข้ออยู่แต่เฉพาะเท่าที่ปรากฏอยู่เท่านั้น โดยอธิบายวิธีตอบแบบทดสอบให้ผู้เข้าสอบเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งทุกคน และอย่าให้ผู้เข้าสอบลงมือทำก่อนเวลา ควรให้ลงมือทำแล้วเริ่มจับเวลาตั้งแต่ผู้ดำเนินการสอบอนุญาตให้ลงมือทำได้

2.3 การเตือนเวลา ๖ ชั่วโมงสองครั้งเท่านั้น คือเตือนเมื่อหมดเวลาครั้งแรก และอีก 5 นาทีจะหมดเวลาอีกครั้งหนึ่ง

3. วิธีปฏิบัติเมื่อหมดเวลา

3.1 สั่งให้ผู้สอบวางปากกา หยุดทำทันที แล้วเก็บกระดาษคำตอบและแบบทดสอบ

3.2 เมื่อเสร็จสิ้นการสอบแล้ว ก่อนที่จะให้ผู้สอบออกจากห้องสอบ ผู้ดำเนินการสอบ ควรกล่าวคำชมเชยนักเรียน ที่พยายามตั้งใจสอบเป็นอย่างดี เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ
วิธีตรวจาคะแนน

การให้คะแนนองแบบทดสอบยึดหลักดังนี้

๖ ๐ คะแนนสำหรับคำตอบที่แสดงถึงการมีจริยธรรมระดับต่ำหรือไม่มีเลย

๖ ๑ คะแนนสำหรับคำตอบที่แสดงถึงการมีจริยธรรมระดับปานกลาง

๖ ๒ คะแนนสำหรับคำตอบที่แสดงถึงการมีจริยธรรมระดับสูง

ตาราง 27 คะแนนในแต่ละข้อคำถามของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน

ด้าน	กิริยาอ่อนน้อม			วาจาอ่อนหวาน			ใจอ่อนโยน		
	ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค
๑	1	0	2	1	0	2	0	2	1
๒	2	0	1	1	0	2	1	2	0
๓	0	2	1	0	1	2	1	0	2
๔	0	1	2	1	0	2	0	2	1
๕	1	0	2	0	1	2	0	1	2
๖	2	0	1	0	1	2	0	1	2

ตาราง 27 (ต่อ)

ด้าน ข้อ	กิริยาอ่อนน้อม			วาจาอ่อนหวาน			ใจอ่อนโยน		
	ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค
7	2	0	1	0	1	2	2	1	0
8	0	1	2	1	0	2	2	1	0
9	1	0	2	2	1	0	1	0	2
10	2	0	1	0	1	2	2	1	0
11	0	1	2	2	0	1	0	1	2
12	0	1	2	1	0	2	1	0	2
13	1	0	2	2	0	1	0	1	2
14	2	0	1	2	0	1	1	0	2
15	1	0	2	0	1	2	1	0	2
16	2	0	1	1	0	2	0	2	1
17	1	0	2	0	2	1	2	0	1
18	0	1	2	2	0	1	1	0	2
19	2	0	1	1	2	0	2	0	1
20	2	1	0	0	2	1	0	1	2
21	2	0	1	0	2	1	2	0	1
22	2	0	1	1	0	2	0	2	1
23	2	0	1	0	1	2	0	1	2
24	2	0	1	0	1	2	2	1	0
25	0	2	1	2	0	1	0	1	2

เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ

คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบนี้ เป็นเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่น (Local Norms) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัด ชัยภูมิ จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่นำมาสร้างเกณฑ์ปกติ 673 คน คะแนนเกณฑ์ปกติเป็นคะแนนมาตรฐานในรูปคะแนนที่ปกติ (Normalized T - Score) ซึ่งสร้างเป็นด้าน ๆ และรวมทั้งฉบับ

ตาราง 28 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนแต่ละด้าน สำหรับนักเรียนชาย

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	X ₁	X ₂	X ₃
50	78	71	73
49	73	65	66
48	65	61	61
47	60	58	57
46	56	56	54
45	57	54	53
44	51	52	51
43	49	50	50
42	47	49	49
41	45	48	48

ตาราง 28 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	X_1	X_2	X_3
40	44	47	46
39	43	46	46
38	42	45	45
37	41	45	44
36	40	44	44
35	39	43	43
34	38	42	42
33	38	42	40
32	36	41	39
31	35	40	38
30	33	38	37
29	33	37	37
28	31	36	37
27	30	34	36
26	29	34	36
25	29	33	34
24	28	33	33

ตาราง 28 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	X_1	X_2	X_3
23	28	32	31
22	27	32	27
21	25	31	25
20	24	29	24
19	23	28	21
18	22	27	-
17	21	26	-
16	-	26	-
15	-	25	-
14	-	23	-
13	-	21	-
X	41.827	40.257	40.759
r_{tt}	.758	.851	.852
S	5.878	7.806	7.566
N	249	249	249

ตาราง 29 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนแต่ละด้าน สำหรับ
นักเรียนหญิง

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	X_1	X_2	X_3
50	75	69	71
49	71	64	64
48	64	60	58
47	60	58	55
46	56	56	52
45	53	53	49
44	50	51	47
43	48	50	46
42	46	48	45
41	44	47	44
40	42	46	43
39	41	44	42
38	39	43	41
37	37	42	40
36	36	40	38
35	34	39	37
34	32	38	36

ตาราง 29 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	X_1	X_2	X_3
33	31	37	35
32	30	36	34
31	29	35	33
30	28	34	32
29	26	34	31
28	25	33	31
27	23	31	30
26	23	30	29
25	21	30	29
24	20	29	27
23	20	28	25
22	-	27	24
21	-	25	23
20	-	25	22

ตาราง 29 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	X_1	X_2	X_3
19	-	24	21
18	-	22	20
17	-	22	-
$\bar{X}$	42.958	41.705	43.377
S	4.363	6.365	5.840
r_{tt}	.758	.851	.852
N	424	424	424

ตาราง 30 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนแต่ละด้าน รวมทั้ง
สองเพศ

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	X ₁	X ₂	X ₃
50	74	70	72
49	71	64	64
48	65	61	59
47	60	58	56
46	56	56	53
45	53	54	51
44	50	52	49
43	48	50	47
42	46	49	46
41	45	47	45
40	43	46	44
39	41	45	43
38	40	44	42
37	39	43	42
36	37	42	41
35	36	41	40
34	35	40	38

ตาราง 30 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	X_1	X_2	X_3
33	34	39	38
32	33	38	37
31	32	38	35
30	31	36	35
29	30	35	34
28	28	34	33
27	27	33	33
26	26	32	33
25	26	31	32
24	25	31	30
23	25	30	28
22	23	29	26
21	21	28	24
20	21	27	22
19	20	26	21
18	19	25	18

ตาราง 30 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	X_1	X_2	X_3
17	18	24	-
16	-	23	-
15	-	21	-
14	-	19	-
13	-	18	-
$\bar{X}$	42.539	41.169	42.409
S	5.003	6.963	6.648
r_{tt}	.758	.851	.852
N	673	673	673

ตาราง 31 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดจริยธรรมความอ่อนน้อมถ่อมตนแต่ละด้าน รวมทั้ง
ทั้งฉบับ แยกเป็นเพศชาย เพศหญิง และรวมทั้งสองเพศ

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	ชาย	หญิง	รวม
150	82	83	85
149	77	80	82
148	77	75	76
147	77	71	72
146	71	68	69
145	67	66	67
144	66	64	64
143	65	62	63
142	63	61	62
141	62	59	60
140	61	58	59
139	59	57	58
138	58	56	57
137	57	55	56
136	56	55	55
135	55	53	54
134	54	52	53

ตาราง 31 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	ชาย	หญิง	รวม
133	53	51	52
132	53	51	51
131	52	50	51
130	51	49	50
129	51	48	49
128	51	48	49
127	50	47	48
126	49	46	47
125	49	46	47
124	49	45	46
123	48	45	46
122	47	44	45
121	47	44	45
120	46	44	45
119	46	43	44
118	46	42	43
117	45	42	43

ตาราง 31 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	ชาย	หญิง	รวม
116	45	41	43
115	44	41	42
114	43	40	42
113	43	40	41
112	43	39	41
111	42	39	40
110	42	38	40
109	42	38	39
108	41	37	39
107	41	37	39
106	40	37	38
105	40	36	38
104	39	36	37
103	39	35	37
102	39	34	36
101	38	34	36

ตาราง 31 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	ชาย	หญิง	รวม
100	38	34	36
99	38	33	35
98	38	33	35
97	38	32	35
96	37	31	34
95	36	30	33
94	36	30	33
93	36	29	33
92	36	29	32
91	36	28	32
90	35	28	32
89	35	27	32
88	35	26	31
87	35	25	31
86	35	25	31
85	35	24	31
84	34	24	30

ตาราง 31 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	ชาย	หญิง	รวม
83	34	20	29
82	33	-	28
81	32	-	28
80	31	-	27
79	31	-	27
78	30	-	27
77	30	-	26
76	30	-	26
75	29	-	25
74	29	-	25
73	28	-	24
72	28	-	24
71	28	-	24
70	27	-	24
69	27	-	23
68	27	-	23
67	26	-	23

ตาราง 31 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ		
	ชาย	หญิง	รวม
66	25	-	21
65	24	-	20
64	22	-	19
63	21	-	18
X	122.843	128.040	126.117
S	18.102	13.933	15.794
N	249	424	673

เกณฑ์การตัดสิน

เนื่องจากการตีความหมายของคะแนนเป็นแบบอิงกลุ่ม เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบจึงใช้คะแนนมาตรฐานในรูปของคะแนนที่ปกติ ตัดสินผลการสอบดังนี้

1. การคิดคะแนนผลการสอบในแต่ละด้าน เมื่อสามารถวัดได้ว่านักเรียนคนใดได้คะแนนที่ปกติเท่าใดแล้ว ให้ตัดสินตามเกณฑ์ดังนี้ (ชวาล แพ้ตกุล 2520 : 53)

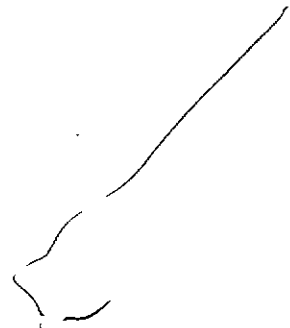
ตั้งแต่ T65 และสูงกว่า	แปลว่า	มีจริยธรรมด้านนั้นสูงมาก
ตั้งแต่ T55 - T65	แปลว่า	มีจริยธรรมด้านนั้นสูง
ตั้งแต่ T45 - T55	แปลว่า	มีจริยธรรมด้านนั้นพอใช้
เฉพาะ T50	แปลว่า	มีจริยธรรมด้านนั้นในระดับปานกลางของกลุ่ม
ตั้งแต่ T35 - T45	แปลว่า	มีจริยธรรมด้านนั้นต่ำ
ตั้งแต่ T35 และต่ำกว่า	แปลว่า	มีจริยธรรมด้านนั้นต่ำมาก

ถ้าผู้ทดสอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T35, T45, T55, และ T65 แล้วให้เลื่อนผู้สอบนั้นไปอยู่ในกลุ่มสูงถัดไปเสมอ

2. การคิดคะแนนผลการสอบรวมทุกด้าน โดยการรวมคะแนนดิบทุกด้านแล้วไปเปรียบเทียบกับคะแนนที่ปกติจากตารางที่ให้ไว้ ส่วนเกณฑ์การตัดสินใช้เกณฑ์เดียวกับข้อ 1

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมต่อมตน

แบบทดสอบฉบับที่ 1

- (1) ขณะที่วัดนาและสุพรรณเดินกลับพร้อมกัน ในระหว่างทางได้พบกับพ่อของวินัยที่เรียน อยู่ห้องเดียวกัน วัดนาจึงยกมือไหว้ แต่สุพรรณไม่ไหว้เพราะไม่รู้จัก ถ้านักเรียนเป็นสุพรรณจะปฏิบัติอย่างไร
  - ก. ยกมือไหว้เพราะวัดนาไหว้ก็ต้องไหว้ตาม
  - ข. ไม่ไหว้เพราะไม่เคยรู้จักมาก่อน
  - ค. ยกมือไหว้เพราะเป็นการแสดงความเคารพต่อผู้ใหญ่
- (2) ขณะที่พิพัฒน์กำลังจะไปเอาสมุดคณิตศาสตร์ที่โต๊ะของอาจารย์กุลวดี บังเอิญได้พบอาจารย์รัตนา กำลังเดินลงมาจากบันได ถ้านักเรียนเป็นพิพัฒน์จะปฏิบัติอย่างไร
  - ก. หยุดรอให้อาจารย์รัตนาเดินลงมาก่อนแล้วค่อยเดินขึ้นไป
  - ข. เดินสวนขึ้นไปเพราะกลัวไม่ทันอาจารย์สอน
  - ค. ก้มหัวให้อาจารย์แล้วเดินสวนขึ้นไป
- (3) วันนี้ที่ห้องของนพพร อาจารย์ปล่อยให้นักเรียนรับประทานอาหารกลางวันช้า เมื่อ นพพร ไปถึงโรงอาหาร ปรากฏว่ามีนักเรียนยืนรอคิวซื้ออาหารกันหลายคน และส่วนใหญ่มักเป็นรุ่นน้องของนพพรทั้งนั้น ถ้านักเรียนเป็นนพพรจะปฏิบัติอย่างไร
  - ก. เดินเข้าไปแทรกหัวแถวเพราะรุ่นน้องคงไม่กล้าว่า
  - ข. เข้าไปยืนเข้าแถวตามคิวเพื่อรักษาความเป็นระเบียบ
  - ค. เข้าไปยืนต่อแถวแต่ถ้ามีใครเพ絡ก็จะเข้าไปแทรกทันที
- (4) สุวัฒน์เป็นคนสุภาพเรียบร้อย ทุกครั้งเมื่อรับของจากผู้ใหญ่ก็จะยกมือไหว้ก่อนที่จะรับของ แม้ในขณะที่กำลังรับประทานอาหารอยู่ ถ้ามีผู้ใหญ่หยิบยื่นขนมหรือผลไม้ให้ สุวัฒน์ก็จะยกมือไหว้ทุกครั้งก่อนที่จะรับของมา ถ้านักเรียนเป็นสุวัฒน์ จะปฏิบัติเช่นไร
  - ก. ยิ้มแล้วรับของมาก็พอแล้วจะได้ไม่ต้องเสียเวลา
  - ข. ยกมือไหว้แล้วรับของมาเพราะกลัวว่าผู้ใหญ่จะตำหนิ
  - ค. ยกมือไหว้แล้วรับของมาเพราะการแสดงความอ่อนน้อมเป็นสิ่งที่ควรทำ

(5) เข้มแข็งได้รับการคัดเลือกให้เป็นประธานโรงเรียน เขาคิดว่าตำแหน่งนี้เป็นตำแหน่งที่มีอำนาจเพื่อให้อีกคนอื่น ๆ เกรงขาม ทุกครั้งที่เพื่อน ๆ และน้อง ๆ เข้ามาคุยหรือปรึกษา งานต่าง ๆ เข้มแข็งจะพูดแบบไม่มีทางเสียงแสดงท่าทางเคร่งขรึมนักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของ เข้มแข็งหรือไม่

- ก. ไม่เห็นด้วย เพราะจะทำให้ไม่มีใครอยากคุยด้วย
- ข. เห็นด้วย เพราะประธานจะต้องมีลักษณะเป็นผู้นำที่น่าเกรงขาม
- ค. ไม่เห็นด้วย เพราะประธานจะต้องเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์กับลูกน้อง

(6) กรกฏเป็นเด็กที่เรียนเก่ง เมื่อมีการทำงานกลุ่มเพื่อน ๆ ในกลุ่มเห็นว่ากรกฏมีความสามารถจึงได้แบ่งงานที่ค่อนข้างยากให้กรกฏทำ ถ้านักเรียนเป็นกรกฏจะปฏิบัติอย่างไร

- ก. รับทำงานนั้นเพื่อที่จะให้กลุ่มได้คะแนนสูง ๆ
- ข. ไม่รับทำงานนั้นเพราะกลัวว่าจะได้ทำงานหนักคนเดียว
- ค. รับทำงานนั้นเพราะกลัวเพื่อน ๆ จะโกรธ

(7) เพื่อนบ้านของจรียาคุยกันเสียงดังจนจรียารำคาญ จรียาจึงแกล้งเปิดวิทยุจนเสียงดังเพื่อที่จะกลบเสียงคุยของเพื่อนบ้าน นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของจรียาหรือไม่

- ก. ไม่เห็นด้วย เพราะเป็นการก่อความรำคาญให้คนอื่น ๆ
- ข. เห็นด้วย เพราะเพื่อนบ้านจะได้รู้สึกเสียใจที่ได้ก่อความรำคาญให้คนอื่น
- ค. ไม่เห็นด้วย เพราะกลัวว่าบ้านหลังอื่นจะมาต่อว่า

(8) ในขณะที่อาจารย์กำลังสอน นพพลมักจะชวนเพื่อนข้าง ๆ คุยเป็นประจำ นักเรียนเคยปฏิบัติเช่นเดียวกับนพพลหรือไม่

- ก. เคย เพราะเพื่อนคนอื่น ๆ ก็ทำ
- ข. นาน ๆ ที ถ้าอาจารย์เผลอก็จะคุย
- ค. ไม่เคยปฏิบัติ เพราะเป็นการแสดงกิริยาที่ไม่ดี

- (9) อาจารย์ชัยณรงค์จะให้ความสนใจสนทนและเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน ดังนั้นเวลาที่ประธานยืนคุยกับอาจารย์ชัยณรงค์ ประธานจะยืนตามสบาย เช่น ถ้าเมื่อยประธานก็จะยื่นเอามือล้วงกระเป๋าหรือยื่นเท้าสะเอว เพื่อแสดงถึงความเป็นกันเองกับอาจารย์ นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของประธานหรือไม่
- ก. ไม่เห็นด้วยเพราะกลัวถูกอาจารย์ตำหนิ
  - ข. เห็นด้วยเพื่อให้อาจารย์และนักเรียนมีความเป็นกันเองกัน
  - ค. ไม่เห็นด้วยเพราะนักเรียนทุกคนควรจะทำให้เกียรติแก่ผู้สอน
- (10) ขณะที่โรดสกลากำลังเดินตามช่องระหว่างโต๊ะเรียนเพื่อออกไปเสนอรายงานหน้าห้องบังเอิญเดินไปสะดุดเข้ากับพื้นกระดานเกือบล้มลง สัญญาที่นั่งอยู่ใกล้ ๆ ก็หัวเราะออกมาเสียงดัง นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของสัญญาหรือไม่
- ก. ไม่เห็นด้วยเพราะจะทำให้โรดสกลอาย
  - ข. เห็นด้วยเพราะใคร ๆ ก็อดขำไม่ได้
  - ค. ไม่เห็นด้วยเพราะกลัวอาจารย์ตำหนิว่าหัวเราะเยาะเพื่อน
- (11) วันนี้สาธิตจะต้องอยู่บ้านเพื่อคอยบริการดูแลแขกที่บ้าน ซึ่งญาติผู้ใหญ่มาปรึกษาหาหรือเรื่องการจัดงานทานุญหาคุณยาบ เนื่องจากมากันหลายคน ญาติ ๆ จึงนั่งปรึกษากันบนพื้นบ้าน ถ้านักเรียนเป็นสาธิตจะปฏิบัติอย่างไร
- ก. นั่งรอบนเก้าอี้ห่าง ๆ เพื่อความสะดวกเวลาลุกขึ้นไปบริการแขก
  - ข. นั่งบนพื้นบ้านเช่นเดียวกับแขก เพราะกลัวญาติ ๆ จะตำหนิ
  - ค. นั่งบนพื้นบ้านเช่นเดียวกับแขก ถ้าเมื่อยก็ขยับที่บ้าง
- (12) สมชัยได้ไปเยี่ยมญาติที่โรงพยาบาล และทราบมาว่าโรงพยาบาลต้องการเลือดกรุ๊ป A ซึ่งในขณะนั้นโรงพยาบาลไม่มีเลือดกรุ๊ป A เหลืออยู่เลยที่จะถ่ายให้แก่คนป่วย สมชัยมีเลือดกรุ๊ป A และสามารถบริจาคโลหิตได้แล้ว ถ้านักเรียนเป็นสมชัยจะปฏิบัติอย่างไร

ก. ไม่บริจาคโลหิต เพราะกลัวติดเชื้อโรคเอดส์

ข. บริจาคโลหิตให้กับโรงพยาบาล เพื่อที่จะให้พยาบาลและผู้อื่นเห็นว่า เป็นคนใจบุญ

ค. บริจาคโลหิตให้กับโรงพยาบาล เพราะการช่วยชีวิตคนเป็นสิ่งที่ควรทำ

(13) วันนี้เป็นการแข่งขันกีฬาที่โรงเรียนของวิวัฒน์ ขณะที่วิวัฒน์กำลังนั่งชมการแข่งขันบาสเกตบอลอยู่ นักบาสเกตบอลสีของวิวัฒน์กำลังเป็นฝ่ายนำ วิวัฒน์จึงลุกขึ้นยืนเชียร์ด้วยความตื่นเต้นจึงไม่สังเกตว่าอาจารย์สิทธิพรได้นั่งอยู่ใกล้ ๆ เพื่อน ๆ จึงสะกิดบอกวิวัฒน์ ถ้านักเรียนเป็นวิวัฒน์จะปฏิบัติอย่างไร

ก. นั่งลงทันที เพราะกลัวอาจารย์ตำหนิว่าไม่ให้ความเคารพ

ข. ยืนดูบาสเกตบอลต่อไป เพราะไม่ขี้ขลาดรังเรียน

ค. นั่งลงทันที เพราะการยืนค้ำหัวผู้ใหญ่นั้นเป็นสิ่งไม่ควรทำ

(14) เช้าวันนี้อาจารย์ที่ปรึกษาได้อบรมนักเรียนนานกว่าทุกวันที่ผ่านมาทำให้นักเรียน ส่วนใหญ่รู้สึกเบื่อไม่อยากฟัง ถ้านักเรียนเป็นคนหนึ่งที่อยู่ในห้องนี้จะปฏิบัติอย่างไร

ก. นั่งฟังอาจารย์พูดและติดตาม

ข. คอยกับเพื่อนฟังเฉพาะที่สนใจเท่านั้น

ค. ทนนั่งฟังเพราะกลัวอาจารย์ดุ

(15) ในช่วงพักกลางวันทิพย์สุตากำลังนั่งจดงานอยู่ วารุณีซึ่งเป็นเพื่อนร่วมชั้นได้มาขอให้ทิพย์สุตไปเป็นเพื่อนชอยาแก้ปวดหัวที่ห้องพยาบาล ถ้านักเรียนเป็นทิพย์สุต จะปฏิบัติอย่างไร

ก. พาวารุณีไปที่ห้องพยาบาล เพราะกลัวว่าเพื่อนจะว่าเป็นคนใจดำ

ข. ปฏิเสธไม่พาวารุณีไปห้องพยาบาล เพราะกำลังทำงานอยู่ถ้าไม่เสร็จ อาจถูกอาจารย์ดุ

ค. พาวารุณีไปห้องพยาบาล เพราะการช่วยเหลือผู้อื่นเป็นสิ่งที่ดี

- (16) สุพจน์กำลังเรียนอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประจำจังหวัด ทางบ้านของสุพจน์ได้ส่งข่าวให้สุพจน์กลับบ้านในวันหยุดเพื่อช่วยไถนาปลูกข้าว เพราะถึงหน้าทานาแล้วและไม่มีใครที่บ้านจะช่วยพ่อแม่ทานาเลย ถ้านักเรียนเป็นสุพจน์ จะปฏิบัติอย่างไร
- กลับไปช่วยเพราะเป็นหน้าที่ที่จะต้องช่วยเหลือพ่อแม่
  - ไม่กลับเพราะการทานานั้นเหมาะสมสำหรับคนที่เรียนหนังสือน้อย
  - ว่าที่บ้านจ้างคนอื่นถ้าไม่ได้ก็จะลองคิดดูใหม่อีกที
- (17) ศักดิ์เป็นคนที่เป็นคนในห้องรู้ว่าเป็นคนเก่งวิชาคำนวณ บังเอิญศักดิ์ไม่สามารถแก้โจทย์ปัญหาฟิสิกส์ข้อหนึ่งได้ ถ้านักเรียนเป็นศักดิ์จะปฏิบัติอย่างไร
- ลองถามเพื่อน ๆ ในห้องดูว่ามีใครทำได้หรือไม่
  - ทำเฉย ๆ ไว้เพื่อไม่ให้คนอื่นรู้ว่าทำไม่ได้
  - ให้เพื่อนคนที่ทำได้อธิบายให้ฟัง
- (18) จักรกฤษณ์ และอนุศักดิ์เป็นเด็กเรียนเก่งทั้งคู่ ซึ่งเรียนอยู่ห้องเดียวกัน และมักจะผลัดกันได้ที่หนึ่งเรื่อยมา วันหนึ่งจักรกฤษณ์แก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ไม่ออกจึงไปถามอนุศักดิ์ ถ้านักเรียนเป็นอนุศักดิ์ จะปฏิบัติอย่างไร
- ให้หาคำตอบเอาเอง เพราะเกรงว่าจักรกฤษณ์จะทำคะแนนได้ดีกว่า
  - พยายามหาทางหลีกเลี่ยง ถ้าเลี่ยงไม่ได้ก็อธิบายให้จักรกฤษณ์ฟังเฉพาะแนวทางคิดเท่านั้น
  - อธิบายให้จักรกฤษณ์ฟังให้เข้าใจ
- (19) ท้ายชั่วโมงคณิตศาสตร์ อาจารย์ได้ให้โจทย์ปัญหาพิเศษแก่นักเรียน 3 ข้อ แล้วให้นักเรียนสามใจออกมา เมื่อหมดเวลา สมาชิกได้ออกแล้วส่วนเพื่อนคนอื่น ๆ ในห้องอีกหลายคนคิดยังไม่ออก และได้ถามสมาชิก ถ้านักเรียนเป็นสมาชิก จะปฏิบัติอย่างไร
- อธิบายให้เพื่อนได้เข้าใจเพื่อเป็นการช่วยเหลือเพื่อน
  - ไม่อธิบายให้เพื่อนฟัง เพราะกลัวว่าจะต่อยกว่าเพื่อน
  - อธิบายให้เพื่อนเข้าใจจะได้รู้ว่าเราทำได้จริง

(20) ชิตชัยและสมปองเป็นเพื่อนที่สนิทกันมาก ชิตชัยมักจะไปเยี่ยมบ้านสมปองอยู่บ่อย ๆ และมักจะได้พบคุณพ่อคุณแม่ของสมปองที่บ้านเสมอ ถ้านักเรียนเป็นชิตชัยนักเรียน จะปฏิบัติอย่างไร ต่อคุณพ่อคุณแม่ของสมปอง

- ก. ไปทุกครั้งทั้งไปและกลับจากบ้านของสมปอง
- ข. ไปเฉพาะตอนไปจนถึงตอนกลับไม่ไหวก็ได้
- ค. ทักทายยิ้มแย้มเพราะไปพบกับสมปองอยู่บ่อยๆ

(21) ทุกครั้งที่อาจารย์เดินผ่าน ไม่ว่าสุรียรจะนั่งคุยกับเพื่อนหรือนั่งทำงานอยู่ สุรียรก็จะยกมือไหว้อาจารย์ทุกครั้ง ไม่ว่าอาจารย์ท่านนั้นจะสอนตนหรือไม่ก็ตาม นักเรียนปฏิบัติเช่นเดียวกับสุรียรหรือไม่

- ก. ปฏิบัติทุกครั้งเพราะอาจารย์คือบุคคลที่ควรได้รับการยกย่อง
- ข. ปฏิบัติเป็นบางครั้ง เฉพาะที่หลีกเลี่ยงไม่ได้
- ค. ปฏิบัติทุกครั้ง เพราะทำตามระเบียบของโรงเรียน

(22) แม่ของนิตยามีอาชีพค้าขายตั้งนั้นนิตยาจึงช่วยแม่ขายของในวันหยุดเป็นประจำ โดยแม่จะให้รางวัลทุกครั้ง แต่ในวันเสาร์ที่จะถึงนี้เพื่อน ๆ ในห้องเรียนได้นัดกันมาทำความสะอาดห้อง ถ้านักเรียนเป็นนิตยาจะปฏิบัติอย่างไร

- ก. ไปช่วยเพื่อน ๆ เพราะการให้ความร่วมมือเป็นสิ่งที่ควรทำ
- ข. อยู่บ้านช่วยแม่ดีกว่า เพราะนอกจากจะได้ช่วยแม่แล้วยังได้รางวัลอีกด้วย
- ค. ไปช่วยเพื่อน ๆ เพราะกลัวเพื่อนจะตำหนิ

(23) สมชายกับกฤษฎ์เป็นเพื่อนที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แต่เรียนคนละห้อง วันนี้เป็นวันที่จะต้องสอบวิชาคณิตศาสตร์ซึ่งอาจารย์อนุญาตให้ใช้เครื่องคิดเลข แต่บังเอิญสมชายลืมเอามาจึงขอยืม กฤษฎ์ ถ้านักเรียนเป็นกฤษฎ์ จะปฏิบัติอย่างไร

- ก. ให้สมชายยืม เพราะกลัวว่าสมชายจะทำข้อสอบไม่ทัน
- ข. ไม่ให้สมชายยืม เพราะกลัวว่าสมชายจะทำเครื่องคิดเลขเสีย
- ค. ให้สมชายยืมคนอื่นก่อนถ้าไม่ได้จึงจะให้สมชายยืม

(24) วันนี้ที่บ้านของชาติชายมีเพื่อน ๆ ของคุณพ่อมาทานข้าวกันหลายคน ถ้านักเรียนเป็นชาติชาย จะปฏิบัติอย่างไรต่อเพื่อน ๆ ของคุณพ่อ

- ก. ยกมือไหว้เพื่อน ๆ ของคุณพ่อ ทันทีที่มาถึงบ้าน
- ข. หลบไปอยู่ที่อื่นไม่จำเป็นจะต้องแสดงความเคารพ
- ค. ถ้าคุณพ่อบอกให้ไหว้ถึงจะยกมือไหว้เพื่อน ๆ ของคุณพ่อ

(25) ขณะที่จุ่มกับเพื่อน ๆ กำลังนั่งอ่านตำราเรียนเพื่อเตรียมตัวสอบ จุ่มก็เลิ่ลไปเห็นอาจารย์ สุชาดา กำลังเดินหอบหนังสือและสมุดเรียนมามากมาย ถ้านักเรียนเป็นจุ่ม จะปฏิบัติอย่างไร

- ก. แกล้งมองไม่เห็นกลัวว่าอาจารย์จะเรียกเพราะจะได้ไม่เสียเวลาท่องหนังสือ
- ข. เดินเข้าไปหาอาจารย์แล้วรับอาสาช่วยอาจารย์ถือหนังสือ
- ค. หันไปมองอาจารย์ ถ้าอาจารย์เรียกจึงจะลุกไปช่วยอาจารย์ถือหนังสือ

แบบทดสอบชุดที่ 2

- (1) ขณะที่ชวนชมกำลังยืนอยู่บนรถโดยสาร ซึ่งวันนี้มีคนโดยสารแน่นเต็มคันรถ และคนขับรถได้เหยียบเบรคกระทันหัน ทำให้ชวนชมเสียหลักและไปเหยียบเท้าผู้โดยสารที่ยืนอยู่ใกล้ ๆ รถยนต์ไม่ได้ตั้งใจ ถ้านักเรียนเป็นชวนชม จะปฏิบัติอย่างไร
- ดูท่าทีก่อนถ้ามีท่าที่ไม่พอใจก็จะขอโทษ
  - เฉย ๆ เพราะไม่ใช่ความผิดของเรา
  - กล่าวขอโทษทันที
- (2) สุจินดาเคยเยาะเย้ยคนวัยเมื่อตนัยตอบคำถามของอาจารย์ไม่ได้ วันหนึ่งอาจารย์ได้ให้สุจินดาออกไปทำคณิตศาสตร์บนกระดาน แต่ปรากฏว่าสุจินดาทำผิด คนวัยเห็นได้โอกาสจึงพูดจาเยาะเย้ยสุจินดาบ้าง นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของคนวัยหรือไม่
- ไม่เห็นด้วยเพราะกลัวเพื่อน ๆ จะตำหนิ
  - เห็นด้วยเพื่อเป็นการตอบแทนการกระทำของสุจินดา
  - ไม่เห็นด้วยเพราะการซ้ำเติมผู้ที่ผิดพลาดนั้นไม่ควรทำ
- (3) สมศรีและลักษณเป็นนักเรียนห้องเดียวกัน สมศรีเป็นนักเรียนเรียนดีและความประพฤติดี ได้รับรางวัลดีเด่นของโรงเรียน ลักษณะมักจะกล่าววาจา เสียดสี สมศรีอยู่บ่อย ๆ ถ้านักเรียนเป็นสมศรี จะปฏิบัติอย่างไร
- ว่าลักษณะกลับใบบ้าง
  - เลิกพูดกับลักษณเพราะไม่อยากมีเรื่อง
  - พูดคุยกับลักษณตามปกติ

- (4) สุนนาเป็นคนพูดเก่งและเสียงดังและมีความสามารถดำคนได้เจ็บแสบ ครั้งหนึ่งนันทนาทำให้ สุนนาไม่พอใจในบางเรื่องจึงถูกสุนนาชี้หน้าด่าด้วยเสียงอันดังและหยาบคาย ถ้านักเรียนเป็น นันทนา จะปฏิบัติอย่างไร
- ก. ไม่ได้ตอบเพราะอายคนอื่น
  - ข. โต้ตอบสุนนาด้วยคำที่หยาบเหมือนกัน
  - ค. พยายามพูดให้สุนนาใจเย็น
- (5) เมื่อนักเรียนเดินไปชนเพื่อนคนหนึ่ง แล้วกล่าวขอโทษ แต่เพื่อนคนนั้นกลับย้อนว่า "ตาบอด หรือไง ขอโทษแล้วหายเจ็บหรือ" นักเรียนจะปฏิบัติอย่างไร
- ก. ด่าตอบซะเลยคนแบบนี้
  - ข. อยากจะด่าให้แสบเหมือนกันแต่อย่าดีกว่า
  - ค. กล่าวขอโทษอีกครั้งและบอกว่าไม่ได้ตั้งใจ
- (6) วิชัยได้รับมอบหมายจากอาจารย์ประจำชั้นให้คอยดูแลความประพฤติของนักเรียน วันหนึ่ง วิชัยพบสุดากำลังจะหนีโรงเรียนไปเที่ยว จึงบอกกับสุดาว่าจะรายงานให้อาจารย์ทราบ สุดาจึงพูดข่มขู่วิชัยว่า ถ้าไปรายงานอาจารย์จะต้องเห็นดีแน่ นักเรียนเห็นด้วยกับการ กระทำของสุดาหรือไม่
- ก. เห็นด้วยเพราะวิชัยจะได้ไม่ไปรายงานอาจารย์
  - ข. ไม่เห็นด้วยเพราะเป็นการทำทนายให้วิชัยไปบอกอาจารย์
  - ค. ไม่เห็นด้วยเพราะการข่มขู่คนอื่นเป็นสิ่งที่ไม่ดี
- (7) สุนีย์ได้ทำกระเป๋าสตางค์ตกหายที่โรงเรียน พยายามหาเท่าไรก็ไม่เจอ ต่อมาที่โรงเรียน ให้อุณีย์ไปรับกระเป๋าสตางค์ได้ที่อาจารย์สมทรง เนื่องจากว่าได้มีคนเก็บได้ และได้นำมา แจ้งไว้กับอาจารย์สมทรง ถ้านักเรียนเป็นสุนีย์ จะปฏิบัติอย่างไร

- ก. รีบไปรับกระเป๋าเดินทางมาทันทีโดยไม่สนใจว่าใครจะเป็นผู้เก็บได้ เพราะคงจะ
ได้รับค่าชมเชยแล้ว
- ข. ถ้ามีเรือกาสาได้พบคนที่เก็บกระเป๋าเดินทางได้ก็จะขอบคุณ
- ค. ไปพบคนที่เก็บกระเป๋าเดินทางได้เพื่อจะขอบคุณ
- (8) ประพันธ์มักจะพูดกับเพื่อน ๆ ว่ามีความรู้มากถ้าใครอยากรู้อะไรก็ถามได้เลย ดังนั้นสรศักดิ์
จึงมักจะเอาปัญหายาก ๆ มาถามเพื่อจะลองภูมิปัญญาของประพันธ์ ถ้าเมื่อใดที่ประพันธ์ตอบ
ปัญหาไม่ได้ สรศักดิ์จะเยาะเย้ยทันที นักเรียนเห็นด้วยกับการกระทำของสรศักดิ์หรือไม่
- ก. ไม่เห็นด้วยเพราะกลัวประพันธ์จะโกรธ
- ข. เห็นด้วยเพราะประพันธ์จะได้เลิกคุยเสียที
- ค. ไม่เห็นด้วยเพราะการพูดเยาะเย้ยคนอื่นเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ
- (9) ขณะที่พรพจน์กำลังอ่านหนังสือเตรียมสอบ น้องชายก็ได้เปิดวิทยุเสียงดังลั่น เมื่อพรพจน์
เตือนให้ห้วิทยุให้เบาลง น้องชายก็ยังไม่เชื่อ ถ้านักเรียนเป็นพรพจน์ จะปฏิบัติอย่างไร
- ก. หันไปอ่านหนังสือที่อื่น
- ข. บอกน้องชายว่าถ้าไม่เชื่อจะไปบอกคุณแม่ให้มาจัดการ
- ค. บอกน้องชายว่า ถ้าไม่ยอมห้วิทยุจะต้องโดนตอยแน่
- (10) เสาวลักษณ์ไม่ค่อยชอบฉวีเพราะฉวีชอบพูดประชดประชันเสาวลักษณ์บ่อย ๆ วันหนึ่งฉวีวรรณ
คุยกับเพื่อนขณะที่อาจารย์กำลังสอนจึงถูกอาจารย์ตำหนิ เสาวลักษณ์จึงถือโอกาสพูดประชด
ประชันฉวีวรรณบ้าง ถ้านักเรียนเป็นเสาวลักษณ์ จะทำเช่นนี้หรือไม่
- ก. ทำเพราะเป็นการตอบแทนที่เสาวลักษณ์เคยว่าให้
- ข. ไม่ทำเพราะกลัวเพื่อน ๆ จะตำหนิ
- ค. ไม่ทำเพราะไม่ชอบพูดซ้ำเติมผู้อื่น

- (11) ขณะที่วิถีที่กำลังจะกลับบ้านเขาเห็นจรัลซึ่งเป็นเพื่อนสนิทกำลังถูกเพื่อนนักเรียน กลุ่มหนึ่งด่าด้วยคำที่หยาบคาย แต่จรัลก็ไม่กล้าโต้ตอบ ถ้านักเรียนเป็นวิถีจะปฏิบัติอย่างไร
- ก. พยายามพูดขอเรื่องให้อีกฝ่ายเลิกরাไป
  - ข. เข้าไปด่าด้วยคำที่ไม่ไพเราะเช่นเดียวกัน
  - ค. เขาไปห้ามเพราะกลัวอาจารย์ทราบ
- (12) ชุมพลกับนิรันดร์เป็นนักกีฬาที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน แต่เพื่อน ๆ ก็มองว่านิรันดร์เก่งกว่าชุมพล ดังนั้นชุมพลจึงพูดกับเพื่อน ๆ ในลักษณะยกตนข่มท่าน พร้อมทั้งยกตัวอย่างถึงผลงานที่เคยประสบผลสำเร็จมาแล้วให้เพื่อนฟัง ถ้านักเรียนเป็นชุมพลจะทำเช่นนี้หรือไม่
- ก. ไม่ทำเพราะกลัวเพื่อน ๆ จะว่าชอบอวด
  - ข. ทำเพื่อจะให้เพื่อน ๆ ยอมรับ
  - ค. ไม่ทำเพราะการพูดจાર้ออวดเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ
- (13) ธรรมชาติแอบสูบบุหรี่ในบ้านบังเอิญน้องชายมาเห็นเข้าจึงบอกกับธรรมชาติว่าจะบอกคุณแม่ ถ้านักเรียนเป็นธรรมชาติจะปฏิบัติอย่างไร
- ก. พูดขอเรื่องน้องชายแล้วบอกว่าต่อไปจะไม่ทำอีก
  - ข. บอกน้องชายว่าถ้าบอกคุณแม่ต้องโดนตอยแน่
  - ค. บอกว่าจะไม่ซื้อของให้ถ้าไปบอกคุณแม่
- (14) ปานใจเดินไปเหยียบเปลือกกล้วย ทำให้ลื่นหกล้ม พงษ์เทพเห็นเหตุการณ์จึงหัวเราะชอบใจ ถ้านักเรียนเป็นปานใจ จะปฏิบัติอย่างไร
- ก. ทำเป็นไม่เห็นพงษ์เทพ
  - ข. ด่าพงษ์เทพด้วยคำที่หยาบคาย
  - ค. บอกกับพงษ์เทพว่าที่ใครที่มันนะ

(15) อานนท์เป็นลูกคนเดียวของพ่อแม่ เขาอยากได้อะไรถ้าออกปากขอพ่อแม่ก็คงจะไม่เคยขัดใจเลย ครั้งนี้อานนท์อยากได้เทปสเตอริโอเครื่องเล็ก ๆ แต่พ่อแม่ของอานนท์ไม่ซื้อให้ ถ้านักเรียนเป็นอานนท์จะปฏิบัติอย่างไร

- ก. บอกพ่อแม่ว่าถ้าไม่ซื้อให้จะไม่ยอมเรียนหนังสือ
- ข. บอกพ่อแม่ว่าคนอื่นจะดูถูกได้ถ้าไม่ซื้อให้
- ค. อธิบายให้พ่อแม่ฟังถึงประโยชน์ที่ได้จากสเตอริโอ

(16) ขณะที่รู้จักกำลังเดินบนถนนระหว่างอาคารเรียน ได้ทำกระเป๋าใส่ตังค์ตกโดยไม่รู้ตัว สุรียาที่เดินตามหลังมาได้นำเอากระเป๋าใส่ตังค์ของสุรียามาคืนให้ ถ้านักเรียนเป็นสุรียาจะปฏิบัติอย่างไรต่อสุรียา

- ก. แสดงความดีใจแล้วถามสุรียาว่าเจอกระเป๋าใส่ตังค์ได้ที่ไหน
- ข. รับกระเป๋ามาแล้ว ๆ เพราะคิดว่าสุรียาคงอยากได้หน้า
- ค. กล่าวขอบคุณสุรียาทันที

(17) ธนชาติมีนิสัยชอบพูดจาไร้เหตุผลไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนและชอบคุยกับคนอื่นเสมอ

ถ้านักเรียนจะต้องพูดกับธนชาติ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ไร้เหตุผลเรื่องของเราบ้าง เพราะเราก็มีดีที่จะอวด
- ข. ปลอกลี้นธนชาติพูดไร้เหตุผลไป เราถ่อมตัวไว้แหละดี
- ค. อยากจะพูดไร้เหตุผลอย่างธนชาติบ้างแต่ไม่มีดีที่จะอวด

(18) พลวัฒน์เป็นคนเก่งมีความสามารถหลายอย่าง เมื่อใดที่มีโอกาสได้พบปะผู้คนมาก พลวัฒน์ก็มักจะพูดถึงความสามารถของตน เพื่อให้คนอื่นรู้ว่าเก่ง ถ้านักเรียนเป็นพลวัฒน์จะปฏิบัติเช่นเดียวกับพลวัฒน์หรือไม่

- ก. ไม่พูดเพราะถ้าเราเก่งจริงคนอื่นก็จะรู้เอง
- ข. พูดเช่นเดียวกันเมื่อมีดีก็ต้องอวด
- ค. ไม่พูดเพราะไม่อยากอวดตัวเองกลัวคนอื่นไม่ชอบหน้า

- (19) ลัดดาได้นำเรื่องของสมพรไปบอกอาจารย์ประจำวิชาภาษาไทยให้ทราบ ว่า สมพรไม่ยอม
ร่วมทำรายงานกลุ่มที่อาจารย์มอบหมายให้ แล้วสมพรมารู้ทีหลังว่าลัดดา ได้นำเรื่อง
ของตนไปบอกอาจารย์ ถ้านักเรียนเป็นสมพรจะปฏิบัติอย่างไรต่อลัดดา
- เจย ๆ ไม่พูดกับลัดดาอีก
  - พูดคุยกับลัดดาตามปกติ
  - กล่าวขอโทษและขอโทษลัดดาว่าต้องการเอาหน้า
- (20) สมเดชมักจะพูดให้สุวิทย์ที่เป็นหัวหน้าห้องทำได้ยินอยู่เสมอว่า หัวหน้าห้องอื่น เก่งและน่า
เพื่อน ๆ พัฒนาห้องเรียนจนได้รับรางวัล สุวิทย์จึงพูดประชดประชันว่า ถ้าอยากได้หัวหน้า
เก่งๆ ก็ย้ายไปอยู่ห้องอื่นเลย ถ้านักเรียนเป็นสุวิทย์จะพูดเช่นนี้หรือไม่
- พูดเพื่อตัดความรำคาญ
  - เจย ๆ ไม่สนใจคำพูดของสมเดช
  - ถ้าสมเดชพูดบ่อย ๆ ก็อาจจะพูดอย่างสุวิทย์บ้าง
- (21) ศิริวัฒน์มีนิสัยชอบคุยอวดตัวเองไม่ว่าที่ไหน และชอบคุยทับถมคนอื่นอยู่เสมอ ส่วนสมปอง
มักพูดอ่อนน้อมถ่อมตน และชอบยกย่องชมเชยคนอื่นต่อหน้าเสมอ นักเรียนชอบใครมากที่สุด
- ชอบศิริวัฒน์
  - ชอบสมปอง
  - ถ้าถกกันระหว่างศิริวัฒน์กับสมปอง
- (22) วินัยเล่นตะกร้อกับเพื่อน ครั้งหนึ่งวินัยเตะแรงไปหน่อย ตะกร้อจึงกระเด็นไปเฉียดศีรษะ
ของสุดาจ ที่นั่งหันหลังให้ แต่ไม่รอน ถ้านักเรียนเป็นวินัย จะปฏิบัติอย่างไร
- ถามสุดาจว่าตะกร้อโดนหัวหรือเปล่า
  - ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ เพราะไม่ได้ตั้งใจ
  - วิ่งไปขอโทษสุดาจทันที

- (23) วิทยาชอบกลั่นแกลิ่งอนุชาอยู่เสมอ บางทีก็แกลิ่งนั่งรยกรโต๊ะให้ปณอนุชา ถ้านักเรียนเป็นอนุชาจะปฏิบัติอย่างไรต่อวิทยา
- ก. ให้ความพูดที่ไม่น่าฟังกับวิทยาจะได้เลิกยุ่งกับเรา
  - ข. บอกกับวิทยาตรงๆ ว่าไม่ชอบให้เลิกทำได้แล้ว
  - ค. พูดขอร้องวิทยาให้เลิกแกลิ่ง
- (24) ชูชีพมีร่างกายพอมบาง และสุขภาพไม่ค่อยแข็งแรง จึงถูกพิทักษ์ล้อเลียนว่า ไม่เหมือนผู้ชาย ถ้านักเรียนเป็นชูชีพ จะปฏิบัติอย่างไร ต่อพิทักษ์
- ก. ใช้คำพูดหยาบคายกับพิทักษ์ เพื่อให้เลิกล้อเลียนที่
  - ข. หลีกเลี้ยงที่จะพบกับพิทักษ์ ถ้าเลี้ยงไม่ได้ก็ด่าให้รู้สึกเสียบ้าง
  - ค. เฉย ๆ เพราะไม่อยากมีเรื่องกับพิทักษ์
- (25) ขณะที่สายสุดา กำลังเดินตามช่องระหว่างโต๊ะเพื่อจะรีบออกนอกห้องเรียน บังเอิญอิงอรได้ทาบปากกาทกลงจากโต๊ะ สายสุดาไม่ทันสังเกตก็เลยไปเหยียบปากกาของอิงอรโดยไม่ตั้งใจ ถ้านักเรียนเป็นสายสุดาจะทำอย่างไร
- ก. ขอโทษอิงอรทันที
  - ข. ทำเป็นไม่รู้เพราะอิงอรอยากทาบตกเอง
  - ค. ตูว่าอิงอรเห็นหรือเปล่าถ้าเห็นก็จะขอโทษ

แบบทดสอบชุดที่ 3

- (1) ในช่วงพักกลางวันสรวลชวนเพื่อน ๆ เล่นการพนันในห้องเรียน ศานติเห็นเข้า จึงนำเรื่องไปฟ้องอาจารย์ฝ่ายปกครอง สรวลกับเพื่อน ๆ จึงถูกลงโทษ ถ้านักเรียนเป็นสรวลจะทำอย่างไรกับศานติ
  - ก. ต้องทำให้ศานติเจ็บตัว
  - ข. เฉย ๆ เพราะไม่อยากมีเรื่องกับศานติ
  - ค. ดูก่อนว่ามีเพื่อนคนอื่นไปจัดการกับศานติหรือยัง ถ้ายังค่อยคิดหาหน่ออีกที
- (2) ขณะที่จันทนา กำลังพูดในสิ่งที่เพื่อน ๆ สนใจ ชลดาซึ่งไม่ชอบจันทนา ก็จะพูดแซงขึ้นมาจนเรื่องที่จันทนาพูดกลายเป็นเรื่องขบขัน และจันทนาก็กลายเป็นตัวตลกของผู้ฟังจนจันทนาเดือดดาลเป็นที่สุด ถ้านักเรียนเป็นจันทนา จะปฏิบัติอย่างไร
  - ก. แสดงสีหน้าไม่พอใจ เพราะไม่อยากให้ใครมองว่าเป็นตัวตลก
  - ข. ไม่สนใจคำพูดของชลดา เพราะไม่อยากมีเรื่อง
  - ค. เดินเข้าไปเอาเรื่องกับชลดาทันที
- (3) ศรีสุตาเป็นคนที่เอาแต่ใจตัวเองเวลาโกรธเพื่อน ๆ แล้วทำอะไรไม่ได้เมื่อกลับมาถึงบ้านมักจะระบายความโกรธกับน้องๆ หรือคนที่บ้าน นักเรียนเคยปฏิบัติเช่นเดียวกับศรีสุตาหรือไม่
  - ก. เคยทำเป็นบางครั้ง
  - ข. ทำทุกครั้งเพราะไม่รู้จะระบายอารมณ์โกรธกับใคร
  - ค. ไม่เคยทำเลยเพราะเป็นการทำให้น้องๆ และคนที่บ้านไม่พอใจ
- (4) ขณะที่สุพรรณากำลังเดินมาตามช่องระหว่างโต๊ะเรียน เกศินียืนเท้ามากระแทกหันหันทำให้สุพรรณสะดุดเกือบล้ม ถ้านักเรียนเป็นสุพรรณ จะปฏิบัติอย่างไร
  - ก. เดินเข้าไปเอาเรื่องกับเกศินีทันทีด้วยความแค้น
  - ข. เฉย ๆ ไว้เพราะคิดว่าเกศินีคงไม่ได้ตั้งใจ
  - ค. ถ้าไม่เกรงใจเพื่อน ๆ ในห้องแล้วต้องเล่นงานเกศินีแน่ ๆ

- (5) ถ้านักเรียนยื่นแบงค์ 20 บาทให้คนขายข้าวราดแกง(จานละ 8 บาท)แต่กลับทอน 2 บาท นักเรียนจะปฏิบัติอย่างไร
- ก. ทวาดขึ้นทันทีว่าคิดจะโกงหรือ นี่กว่าจะไม่นับเงินทอนหรือไง
  - ข. มองแม่ค้าด้วยความโกรธ แล้วถามว่าทอนเงินถูกหรือเปล่า
  - ค. พุดยิ้ม ๆ ใจเย็นว่าทอนเงินผิด
- (6) จักรพงษ์และศักดิ์ชัยมีความสามารถใกล้เคียงกัน วันหนึ่งมีการแข่งขันเทเบิลเทนนิสปรากฏว่าจักรพงษ์ชนะ ศักดิ์ชัยไม่พอใจคิดว่ากรรมการตัดสินลำเอียงจึงประท้วงให้มีการแข่งขันใหม่ ถ้านักเรียนเป็นศักดิ์ชัย จะปฏิบัติเช่นไร
- ก. ประท้วงการตัดสินเพราะเรามีความสามารถเหมือนกัน
  - ข. แสดงสีหน้าไม่พอใจให้กรรมการรู้
  - ค. ยอมรับการตัดสินของกรรมการ
- (7) กิตติทะเลาะกับน้องที่บ้านคุณพ่อจึงเรียกคนทั้งสองไปตักเตือนและตักท้วงว่ากิตติเป็นคนผิด และได้อบรมสั่งสอนกิตติว่าเป็นพี่ควรจะเป็นฝ่ายดูแลน้องไม่ใช่ข่มเหงน้อง ถ้านักเรียนเป็นกิตติ จะปฏิบัติอย่างไร
- ก. เชื่อฟังคำสั่งสอนของคุณพ่อ
  - ข. ยืนฟังการอบรมสั่งสอนด้วยความสงบ แต่ก็คิดเถียงในใจ
  - ค. คิดว่าผากไว้ก่อน ถ้ากลับหลังคุณพ่อเมื่อไรนำดู
- (8) จรินทร์มีเรื่องที่จะต้องปรึกษาขอความช่วยเหลือจากอาจารย์สุมาลี เมื่อไปถึงปรากฏว่าอาจารย์สุมาลีกำลังนั่งทานข้าวอยู่ ถ้านักเรียนเป็นจรินทร์ จะปฏิบัติอย่างไร
- ก. กลับไปก่อนกะว่าเมื่ออาจารย์ ทานข้าวเสร็จจึงกลับมาใหม่
  - ข. นั่งรออาจารย์เพื่อให้อาจารย์เห็นว่าเรานั่งรอ
  - ค. เข้าไปหาอาจารย์ทันทีจะได้ไม่เสียเวลา

- (9) ถ้านักเรียนใบดูหนังที่อุตสาหกรรมหาจนได้ที่นั่งที่ไม่มีใครบัง จนวินาทีสุดท้ายก่อนหนังฉาย ได้มีคนฮ้วนหัวเราะมานั่งอยู่ข้างหน้าแถวหลุกหลิกไม่มีสมาธิ นักเรียนจะปฏิบัติอย่างไร
- ก. แกล้งทำเป็นแดงรอมหน้าที่ถูกหัว
  - ข. อารมณ์เสียลุกออกจากโรงหนัง
  - ค. ขอร้องไห้เลิกสายหัวไปมา
- (10) ขณะที่สรพงศ์กำลังนั่งคุยอยู่กับเพื่อน ๆ มีนักเรียนรุ่นน้องกลุ่มหนึ่งเดินเข้ามาหาและกล่าวว่า สรพงศ์ขมยลลูกวอลเลย์บอลของโรงเรียนไปเล่นที่บ้าน ซึ่งความจริงสรพงศ์ไม่รู้เรื่องอะไรเลย ถ้านักเรียนเป็นสรพงศ์ จะปฏิบัติอย่างไร
- ก. ถามนักเรียนรุ่นน้องว่าจากคนคิดหรือเปล่า
  - ข. ถ้าไม่กลัวว่าคนอื่นจะหาว่ารังแกเด็กก็จะเล่นงานให้เจ็บ
  - ค. เข้าไปเอาเรื่องกับนักเรียนรุ่นน้อง เพราะเป็นการใส่ร้ายกันชัด ๆ
- (11) ขณะที่ทงศักดิ์กำลังระบายสีรูปภาพที่วาดจนจะเสร็จอยู่แล้ว ก็พอดีมีเพื่อนมาเดินชนโต๊ะโดยบังเอิญ ทำให้สีหกเลอะที่ที่กำลังวาดอยู่เล็กน้อย ถ้านักเรียนเป็นทงศักดิ์ จะปฏิบัติอย่างไร
- ก. รกรรมาถ ไปเอาเรื่องคนที่มาเดินชนโต๊ะทันที
  - ข. ตักเตือนเพื่อน แต่ถ้าตั้งใจมีเรื่องแน่
  - ค. อภัยให้เพื่อนแล้วรีบแก้รูปภาพที่กำลังวาด
- (12) บริศนาไม่เห็นด้วยกับหัวหน้าห้องที่จะจัดงานฉลองปีใหม่ที่ห้องเรียนเขาเสนอว่าควรที่จะจัดที่บ้านใครคนใดคนหนึ่งเพื่อจะได้สนุกสนานได้เต็มที่ แต่เพื่อน ๆ ไม่เห็นด้วยกับบริศนา ถ้านักเรียนเป็นบริศนา จะปฏิบัติอย่างไร
- ก. อยู่ร่วมงานกับเพื่อน ๆ เพราะกลัวเพื่อน ๆ ไม่พอใจ
  - ข. ไม่อยู่ร่วมงานเพราะความคิดไม่ตรงกัน
  - ค. อยู่ร่วมงานกับเพื่อน ๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงการเคารพความคิดเห็นของเพื่อน

- (13) หลังเลิกเรียนที่โรงเรียนของอดิศักดิ์ จะต้องเดินแถวออกจากโรงเรียนเพื่อกลับบ้าน แต่ถ้าวันไหนไม่มีครูเวรอยู่ อดิศักดิ์จะแข่งคนอื่น ๆ มาเข้าแถวเป็นคนแรก เพื่อจะได้นั่งรถกลับบ้านโดยไม่ต้องยืน ถ้านักเรียนเป็นอดิศักดิ์ จะปฏิบัติเช่นนั้นหรือไม่
- ก. ทำเพราะจะได้กลับบ้านเร็ว ๆ
  - ข. ไม่ทำเพราะ เป็นการทำผิดระเบียบโรงเรียน
  - ค. ไม่ทำเพราะ เป็นการเอาเปรียบเพื่อน
- (14) สันติสุขไม่เห็นด้วยที่หัวหน้าห้อง เสนอว่าหลังจากที่โรงเรียนเลิกแล้วให้เพื่อน ๆ ที่เป็นเวรประจำช่วยกันปิดประตูหน้าต่างห้องเรียนก่อนที่จะกลับบ้านเขาเสนอว่าควรจะเป็นหน้าที่ของภารโรง แต่เพื่อน ๆ ในห้องก็เห็นด้วยกับหัวหน้าห้อง ถ้านักเรียนเป็นสันติสุข จะปฏิบัติอย่างไร
- ก. ยอมปิดประตูหน้าต่าง เพราะกลัวเพื่อน ๆ ไม่พอใจ
  - ข. ไม่ยอมช่วยเพื่อนปิดประตูหน้าต่างเพราะความเห็นไม่ตรงกัน
  - ค. ยอมปิดประตูหน้าต่าง เพราะเป็นความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่
- (15) เวลานุกจรีกลับบ้านดีที่คุณพ่อคุณแม่จะเป็นคนคอยเปิดประตูให้ และคืนนี้นุกจรีมีงานเลี้ยงสังสรรค์ที่บ้านเพื่อน เพื่อฉลองสอบเสร็จ ถ้านักเรียนเป็นนุกจรี จะปฏิบัติอย่างไร
- ก. รีบกลับบ้านเพราะเกรงใจคุณแม่
  - ข. อยู่จนงานเลิกจะได้สนุกสนานกับเพื่อนได้เต็มที่
  - ค. ดูก่อน ถ้ามีโอกาสนักเรียนจะกลับบ้านก่อน
- (16) ชีระและเพื่อน ๆ ได้ไปชมภาพยนตร์ ขณะที่ภาพยนตร์กำลังฉาย เพื่อนของชีระได้พูดคุยกันเสียงดังเอะอะโวยวาย จนกระทั่งผู้ชมในโรงภาพยนตร์ เหลียวมามอง ถ้านักเรียนเป็นชีระจะปฏิบัติอย่างไร
- ก. คอยกับเพื่อน ๆ ต่อไป เพราะเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่นที่เสียงดัง
  - ข. บอกเพื่อน ๆ หยุดคุยเพราะเกรงใจคนอื่น
  - ค. ถ้าไม่กลัวคนอื่นจะมาด่า ก็จะคุยกับเพื่อน ๆ ต่อไป

(17) ช่วงพักระหว่างคาบเรียน อาจารย์จะให้ให้นักเรียน ไปดื่มน้ำหรือปัสสาวะซึ่งมีระยะเวลาสั้น แต่พานี้มักจะเข้าห้องเรียนช้าเสมอ และอาจารย์ผู้สอนก็จะบ่นเป็นประจำ ถ้านักเรียนเป็น พานี้ จะปฏิบัติอย่างไร

- ก. พยายามทำกิจธุระให้เร็วขึ้นเพื่อไม่ให้เพื่อนรอ
- ข. ทำอย่างพานี้เพราะไม่อยากฝึกความรู้สึก
- ค. ถ้าไม่กลัวอาจารย์จะตักท้วงก็คงจะปฏิบัติอย่างเดิม

(18) น้องสาวของวรรณทระเลาะกับเพื่อนที่โรงเรียน ถูกเพื่อนชวนหน้าเป็นแผล ทำให้วรรณ ไม่พอใจที่น้องถูกชวนหน้า ถ้านักเรียนเป็นวรรณ จะปฏิบัติอย่างไร

- ก. ไปพบกับอาจารย์ที่โรงเรียน ให้อาจารย์จัดการให้
- ข. ตามไปเอาเรื่องกับเพื่อนของน้องสาว
- ค. ไม่เข้าไปยุ่ง เพราะจะทำให้เกิดความยุ่งยากแก่โรงเรียน

(19) ในวันประกาศผลการสอบปรากฏว่า สรชัยสอบได้เกรด 0 หลายวิชา พิศาลซึ่งเป็นเพื่อนที่ เรียนห้องเดียวกันเข้ามาพูดเยาะเย้ยว่าสมหน้า ถ้านักเรียนเป็นสรชัย จะปฏิบัติอย่างไร

- ก. ไม่สนใจคำพูดของพิศาล เพราะไม่อยากมีเรื่อง
- ข. ต่อยปากพิศาล
- ค. มองหน้าพิศาลด้วยความโกรธ

(20) ถ้านักเรียนกำลังรอซื้ออาหารอยู่ แต่ปรากฏว่าแม่ค้าให้คนที่มาทีหลังก่อน นักเรียนจะทำ อย่างไร

- ก. ตอว่าแม่ค้าพร้อมทั้งเดินหนี
- ข. มองแม่ค้าด้วยความโกรธ
- ค. ยืนรอต่อไป เพราะแม่ค้าคงไม่รู้

- (21) มนุษย์กับเพื่อน ๆ วิทยาลัยไปเที่ยวกันเป็นกลุ่ม ขณะที่ไปนั้นต่างคนก็ส่งเสียงคุยกันเอะอะเต็มถนนรถยนต์ไม่สนใจกับสายตาที่มองมา ถ้านักเรียนเป็นมนุษย์จะปฏิบัติอย่างไร
- ก. บอกให้เพื่อน ๆ เกรงใจคนอื่นบ้าง
  - ข. ไม่สนใจเพราะ คิดว่าเป็นทางสาธารณะใครจะทำอะไรก็ได้
  - ค. เงย ๆ เพราะไม่รู้จะทำอะไร
- (22) สาครได้พบว่ารายงานที่จะส่งอาจารย์ในวันพรุ่งนี้ ได้ถูกน้องสาวซึ่งขี้ขลาดเอาปากกาขีดเขียนเล่นเต็มไปหมด ถ้านักเรียนเป็นสาคร จะปฏิบัติอย่างไร
- ก. ทาโทษน้องสาวให้สมกับที่ทำของเสีย
  - ข. ตักเตือนน้องสาวถึงเหตุผลที่น้องสาวทำผิด
  - ค. โกรธน้องสาวและไม่พูดกับน้องสาวอีกเลย
- (23) ใกล้เคียงเวลาสอบปลายปีนพดลยังอ่านหนังสือไม่จบ จึงมีความเครียดและวิตกกังวลซึ่งหลาน ๆ หลายคนเข้ามาเล่นส่งเสียงดังรบกวน ถ้านักเรียนเป็นนพดล จะปฏิบัติอย่างไร
- ก. ทาโทษหลาน ๆ
  - ข. บอกหลาน ๆ ให้เงียบไม่เช่นนั้นจะถูกตี
  - ค. เดินไปอยู่ที่อื่นเพื่อพักผ่อนสมอง
- (24) ในการประชุมกลุ่ม เต้นดวงได้เสนอความคิดเห็นในที่ประชุม แต่มานิดาไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของเต้นดวง เพราะเป็นการกระทำที่เห็นแก่ตัวเกินไปควรเปลี่ยนวิธีใหม่ ถ้านักเรียนเป็นเต้นดวง จะปฏิบัติอย่างไร
- ก. ลองเอาข้อเสนอของมานิดามาพิจารณา
  - ข. โกรธมานิดาคิดว่าคราวหน้าจะไม่เสนอข้อคิดเห็นอะไรอีก
  - ค. ยืนยันในความเห็นเดิม

(25) วนิดาเจอเพื่อนเก่าบนรถโดยสาร ด้วยความดีใจจึงคุยกันเสียงดังและหัวเราะตลอดเวลา ผู้โดยสารที่นั่งข้าง ๆ ได้ถูกหนีบนั่งที่อื่นเพราะรำคาญเสียงคุย ถ้านักเรียนเป็นวนิดาจะปฏิบัติอย่างไร

- ก. คุยต่อเพราะเสียงดังเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น
- ข. ลดเสียงคุยเพราะกลัวคนอื่น ๆ จะรำคาญ
- ค. คุยกันเบา ๆ เพราะจะทำผู้อื่นรำคาญ

ภาคผนวก ค

แบบประ เภ็นพฤติกรรมความอ่อนน้อมถ่อมตน

คำชี้แจง

1. ความอ่อนน้อมถ่อมตน หมายถึง การประพฤติที่ดี มีความสุภาพเรียบร้อย มีความเจียมตัว เจียมใจ เจียมวาจา มีกิริยานอบน้อม พุดจาพุ่มนวล จิตใจอ่อนโยน รู้จักที่ต่ำที่สูง และ รู้จักมีสัมมาคารวะต่อบุคคลทั่วไป ซึ่งจะมีพฤติกรรมที่แสดงออกมา 3 ลักษณะคือ กิริยาอ่อนน้อม วาจาอ่อนหวาน และ ใจอ่อนโยน
2. แบบประเมินนี้ มีจุดประสงค์เพื่อต้องการทราบพฤติกรรมที่แท้จริงของนักเรียน เพื่อนำคะแนนพฤติกรรมไปหาความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
3. ให้ท่านพิจารณาพฤติกรรมของนักเรียนในสภาพทั่ว ๆ ไป จำนวน 5 คน ที่ท่านทราบว่านักเรียนเป็นคน อย่างไร โดยพิจารณาให้คะแนนในแต่ละพฤติกรรมดังนี้
  - 0 คะแนน เมื่อนักเรียนไม่เคยทำ หรือไม่เคยแสดงออกตามพฤติกรรมนั้นเลย
  - 1 คะแนน เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมกระทำ หรือแสดงออกบ้างแต่ไม่คิดเป็นนิสัย
  - 2 คะแนน เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมกระทำ หรือแสดงออกเป็นประจำเป็นนิสัย

ตัวอย่าง

แบบประเมินพฤติกรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน

ชื่อ - สกุล	สมชาย	สุจิตตรา	พัชรีย์	ปวีณา	ดวงสมร
พฤติกรรม					
กิริยาอ่อนน้อม					
1. มีสัมมาคารวะ	1	0	2	0	2

แบบประเมินพฤติกรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน

ชื่อ - สกุล					
พฤติกรรม					
กิริยาอ่อนน้อม					
1. มีสัมมาคารวะ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. ไม่แสดงอาการเห็นแก่ตัว....	.....	.....	.....	.....	.....
3. รู้จักที่ต่ำที่สูง.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. ไม่ทำกิริยาเย่อหยิ่ง.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. มีมารยาทเรียบร้อย.....	.....	.....	.....	.....	.....
วาจาอ่อนหวาน					
1. ไม่พูดโอ้อวดยกตน.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. ไม่พูดจาหยาบค้าย.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. รู้จักใช้คำพูด ขอบคุณ ขอโทษ.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. ไม่กล่าวร้าย เสียดสี ผู้อื่น..	.....	.....	.....	.....	.....
5. ไม่ใช้วาจาข่มขู่ผู้อื่น.....	.....	.....	.....	.....	.....
ใจอ่อนโยน					
1. รู้จักข่มใจไม่บันดาลโทสะ....	.....	.....	.....	.....	.....
2. ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น.	.....	.....	.....	.....	.....
3. รู้จักคิดเกรงใจผู้อื่น.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. ไม่เป็นคนหน้าไหว้หลังหลอก.	.....	.....	.....	.....	.....

ลงชื่อ ..... ผู้ประเมิน

( )

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผศ. ดร. สุนันท์ ศลโกสุม	สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
รศ. วัลลภา วิศาลาภรณ์	ภาควิชาการวัดผล และวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
อาจารย์สุนทร จุฑาพันธุ์	หมวดสังคมศึกษา โรงเรียนราชประชาสมาสัย กรุงเทพมหานคร
อาจารย์สุวรรณา พลเยี่ยม	หมวดสังคมศึกษา โรงเรียนโพ้นทองวิทยายน จังหวัดร้อยเอ็ด
อาจารย์ปิยนันท์ แยมนวล	หมวดภาษาไทย โรงเรียนยาสูบวิทยายุเคราะห์ กรุงเทพมหานคร

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวกุหลาบ ร่มศรี

สถานที่เกิด อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

สถานที่อยู่ 63 ถนนมะลิวัลย์ อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

สถานที่ทำงาน หมวดยุทธศาสตร์ โรงเรียนภูเขียว อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2519 จบมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนขอนแก่นวิทยายน
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

พ.ศ. 2524 จบศึกษาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกคณิต-ฟิสิกส์
จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น

พ.ศ. 2536 การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

บทคัดย่อ
ของ
กุหลาบ ร่มศรี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา

มกราคม 2537

157

A CONSTRUCTION OF A MORALITY TEST IN HUMILITY
FOR MATHAYOM SUKSA VI STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
KULARB ROOMSRI

Presented in partial fulfillment of the requirement
for the Master of education degree in Educational Measurement
at Srinakharinwirot University

January 1994

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ที่มีคุณภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน ฉบับนี้ประกอบด้วย 3 ด้านย่อย ๆ คือ กิริยาอ่อนน้อม วาจาย่อหย่อน และใจอ่อนโยน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2536 ของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 1,013 คนโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น วิธีการศึกษาได้ทำการทดลองสอบสามครั้ง การทดสอบครั้งที่ 1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกพร้อมปรับปรุงข้อสอบ การทดสอบครั้งที่ 2 หาค่าอำนาจจำแนกข้อสอบ ค่าความเชื่อมั่น และค่าความเที่ยงตรง การทดสอบครั้งที่ 3 หาค่าอำนาจจำแนกข้อสอบ ค่าความเชื่อมั่น ค่าความเที่ยงตรง และสร้างเกณฑ์ปกติในรูปคะแนนที่ปกติ

ผลการศึกษาพบว่า ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบหาโดยใช้การทดสอบค่า t มีค่าตั้งแต่ 3.472 ถึง 15.243 ทุกค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่เอ็ดเวอร์ดกำหนด ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบคำนวณโดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าตั้งแต่ .758 ถึง .852 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่า .917 ทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบ คำนวณโดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบกับคะแนนจากการสังเกตของอาจารย์ที่ปรึกษากับเพื่อนนักเรียน พบว่า แบบทดสอบแต่ละด้านและรวมทั้งฉบับ มีความเที่ยงตรงตามสภาพสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบหาโดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้จัก พบว่า แบบทดสอบแต่ละด้านและรวมทั้งฉบับ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แบบทดสอบทั้งสามด้าน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในแต่ละด้านอยู่ในระหว่าง .510 ถึง .626 และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบทดสอบแต่ละด้านกับทั้งฉบับอยู่ระหว่าง .808 ถึง .885 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

The purpose of this study was to construct an appropriate. Morality Test in Humility for students in Mathayom Suksa VI. This test composed of Three subtests: Good manner, Mild speech and Kind mind. The sample size of 1,013 Mathayom Suksa VI students in Chaiyaphom during the academic year 1993 was obtained by randomized sampling using stratified sampling technique. The tests were tried out three times. The first test was reviewed and selected the test items, and computed the discriminating power. The second test was computed the discriminating power, the reliability and the validity. The third test was computed the discriminating power, the reliability, the validity and the nomalized T-Score norms.

The result of this study indicated that the discriminating power through using t-test which ranged from 3.74 to 15.24 was higher than Edwards criterion. The reliability of three subtests calculated by Alpha Coefficient Formula indicated the reliability ranged from 0.758 to 0.852 and showed 0.917 the whole test. All reliability was highly significant at the .01 level. The concurrent validity of each subtest, using the correlation between the test scores and the observable scores from the teacher and their classmates, calculated by Pearson Product Moment. The correlation coefficient was highly significant at the .01 level. The construct validity of subtest determined by using the knowngroup technique, was highly significant at .01 level. The coefficient correlation of each subtest with the whole was significant at .01 level.